

غوجمۇھەممەد مۇھەممەد

بەرگى خازان

(2008 ــ 2009 ـ يىللار)

شىنجاڭ خەلق باش نەشرىياتى
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

The Works of Ghujimuhammad Muhammad

图书在版编目(CIP)数据

落叶：维吾尔文 / 霍吉穆罕买提·穆罕买提著. —喀什：喀什维吾尔文出版社，2014.8
ISBN 978-7-5373-3142-5

Ⅰ.①落… Ⅱ.①霍… Ⅲ.①诗集-中国-当代-维吾尔语(中国少数民族语言) Ⅳ.①I227

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2014)第 190722 号

策　　划：艾尔肯·伊布拉音·湃达
特约编辑：瓦依提江·吾斯曼
责任编辑：其曼古丽·阿吾提
责任校对：麦麦提斯迪克·塔伊尔
特约校对：阿不都热依木·阿不力米提
装帧设计：努尔买买提·艾买尔

作　者	霍吉穆罕买提·穆罕买提
出　版	新疆人名出版总社 喀什维吾尔文出版社
电　话	0998－2653927
地　址	喀什市塔吾古孜路 14 号
邮　编	844000
发　行	新疆新华书店
印　刷	新疆新华印刷厂
开　本	880 × 1230 毫米　1/32
印　张	8.375
版　次	2014 年　8 月第 1 版
印　次	2014 年　12 月第 1 次印刷
定　价	40.00 元

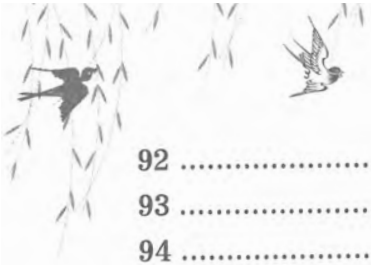

مۇندەرىجە

بەلكىم ئەتە چىقمايدۇ قۇياش 1
مەن مەن بولغانسېرى 3
كېتىپ قالدىڭ جىمجىتلىقتا 5
بىر ئۆي 7
قۇياش قىزىل ئەمەس 8
سەن نەدە 10
يەنە يۇز يىلدىن كېيىنكى مۇشۇ يەكشەنبىدە 11
شامالنىڭ دەپتىرىدە مېنىڭ ئىسمىم يوق 13
ئۇنى ئىزدىمەڭلار 15
سالام يارىدىن ئايرىلغانلار 16
ئەمدى چاقنىماس يۇلتۇزلار زىنھار 17
ئىشىك چەككۈچىگە 18
تۇرمۇشۇم 19
مەندىن ساقلا 20
بۇگۈن ئايغا ئون يەتتە 21
بىز قىزغا نەزمە 22
جان ئانا 23
شېئىرلىرىم سۆزلىسۇن 26
ھەر كۈنى شۇنداق 29
دېرىزىدىن كىرگەن شامال 30
نېمانچە شوخ گۈلدىكى قىلىق 31

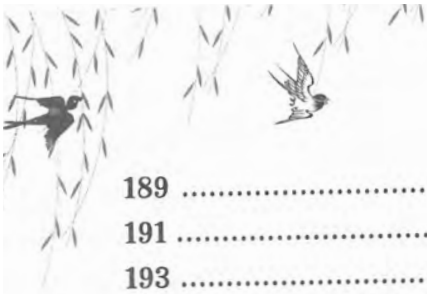
دادا سىزنى چۈشۈمده كۆردۈم 32
شۇ قەدەر تەنھامەن 34
چالغىن دۇتارىڭنى، قۇشلار سايرىسۇن 35
ئاستا، ئاستا 36
ئوغلۇم ماڭا قىلدى تېلېفون 38
ھەر جايدىن كەلدىم 40
چېچىڭ چۈۋۈق، كۆزۈڭ ياش 42
مەن بۇ شېئىرنى سەن ئۈچۈن يازدىم 43
شېئىرنىڭ ئارقىسىدا 44
سەھەردىكى ھال 46
بىر تۇپ دەرەخ 47
توقۇم - توقۇم كىتابلار 48
قوشنام 49
18 - ئىيۇل، چۈشتىن كېيىن 51
قۇيۇنتاز 53
مۇھەببەتنىڭ دوزىخدا ئۆچۈپ قالماس ئوت 56
ئۇ كىرنى يۇيۇپ بولدى 57
كۆڭۈلنىڭ كەينىدە 57
ھېچكىم كۆرمىدى 60
يامغۇردىن كېيىن 63
مۇھەببەتكە ماۋجۇشمۇ ئامالسىز 64
مەن مەن ئۇچۇن..... 67
مېنىڭ ئالممىدە قۇياش يۇمىلاق 68
فابرىكىدىكى ئون ئۈچ ناخشا (داستان) 70
ئۇ..... 83
كۆرگەن ئاڭلىغانلىرىم 87
مېنى كىم دېگۈچىلەر 90

زېرىكتىم توختماي ئۆلۈۋېرىشتىن..... 92
مەن كۆڭۈل دەشتىگە پىيادە كىردىم 93
كونا بازار ئەسلىمىسى 94
ئاخشام كوچىدا 96
تېرەك ئۇخلار ياپراقلار ئارا 97
دېرىزەڭنىڭ ئالدىغا كەلدىم 98
دىلبەر 99
چىپار كېپىنەك 102
يوقالغان بۇگۈنكى زامان 104
ئاسمان - زېمىندىن ساڭا سالام 106
ئاھ مېنىڭ تەڭرىم، ئاھ مېنىڭ تەڭرىم 108
بۇمەرەم 110
سىدىق دۆلەتنىڭ ئالجىشلىرى 113
بوران چىقتى 115
يېزىلمىغان شېئىرلارنىڭ ئاپتورى 116
سالام دوستلار 117
قالدى نە تەبەسسۇم گۈللەر بەرگىدە 118
سەنەمنىڭ ناخشىسى 120
ئالتۇن غازاڭلار 122
يەنە بىر ناخشىدا كۆرۈشەيلى 124
كۆكسۇڭ ئارا بارخان - بارخان... 126
يەنە تويۇم بۇزۇلدى 127
كۆڭلۈمنىڭ دېرىزىسى تالاغا قارايدۇ 130
چۈشتىن كېيىنكى دېرىزە 132
قايتىش ناخشىسى 133
سىدىق دۆلەتنىڭ دوستلىرىغا بولغان مۇھەببىتى 134
ئاشۇ كۆڭلۈم، كۆڭلىكىنىڭ تۈگمىلىرى ئۈزۈلگەن 137

ماڭا زۇلۇم سالغان ئىككى سۆز بـار 138
جۆيلـۇش 140
ئاشۇ ئەرۋاھ مەن بولسام 142
يۇرىكىمنىڭ يېنىدا ئولتۇر 144
كۆزلىرىڭدە لەققدە ئاسمـان 145
رەيھان 146
بىر ئاز - بىر ئازدىن ئۆلۈۋاتىمـەن 151
بىردەم ئۇخلا 154
ئەزەلدىن قانىمايدىغان بالا ئىدىم مەن 157
كۆڭلۈم ئارامدا ئەمـەس 159
چالدىم بۇ كۈينـى 161
بازاردىكى مۇقامچىلار 162
كـۈن چىقـىشتىـن كـۈن پېتـىشقـىچـە 164
لىققدە مۇھەببەت قاچىلانغان شامال ھارۋىسىدا 166
بۇگۈن ھەم ئاسمان - زېمىنىڭ ئۇستـىدە 168
ساڭا... 169
دۇنيادىكى ھەممە ئادەم سۆيـگەن ياردىن ئـايرىلغـان 170
ئاسمان - زېمىن ئۇچـراشقان جايـدا سېنى كـۆردۈم 172
مېنىڭ كىتـابـىمنـى ۋاراقـلاپ باققـان يـوق 173
كىمنـىڭ يۇلـتـۇزلىرى ئـاسـماندىكـى... 175
مەن سېنى چۈشۈمـدە كۆردۈم تولۇن ئـاي 177
ھەممىزنىڭ ئالقىنىدا 178
ھەسرەتتىن بىر تىزىق، دەردتىن مارجـان 179
يەنە 181
مېنىڭ گۈزەل ياشلىق چاغلىرىم 182
ماڭا خوش دەڭلار 184
مەن تىرەپ تۇرغان بەھەيۋەت ئاسمان 187

ئەيبلىمە. 189
نەدىسەن مەن ئۇچۇن بولغۇچى قۇربان 191
بۇ دەقىقىدە ئاسمان قالمىدى 193
گۈللەر تۇرمىسىنىڭ قاراۋۇلىمەن 194
بۇ چۆچەكلەر، بۇ ھېكايىلەر 195
بىز 196
بىر ئايالغا قەسەم 198
تەخسىرات 201
مەن كەلدىم 203
پىنھانلاردا جۇش ئۇرار سۆيگۈ 206
باھار تۇيغۇلىرى 208
سەن ياشىغان ئاۋات شەھەردە 210
يېقىنلا بىر يەردە 212
جىرىڭلار قۇياشنىڭ قوغۇراقلىرى 213
مەن ساڭا بەرمەكچى ئىدىم بىر ئاسمان 214
جاناننىڭ جاندىكى جلۋىسى ئۆچتى 215
ئىككى جىننىڭ ھېكايىسى 216
ۋاقتىم يوق 220
قۇشلار ئارىلى 222
تەلۋە زاھىد 223
دىلبەرنىڭ كۆكسىدەك يۇمشىدى ھاۋا 225
كۆڭلۈم ناخشا ئېيتار مۇھەببەت ئۇچۇن 227
بىر نان ئۇچۇن 229
سورىما، مېنىڭ ئىسمىم ئاشىق، ئاشىق... 231
سىملدايدۇ يامغۇر ھەۋەستە 233
سېنى قانداق ئۆلۈم بىلەن تارتۇقلاي 235
تېنىڭ مېنىڭ قۇچقىمدا ئەتىرگۈلگە ئايلاندى 236

كەل 237
سۆيۈشكەن بىز چوڭقۇر مۇھەببەت بىلەن 239
ئۆلۈمنىڭ تېۋىشى ئاڭلىنار غۇۋا 240
كۆڭلۈمدە سەن پاتقۇدەك بىرلا ئىشىك بار 242
مەن نەپەس ئېلىۋاتىمەن 243
بىر باقساڭ... 244
يىرىم كېچىدە قانايدۇ يۈرەك 245
پەقەت بىر ئاسمان بولمايسەن 237
ئىستەكلىرىم قۇلۇپلانمىغان 248
بۇ كېچە ئۆلۈمنىڭ تەمى ئۆزگىچە 250
ھەقىقەت يەتتە قات يەرنىڭ تەكتىدە 251
چۈشلىرىم قالايمىقان 252
ئىيۇلنىڭ قوللىرى يۈمران ۋە ئاپئاق 253
يەنە بىر كېچە مېنىڭ بولدى 254
تېنىڭدىن گۈپۈلدەپ كېلەر نەۋباھار 255
ئەتراپىمدا شاۋقۇنلار ھايات 256
زالىم يار 258
ئىككىمىز... 259

بەلكىم ئەتە چىقمايدۇ قۇياش

قۇشقا بەرگەن قاناتنى خۇدا
بەردى مېنىڭ خيالىرىمغا

ئۆلۈپ كەتكەن نۇرغۇن كىشىلەر
ناخشىلاردا ياشايدۇ قىزغىن.
ياشاۋاتقان سانسىز كىشىلەر
تۇغۇلمىغان بولۇشى مۇمكىن.

ئېھ!
ماشىنا يوق شەھەر نەدىسەن،
قەيەردىسەن ئايال كىلىچەك؟
خازان قىلىپ سانسىز باھارنى
گۈل قېتىغا پالاندىن يۈرەك.
قەيەردىسەن يارىنىڭ كۈلكىسى،
قەيەردىسەن قۇياش پاتماس جاي؟
قەيەردىسەن تۆگىلۈك ئالدىدا
يىغلاۋاتقان مۇھەببەتلىك ئاي؟!...

مەن قەيەرگە كېتىۋاتىمەن
ياستۇقتىكى چەكسىز دېڭىزدا
قولۇنقىمنى ھەيدەپ يېگانە؟

بەلكىم ئەتە چىقمايدۇ قۇياش،
بەلكىم قۇياشقا كەينىمنى قىلىپ
تۆكۈۋاتىمەن ئاچچىق - ئاچچىق ياش!

2008 - يىل 9 - ماي. خوتەن

مەن مەن بولغانسېرى ...

بۇگۈن تۈنۈگۈنگە ئوخشاش،
ئوخشاش قۇياش، ئوخشاش شەھەر.
كۆڭلۈم كىمدىندۇر بىزار بولۇپ
كىمنىدۇر كۈتەر...

ئالقىنىمدا پىنھان جاي
بارماقلىرىم ئارىسىدا بىھۇش ياتار ساي.
ئاسمان بىر يانغا قىڭغىيىپ قالغان
بىر ياندا سايرايدۇ غېرىب بوز تورغاي.
بىر ـ بىرىنى شەرت قىلغان
سوزۇق تاۋۇشلار ۋە ئۈزۈك تاۋۇشلار،
ھەرپلەرنىڭ سوغۇق ئۆڭكۈرى
ئۆڭكۈردىن
قۇياشقا قول سوزۇپ تۇرغان شېئىرلار.
...
تاغلار تىك، تاشلار ئويغاق
جىرالاردا ھايات قىمىرلايدۇ.
مەندىكى چوڭقۇرلۇق
مەندىنمۇ چوڭقۇر، مەندىنمۇ زۇلمەت
زۇلمەت ئىچىدە روھىم جىمىرلايدۇ.

بىر دەممۇ ئازاد ئەمەسمەن
بىر دەممۇ شاد ئەمەسمەن
مەن...
مەن ئەمەسمەن
مەن مەن بولغانسېرى!

2008 ـ يىل 13 ـ ماي. خوتەن

كېتىپ قالدىڭ جىممىدە

كۆزلىرىم يۇزۇڭنى سىلاۋاتقاندا
بارمىقىم بارمىقىڭنى ئويناۋاتقاندا
ھاۋا گۈلدۈرلەپ
چاقماق چېقىپ
يەر ۋە ئاسمان پىرقىرىدى.
تىنىمىزدىكى يايلاقتا
قويلار مەرەپ
كالىلار مۆرەپ
چوپان بالا ھايت ـ ھۇيت دەپ ۋارقىرىدى.
...
كۆتۈرۈلدى ئەسەبىي يالقۇن
خۇيۇڭ كۆمۈش، بويۇڭ ئالتۇن
ئالتۇن بويۇڭدا
زەرگەر بولايمۇ؟
تاغدەك تاشلارنى قۇچاقلاپ
چۆلدەك ئاسمانىنى ھاپاشلاپ
دەريادەك ئۇنچە چېچىپ شاپاشلاپ
قەلەندەر بولايمۇ؟!

تېنىڭ دۇتار
چالاي دېگۈچە

كۆڭلىكىڭنىڭ تۈگمىسى ئوچۇق.
بارمىقىمنىڭ بىرى يوق
توققۇزى سۇنۇق...

لېۋىڭ لېۋىمدە قالدى
تېنىڭ تېنىمدە قالدى
ئۇھ، دېگۈچە ئارام بىر نەپەس،
ئۇھ دېگۈچە
كۆزلىرىڭنى ئېچىپ مۆلدىدە
كېتىپ قالدىڭ جىممىدە!

2008 ـ يىل 14 ـ ماي. خوتەن

بىر ئۆي...

ئاسمانىنىڭ ئاستىدا
يەرنىڭ ئۈستىدە
بىر ئۆي...
قەلبىمدەك يورۇق
قەلبىمدەك قۇيقۇرۇق.
قەلبىمدەك
ئىشكىلىرى ھاڭقىرغاي ئوچۇق.
ياڭراپ تۇرار ھەسرەتلىك بىر كۈي
ئۆيدە ھېچكىم يوق...

ئۆينىڭ ئالدىدا
يالغۇز ئاياغ يول.
تۇتىشار ئۇ بۇ دۇنيادىكى
بىر ئۆيگە ئۇدۇل.

ماكانسىزمەن
سەرسان ـ سەرگەردان.
مەن ئىيتقان ناخشىلار
تارقىلىدۇ شۇ ئۆيدىن ھامان.
چۈنكى ئۇ ئۆي
قەلبىمدەك قۇيقۇرۇق
ئۆيدە ھېچكىم يوق!

2008 ـ يىلى 14 ـ ماي. خوتەن

قۇياش قىزىل ئەمەس

نېمىشقا تاڭنى ئاق دېگەندىمەن،
كېچىنى قارا؟
نېمىشقا قۇياشنى قىزىل دېگەندىمەن،
نېمىشقا؟!...

تاغلار ماڭمايدىكەن
ئاسمانىنىڭ ئېگىز تۇرغىنى يالغان ئىكەن.
دەريالارنىڭ ئېيتقىنى ناخشا ئەمەس
ئۆلگەنلەر راست، تىرىكلەر ساختا ئەمەس
خۇشال كۆيلەرنى شامالالار چالغان ئىكەن.

يوپۇرماقلارغا ئۆگەتكەن چاۋاك چېلىشلىرىم
قۇرت ـ قوڭغۇزلارغا ئۆگەتكەن تىرەجەپ ئالغا ئىنتىلىشلىرىم
قوقاستەك قۇملارنى ئالقىنىمغا ئېلىپ
چۆلنى يىتتۈرۈپ قويغان ماكانىم بىلىپ
قۇل بولۇپ، بوينۇمنى ئېگىپ
سۇلتانىمنى قىچقىرىشلىرىم...
ئاياللارنىڭ تېنى باشقا
جېنى باشقا،
تۇرسا ئەتراپىمدا سان ـ ساناقسىز گۈل
كۆڭۈل بېرىپ سايدىكى تاشقا،
يۈرىكىمدىن قان ـ يىرىڭ ئېقىپ تۇرسىمۇ

يغلاپ ـ يغلاپ
مەپتۇن بولۇپ ھەسرەتلىك ياشقا
شېئىر يېزىشلىرىم...

نېمىشقا ئايىنى ئون بەش كۈن قاراڭغۇ،
ئون بەش كۈن يورۇق دېگەندىمەن؟
نېمىشقا ئۆلۈكلەرنى كولاپ قەبرىلەردىن
تىرىكلەرنىڭ غېمىنى يېگەندىمەن؟!
...
كۈيلىسەم بولمامدۇ ئاپتاپپەرەسنى
كۈيلىسەم بولمامدۇ غايە ـ ھەۋەسنى؟
كۈيلىسەم بولمامدۇ
گۈلنىڭ ئېچىلىشىنى، قۇياش نۇرىنىڭ چېچىلىشىنى
كېپىنەكنىڭ چۈشىنى، قۇۋناق كۈنلەرنىڭ يېتىپ كېلىشىنى؟
ماشىنىلارنى، كېلىچەككە قاراپ كېتىۋاتقان
بىنالارنى، مۇئەللەقكە بوي سوزغان
قىزىل، يېشىل چىراغلارنى
زەڭگەر بۇلۇتلارنى كۈيلىسەم بولمامدۇ؟!

ئۇزاققىچە جەڭگاھتا يۈرگەن جەڭچى
كۆنۈپ كەتكەندەك ئۆلۈمگە
كۆنۈپ كېتىپتىمەن شۇنداق كۈيلەشكە.
ھاياتىمنى كېيىنكىلەرگە قالدۇراي
ھەرنە دېسۇن، دېسۇن ھەرنە...
تىنچ ـ ئامانلىق بولسا
كېيىنكى كۈنلەردە!

2008 ـ يىلى 16 ـ ماي. خوتەن

سەن نەدە

قەبرىلەردىن جەسەتلەر كەلدى
ئسسمگنى يادلاپ.
چۆللەردىكى ئەشەددىي مۇقام
ئۇنى ئۆچتى توۋلاپ ـ توۋلاپ.
ئادەم ۋە ماشىنا
ناخشا ۋە كىشەن.
يۇلتۇز ۋە ئوقيا
گۈل ۋە كېپەن...
كەلدى
كىتابلاردىن ئاتلار،
كەلدى ئۆلۈمدىن ئاداشقان كارۋان
...
سەن نەدە؟!...

2008 ـ يىلى 17 ـ ماي. خوتەن

يەنە يۇز يىلدىن كېيىنكى مۇشۇ يەكشەنبىدە

يەنە يۇز يىلدىن كېيىنكى مۇشۇ يەكشەنبىدە
ئاراڭلاردا ئېھ، دوستلىرىم
كۆلۈمسىرەپ ئولتۇرسام دەيمەن

گەپ توشۇيدۇ شامالالار
دېرىزىلەرنى يېپىۋېتىڭلار

ئۆلسەم ئەگەر تۇيۇقسىز
قاتىلىمدۇر چوقۇم بىر ئايال.
ئۆلتۈرىدۇ ئۇ مېنى
بارلىق ئاياللاردىن قىزغىنىپ
چەكسىز ئۇلۇغ سۆيگۈسى بىلەن...

نەچچە يىللاردىن بىرى
مۇھەببەتلىك شېئىرلار ئىچرە
رەسۋا قىلدى ئۇ مېنى

ئايغا باقسام ئايدا يىغلىدى
كۈنگە باقسام كۈندە كۈلدى ئۇ.
ئۆلەي دېسەم چاقىردى مېنى،
ياشاي دېسەم شۇئان ئۆلدى ئۇ.

ئۇخلاپ قالسام، كىرپىكلىرىمدە
ئولتۇردى ئۇ ماراپ كۆزۈمنى.
ياستۇقۇمغا دەريانى باشلاپ
غەرق قىلماق بولدى چۈشۈمنى.

بىر كارىۋاتتا يېتىپ باقمىدۇق
لېكىن ھەمىشە
يۇردۇم شەرمەندە.
باقمىدۇق بىز ئۇچرىشىپ
لېكىن
مەن ئۇچراتقان ھىر بىر ئايالنىڭ تېنىدە
قىلدى مېنى دەپسەندە.

بەلكىم
بارلىق ئايال ـ ئاشۇ بىر ئايال

يەنە يۈز يىلدىن كېيىنكى ھۇشۇ يەكشەنبىدە
ئاراڭلاردا ئېھ، دوستلىرىم
كۈلۈمسىرەپ ئولتۇرسام ئەگەر،
ئاشۇ...
ئايال ئۇچۈن كۈلۈمسىرەيمەن!

2008 ـ يىلى 19 ـ ماي. خوتەن

شامالنىڭ دەپتىردە مېنىڭ ئىسمىم يوق

شامالنىڭ دەپتىردە مېنىڭ ئىسمىم يوق
قۇياشقا ئوخشاتما سەن مېنى كۈلسەم.
جەستىم كۆكلەيدۇ قىزىل گۈل بولۇپ
يارنىڭ ئىشكىدە تەلمۈرۈپ ئۆلسەم.

شەھەرلەر كىيىملىرىنى سالدى ئۇياتلىق
چۆللەر بورانلاردا يۇرەر قاناتلىق
سايلار دىللارنى كېزەر ئاتلىق.
مەن ئۇ يەرلەردە ئەمەس، باشقا يەرلەردە
ناخشا ئېيتىمەن ئۇنسىز، پەريادلىق.
ناخشام ئاڭلىنىدۇ پەقەت ئۆزۈمگە
ياش ئالمەن مەنلا كۆزۈمگە...

جاھاندا بىرلا قىز، رۇخسارى سامان
كىرپىكى چېچىلغان تال ـ تال سەرگەردان.
لەۋلىرى كېپىنەككە بولۇپ قەبرىستان
ھۇۋلار ۋۇجۇددا تۇمەنمىڭ ھايۋان.
بىر جاندا جىنازىسى سۇنغان ھاياتنىڭ
بىر جاندا ئۆلۈمنىڭ قولى مېھرىبان.
رەستىدە سازايى كۆڭۈللەر
گۈل بەرگىدە كىيىپ ئىشتان.

تولغان ئەمچەكلىرى تەكلىماكانىنىڭ
توغراقلار شاخلىرىنى دېڭگايتىپ تۇرغان.
ھەجىيىپ تۇرغان باش سۆڭەكلىرى
شاراب ئىچىۋاتقان، قان قۇسۇۋاتقان.
مەن ئۇ يەرلەردە يوق، باشقا يەرلەردە
كۆلۈپ تۇرۇپ ئۆلۈۋاتقان...

جېنىم بىر ئىكەنغۇ، بىلمەپتىمەن ھەي
بىلسەم بېرەرمىدىم تىلەمچىلەرگە؟
ئېشەك يۈلتۈزلارغا قاراپ ھاڭرىسا
ئىشكىنى ياپارمىدىم كۈنلەمچىلەرگە؟!
بوران بىلسە بىلەر ئىسمىمنى بەلكىم
شامالنىڭ دەپتىرىدە مېنىڭ ئىسمىم يوق.
ئۆلسەم ئۆلگەندىمەن شېئىر يېزىۋېتىپ
گۈللەر يۇرىكىمگە ئاتسا ئوق.
كۆلسەم كۈلگەندىمەن بولۇپ سەۋدايى
يۇمشاق توپىلارغا ئۆزۈمنى تاشلاپ.
يىغلىسام يىغلىغاندىمەن چۆل بولۇپ كەتكەن
ياستۇقۇمغا دەريانى باشلاپ...

مېنى ئىزدىمەڭلار پەسىل قۇشلىرى
شامالنىڭ دەپتىرىدە مېنىڭ ئىسمىم يوق!

2008 ـ يىلى 20 ـ ماي. خوتەن

ئۇنى ئىزدىمەكلار...

ئۇنى ئىزدىمەكلار،ئۇ يوق
ئۇنى يوق دېگىنى مەن.
شېئىر يازساممۇ ئۆلگىچە ئەبەد
ئۇنىڭ بارلىقىنى ئىسپاتلىيالمايمەن.
غوجىمۇھەممەد دېگەن بۇ ئىسىم
چاپلاپ قويۇلغان ئۇنىڭغا قەستەن.

ئۇنى مەندە كۆردۈم دەيدۇ ئايالالر
ياشلىقى ئۇرغۇپ تۇرغان قىزغىن، مېھرىبان...
لېكىن كۆرمەس ئۇنى ئۆزىدە زىنھار
پۈشايمان قىلىپ يىغلاپ ئولتۇرغان.

سۆيۈشكەندە توختاپ قالغان نەپەسلەردە
گۈل ئۈزگەندە قاناپ كەتكەن بارماقلاردا
يىرتىلغاندا چىرقىرىغان نالىلەردە
چاچلاردا كىشنەپ ئاققان تارغاقلاردا
ئۇ ئويغىنىدۇ
تولغىنىدۇ،
تولغىنىدۇ...

2008 ـ يىلى 21 ـ ماي. خوتەن

سالام، ياردىن ئايرىلغانلار

كۆل بويىدا ئولتۇرار بىر قىز
دەردى نېمدۇر، قايغۇسى نېمە؟
يۇزلىرىدە بۇلۇتلار ئەگىپ
كۆزلىرىدە
يۇرەر نىشانسىز ئۇزۇپ بىر كېمە.

چاچلىرى شامالنى قىلىپ سازايى
سايىسى دولقۇنلىتىپ تاشتۇرغان كۆلنى.
ياشارتماق بولار كۆز يېشى بىلەن
قولىدىكى قۇرۇپ كەتكەن گۈلنى...

سالام ياردىن ئايرىلغانلار !

مەن مۇھەببەتنىڭ تەنها شائىرى،
كەلدىم بۇ دۇنياغا
جۇدالىقنى كۈيلىگىلى.

2008 ـ يىلى 21 ـ ماي. خوتەن

ئەمدى چاقنىماس يۇلتۇزلار زىنھار

ئاخشامقى يۇلتۇزلار يانغان چاراقلاپ،
ئاخشامقى يۇلتۇزلار نۇرلۇق، شاددىمان
چاراقلاپ يانغان ئاشۇ يۇلتۇزلار...

كۆزۈڭدە ئۇچقۇنلار، لېۋىڭدە تىترەك،
چاچلىرىڭ يەلكەمدە ئاققان يېيىلىپ
بارمىقىڭ بارماقلىرىمدا كىشىنگەن ئاتتەك...

قاۋاشقا باشلىسا دەسلەپكى ئىتلار
تارقاشقا باشلىغان قىزغۇچ بۇلۇتلار
بالىلار يىغلاۋاتقان ئاھ، بەختىيار
سەن كۈلگەن
سەن كۈلگەن سۆيۈپ تۇرۇپ مېنى زار - زار...

ئەمدى سەن يوق،چاقنىماس ئەمدى
ئەمدى چاقنىماس يۇلتۇزلار زىنھار!

2008 - يىلى 21 - ماي. خوتەن

ئىشىك چەككۈچىگە

كۈلۈمسىرەپ ئولتۇرغان بولسام
دېگىن: خۇشاللىقتا چۆمگەن ئۇ پەۋەس.
ئەجەبلەنمە، سېنى كۈتكەنمەن
سېنى كۈتكەنمەن، باشقىنى ئەمەس.

يىغلاپ ئولتۇرغان بولسام مەن ئەگەر
دېگىن: ئۇنىڭ دەرى گۈزەل نەقەدەر؟
ئەجەبلەنمە، مېنىڭ بۇ دەردىم
سېنىڭ كېلىشىڭدىن ئالغان خۇش خەۋەر.

يوشۇرما قولۇڭدىكى پىچاقنى
يوشۇرما كۆزۈڭدىكى غەزەپ ـ نەپرەتنى.
ئېھە، مەن كۈتكەنمەن، كۈتكەنمەن ئۇزاق
بۇ مۇھەببەتنى!

2008 ـ يىلى 22 ـ ماي. خوتەن

تۇرمۇشۇم

بىر نەچچە ئايال قەلبىدىن چىقىپ كەتتى
قۇياش ئۇلارغا
مېنىڭ ئۆيۈمنى كۆرسەتتى.
ئۇلار ماڭا ئالغاچ كېلىپتۇ
قەھرىمنى باسىدىغان ئاچچىق موخۇركا.

قەيەرگە بارىمەن شېئىر يېزىپ،
نام ـ ئاتاق گويا‌كى قاراڭغۇ تۇرمە.
لايقتۇر ماڭا
كۇن نۇرى ئۆتۈشۈپ تۇرىدىغان كەپە.
بىركىم ئىسمىمنى چاقىرسا
قارىماس ئارقىسىغا بىرنەچچە ئادەم.
ياشىسام ھېچكىمگە كۇشەندە بولماسمەن،
كۆزۈمنى قاغا چوقۇماس ئۆلسەم...

2008 ـ يىلى 22 ـ ماي. خوتەن

مەندىن ساڭا...

مەندىن ساڭا كېتىۋاتقىنى قان
تېنىمگە پاتمىغان بەھەيۋەت جان.
يۇلتۇز شولىسىدا پارە - پارە
قۇم دانىسىدىكى تەكلىماكان.
بەزىدە يىغلاپ، بەزىدە كۈلۈپ
ئىشقىنى كۈيلىگەن شاللاق شېئىرلار.
ھۇكچىيىپ ئولتۇرغان قېرى تاغ
قارنى يېرىلغان ئۆكتەم ئىتىزلار.
كۈلكىلىرىمدە ئاپتاپ پارلىماس
كۆز ياشلىرىمدا دەريا لەك ئۇرماس.
مەندىن ساڭا كېتىۋاتقىنى باھار ئەمەس،
پەسىل مارجانلىرى بوينۇمدا تۇرماس.
سەن بەخش ئەتكەن بۇ ھاياتىمدا
مەن يوقمەن ئاھ، بىر لەھزە زىنھار.
سۆيۈپ قۇل بولغان شۇ كۈندىن باشلاپ
تىزىلغان ئۆلۈملەر قاتار - قاتار...

مەندىن ساڭا كېتىۋاتقىنى مەن
يوق لېكىن مەندە
سەندىن بۆلەك ھېچنېمە!

2008 - يىلى 27 - ماي. خوتەن

بۈگۈن ئايغا ئون يەتتە

بۈگۈن ئايغا ئون يەتتە
قاتىل كۆزلىرى قۇياشنىڭ قىزىل
بۈگۈن ئايرىلىدىغان كۈن
ھەممە ئىشكىلەر تاقاقتۇر بۈگۈن

ئايال دېگەن ۋەتەن
ئايال دېگەن كىشەن
ئايال دېگەن بىر دۈشمەن .
ئايال دېگەن
يالىڭاچ بولغاندا ئاندىن ئايال
سۆزۈمگە ئىشەن!...

ماشىنىلار ، ئىمارەتلەر
پۇللار ۋە قۇللار

ۋەھشىي جاراڭلىغان توي ناغرىسى
شەھەرنىڭ سېمىز خوتۇنلىرى
كاۋاپدانلاردا كۆيۈۋاتقان
تەكلىماكانىنىڭ توغراق ئوتۇنلىرى
ھەممىسى ساختا
ئايرىلغان چاغدا ...

2008 ـ يىلى 27 ـ ماي. خوتەن

بىر قىزغا نەزمە

ھېچقاچان قۇياشمۇ بۇنداق قىزارماس
قىزارساڭ گۈللەرمۇ تۇرار چېچەپ قان.
تۆكۈلسە تېنىڭنىڭ يوپۇرماقلىرى
باھارغا لىق تولار قۇچقىم شۇئان.

كۆڭلۈمدە بىر تاش بار قارا، قاپقارا
قارا تاش كۆڭۈلنىڭ ئەينىكى گويا.
ئەينەكتە تۇرسەن بىرلا سەن كۈلۈپ
سانسىز گۈل ئېچىلىپ تۇرغاندەك تەڭلا.

ئېھ، يوچۇن بىز ئۇچۇن سۆيۈشمىگەنلەر
يامغۇردا قالغاندەك يالىڭاچ تېرەك.
ئېچىلىپ قالغاندەك ئەخلەتخاندا
سۆيگۈگە لىق تولغان تاشلاندۇق يۈرەك.

كەل يەنە بىر قېتىم ئايرىلايلى بىز
قاپلىسۇن ئالەمنى تەمبۇر ناۋاسى.
ئۇچرىشىش قىشتىكى ئىسسىق يوتقاندۇر،
ئايرىلىش يازدىكى باغنىڭ ھاۋاسى!

2008 ـ يىلى 28 ـ ماي. خوتەن

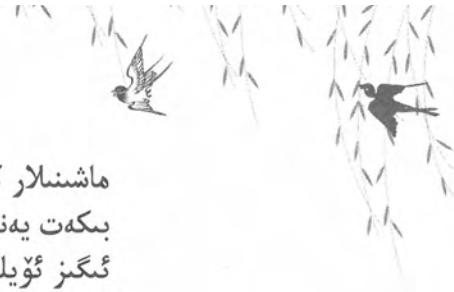
جان ئانا...

1

تېلېفونۇم تۇرمايدۇ سايراپ
ماڭا ھېچكىم بەرمەيدۇ يىغلاپ .
تۇپراق كۆيەر ماڭغان يولۇمدا
مەجنۇنتالدەك قىزنىڭ چاچلىرى
يەلپۇنمەيدۇ ئوڭ ۋە سولۇمدا .
قاردىدىم مەن قۇياشقا ھەركۈن
بىلەلمىدىم قانداق كۈلۈشنى.
ئاشىق بولدۇم ، يوقتۇر مەشۇقۇم
چۈشەنمىدىم يالغۇز ئۆلۈشنى.
ھەممە يەردە نامىم قەلەندەر
ئەينەك چاققان بارماقلىرىم قان.
لەۋلىرىمدە بىر دەريا ئاقار
چاڭقاپ ـ چاڭقاپ ناله قىلار جان.
قۇرۇپ كەتتىم تەكلىماكاندەك
جان ئانا...

2

يېتىم دەرەخ كەچكۈزدە يېتىم
باھار كەلسە ياپراقلىرى بار.

ماشىنىلار كەتسە ئالدىراش
بىكەت يەنە ئۆز پېتى قالار.
ئىگىز ئۆيلەر مېنى يەيدىكەن
ئەينەكلىرى سۇزۇك، يالتىراق.
مېنى ھېچكىم ئۆلتۈرمەيدىكەن
كوچىلاردا بولسىمۇ قاچ ـ قاچ!
قامچىسى يوق ھارۋىكەش ئەمەس
خۇرجۇنى يوق ئەمەس قەلەندەر.
ئىكەن ئىشىق مەنزىلى ئۇزاق
تاپىنىمدىن بېشىمغا قەدەر.
يالغۇز قالدىم بۇ يولدا جاندەك
جان ئانا!...

3

خىيالىمدا قىزنىڭ ئۆلۈمى
جەسەدلەردىن ئاشتىم داۋانلار.
ئەتىرگۈللەر كارۋاتقا چىقتى
دېرىزىنى چاقتى بورانلار.
پىچاق بىلەن سوغۇكتەك يېقىن
ئىككى يۈلتۈز چاقنىدى ئۇزاقتىن.
تاشتەك قاتتى ساينىڭ نالىسى
تورغايلارنىڭ ئۇنىدە بىراق.
قىرىپ كەتتىڭ، دېدى توغراقلار
قاغىلارمۇ دېدى: ئۆلۈپ كەت.
دېدى قۇياش: كۈل قىلار ئاخىر
سېنى ئاشۇ ئوتلۇق مۇھەببەت!...
چارچاپ كەتتىم ۋەتەننى سۆيۈپ

قۇچقىغا ئالغىن بېشىمنى.
كېپەندەك ئاق ياغلىقىڭ بىلەن
سۈرتۈپ قويغىن دەردلىك يېشىمنى.

جان ئانا!...

2008 ـ يىلى 28 ـ ماي خوتەن

شېئىرلىرىم سۆزلىسۇن

ئەمدى يەنە نېمە دەيمەن،
ئەگەر يەنە سۆز كېرەك بولسا
شېئىرلىرىم سۆزلىسۇن

شېئىرلىرىم...
...
سۇ ئوتنىڭ يېنىدا
يورۇقلۇق ئادەمنىڭ قېنىدا
قاراڭغۇلۇق ئادەمنىڭ جېنىدا.
دۇنيا
قەلەندەرنىڭ خۇرجۇنىدا.
كارۋانلار يىڭنە قۇلىقىدىن ئۆتۈپ
زامانىلار بارخانلاردىن كۆچۈپ
چۆل قۇم دەرۋازىسىنى ئاچقاندا .
تۆگىلەر ۋە ئېشەكلەر
تىرىكلەر ۋە جەسەتلەر
غايىب بولغان ئۆلۈم
ۋە كۆرۈم
قورقۇپ كەتكەن جىنلار، ئەرۋاھلار
پىتراپ قاچقاندا
ھاياجانلىنىپ قوللىرىغا قەدەھ ئالغان شېئىرلىرىم...

سەن يوق
بولساڭ ئاشىق بولماس ئىدىم مەن ساڭا
جان مەشۇقۇم...
سەن يوق
بولساڭ ئۆلۈپ ببرەر ئىدىم مەن ساڭا
جان مەشۇقۇم...
ئاشكارا ئاسمان
قومۇش نەينى پۇڭلىگەن شامال،
ئوڭچى بىلەن قەلەندەر
ئىپار تېغىدا ئۇچرانقان ئايال...
سەن ئەمەس،
ئەگەر سەن بولساڭ
تاغنى تالقان قىلار ئىدىم مەن
ياكى بىر ئۆمۈر
تاغنى ماكان قىلار ئىدىم مەن،
جان مەشۇقۇم...

سەن يوق!

ئۆتۈنەي دۇنيا
پېشىمگە ئېسىلما

مەن ئۆلەر بولدۇم،
ئەي ھازىدار ئايالار
كېپىنىمنى ياغلىق قىلىپ ئارتماڭلار.
جىنازامنى ئېپ ماڭغاندا دوستلىرىم
ئۆلۈممنى قوشاق قىلىپ قاتماڭلار.

قەبرىستانلىققا يېتىپ بارغۇچە
ئانام چېقىپ ئىچ - باغرىنى يارغۇچە
بىر دەم توختاڭلار.
ئۆتۈنەي ئەي قېرىنداشلىرىم
يەتتە كەتمەن توپىنى
ساتماڭلار...

مەن ھەققىدە سوئال قويسا ئاخۇنۇم
ھېچكىم گەپ قىلمىسۇن
شېئىرلىرىم سۆزلىسۇن!

2008 - يىلى 30 - مايى. خوتەن

ھەر كۈنى شۇنداق

خيالىم مۇزلاپ قالغان؛
جۇت ـ شۇرغان
قىش ـ زىمىستان...

قولۇم قولۇمنىڭ ئۈستىدە
پۇتۇم پۇتۇمنىڭ ئۈستىدە
جىمجىت
ئۆلۈپ قالغان...

كۆڭلۈم قۇپقۇرۇق
ھېچكىم يوق

يېقىن ئەتراپ يىراق
يىراقتا
خىرە يانار بىر چىراغ

بۈگۈن
ئاخىرقى كۈن،
ھەركۈنى شۇنداق
ھەر بەندە ئۈچۈن.

2008 ـ يىلى 30 ـ مايى. خوتەن

دېرىزىدىن كىرگەن شامال

خاتىرەمنى ۋاراقلاپ شېئىر ئوقۇيدۇ
دېرىزىدىن كىرگەن شامال

ئۇنىڭ ئۆكسۈپ يىغلىشى
يۇمشاق قوللىرىدا چاچلىرىمنى سىلىشى
نەلەردىندۇر ئەكېلىپ ياستۇقۇم يېنىغا تاشلاپ قويغان
بىر تال يوپۇرماق
پارە ـ پارە بولغان يالغۇزلۇقۇمغا
سالىدۇ ياماق

كەلگەنلەر ئۆزى كەلدى
كەتكەنلەرگە نە ھاجەتتۇر خوش دېمەك؟
ئېچىلسا گۈلدۇر،
ئېچىلمىسا
يۇرەك يەنە يۇرەك!

دېرىزىدىن كىرگەن شامال
بەلكىم ئايال.
ئۆزى كەلدى
ئۆزى كېتىدۇ

2008 ـ يىلى 2 ـ ئىيۇن. خوتەن

نېمانچه شوخ گۈلدىكى قىلىق؟

نېمانچه قىزىل،
نېمانچه شوخ گۈلدىكى قىلىق؟
گويا
تەڭ يىقىلغاندەك تۈمەنمەڭ ئىنسان
تەڭلا ئېتىلىپ تۈمەنمەڭ ملتىق .
چېچىلىپ قان
چىقىپ جان
پەلەككە يېتىپ ناله ۋە پىغان
قاپلىغاندەك ئارقىدىنلا چەكسىز جىمجىتلىق!...

نېمانچه قىزىل
ئاسماندىكى ناخشا ئېيتۇاتقان قۇياش؟!

2008 ـ يىلى 2 ـ ئىيۇن. خوتەن

دادا، سىزنى چۈشۈمده كۆردۈم

دادا، سىزنى چۈشۈمده كۆردۈم،
كەتمەن چېپىۋاتقان هالىتىڭىزگە قاراپ
يەر ۋە ئادەمنىڭ بىر - بىرىگە بولغان مۇھەببىتى ۋە
ئۆچمەنلىكىنىڭ پەيزىنى سۈردۈم.

سىز جىمجىت ياتقان يەرنىڭ باغرىنى تىلغاپ
رەھىمسىزلەرچە چاناپ
قارا تەرگە چۆمۈلۈپ
ئۆزىڭىزنىڭ ئاجىزلىقىنى بىلدۈرۈپ قويىدىڭىز.

قۇياشقا ئارقىڭىزنى قىلىپ
هەقىقەتنى كۆرمەس بولۇۋالدىڭىز.

يەرنى تىللىغاچ
نان يېيىش ئۈچۈن
ئېتىز قىرىدىكى بىر تۈپ تېرەكنىڭ يېنىغا ماڭدىڭىز.
ناننى يەپ بولۇپ
سىزگە زۇلۇم سالغان كەتمەننى تىللاپ تۈرۈپ
ئۇنى بېشىڭىزغا قويۇپ ئۇخلاپ قالدىڭىز...

دادا
هازىر سىياسەت ياخشى.

ئېتىزلاردا ئېشەك ئوردىدا
تىراكتورلار ھاڭرايدۇ.
ھەممە ئادەمنىڭ قورسقى توق
كىيىمى پۈتۈن،
پارتىيەنىڭ شەنىگە مەدھىيىلەر ياڭرايدۇ.

يۇلتۇز ساناپ تۇنلەردە
ھېچكىم خاماندا ياتمايدۇ.
خامان ئالغاندا «لاي ـ لاي...» دەپ
ناخشا ئېيتمايدۇ.

سىز يەرنى تىللاپ تۇرۇپ
كۆزىڭىزگە سۇرەتتىڭىز،
ھازىر ئادەملەر توپىدىن قاچىدىغان بولۇپ كەتتى.
يەرنى ئانا! دەپ تۇرۇپ،
ئۇنىڭ باغرىدىن يىراقلاپ كەتتى.

دادا!...

2008 ـ يىلى 6 ـ ئىيۇن. خوتەن

شۇ قەدەر تەنھامەن...

ئەي قۇچقاچ
تەقدىم قىلاي ئاسمانىنى ساڭا.

ئۆستەڭ بويىدا تۇرغان سۆگەتلەر
تەقدىم قىلاي سىلەرگە
ئۆستەڭدىكى بارلىق سۇلارنى

تاغلار ئورنىدا جىم تۇرسۇن
چۈنكى
تەقدىم قىلدىم ئۇلارغا مەن سۈكۈتنى

شۇ قەدەر تەنھامەن، شۇ قەدەر غېرىب
ئادەملەر ئارىسىدا.
تەنھا ئەمەسمەن ، مىڭمەن، مىليونمەن
تەنھا قالغاندا...

ۋادەرىخا ،
ئېھ، خۇدا...
تەنھالىق يارىشار پەقەتلا ساڭا!

2008 ـ يىلى 7 ـ ئىيۇن. خوتەن

چالغىن دۇتارىڭنى، قۇشلار سايرىسۇن

چالغىن دۇتارىڭنى، قۇشلار سايرىسۇن
يۇرىكىڭدىكى يېشىل شاخلاردا.
شوخ جانانلار شاراب ئوتلىسۇن
قەلبىڭدىكى ئاياغلاردا.

قىزىل گۈلنى قىزىل قىلغان كىم
ئەمەسمۇ ھىجرانكار بۇلبۇلنىڭ قېنى؟
ئىشقنى مەڭگۈلۈككە ئىگە قىلغان كىم،
ئەمەسمۇ ئۆلۈپ تۇغمەس ئاشقىنىڭ جېنى؟!...

ئىزدەپ يارىنى ئىشكىتىن چىقسا
چۆللەردە كىرپىكىنى ھاسا قىلماس كىم؟
چالغىن دۇتارىڭنى، يارىنى تاپسا
سېنىڭ دۇتارىڭنى ئاڭلىماس ھېچكىم!

2008 ـ يىلى 8 ـ ئىيۇن. خوتەن

ئاستا، ئاستا...

ئاستا، ئاستا
كۆزۈڭ نۇرى يورۇتتى مېنى
قاراڭغۇلۇق كەتتى يىراقلاپ.
ئاچتى قاپىناق ئىستەكلىرىمنى
بارماقلىرىڭ مېنى ۋاراقلاپ.
ئات كىشنىدى، خوراز چىللىدى
ۋۇجۇدۇمنىڭ چوڭقۇرلىرىدا.
شاراب ئىچىپ قىزاردى تاڭمۇ
مۇھەببەتنىڭ ئاپقۇرلىرىدا...

ئاستا، ئاستا
تېنىڭ ئالتۇن تۆگىگە ئوخشاش
قوڭغۇراقلار كەتتى جىرىڭلاپ.
ئەتىرگۈلدەك كۈلۈمسىردى
چېھرىڭدىكى يېگانە ئاپتاپ.
قۇم دەرۋىشنىڭ تونى ئەمەسمۇ،
بوران ئۇنىڭ نالىگەن ئۇنى.
كۆكسۈڭدىكى بارخان ـ بارخان، ئاھ
بېشىم قويۇپ ياتسام ھەركۈنى...
توساتتىنلا سەن يوق ياكى مەن،
يېگانىمەن تەڭرىگە قەدەر.

تەقدىم قىلماق بولسام ساڭا جان
ئۆزۈڭ كېلىپ سال ماڭا خەنجەر!

ئاستا، ئاستا
ئۇچۇپ كېتەر قۇشلار يىراقتا
توزۇپ كېتەر گۈللەر ئېچىلىپ
ئۆلۈپ كېتەر ئادەملەر بىر - بىر...
ناخشىلارمۇ قالار كوچىدا
قالار ئاسمان يېڭىنە ئۇچىدا
قالار ماڭا ماكان بوپ پەقەت
ئۆزۈم يازغان ھەسرەتلىك شېئىر...

ئاستا، ئاستا
سېنى سۆيۈپ بولمەن سارالڭ!...

2008 - يىل 10 - ئىيۇن. خوتەن

ئوغلۇم ماڭا قىلدى تېلېفون

ئوغلۇم ماڭا قىلدى تېلېفون:
- ۋەي، سەن نەدە؟
ئۆگىتىپ قوي دۇتار چېلىشنى،
نەدە
دۇتاردىكى باش پەدە؟!

تورۇق ئېتى قوزۇقتا ئىكەن
مىسران قىلىچى يېنىدا ئىكەن
مياۋ - مياۋ مۇشۇكى كۇلۇڭدا ئىكەن
كاپ - كاپ كۆچۈكى بۇلۇڭدا ئىكەن ...
چىن تۆمۇر باتۇر
باتۇرلارنىڭ باتۇرى ئىكەن.
مېنى شۇنداق باتۇر بول دەيسەن
نېمىشقا ماڭا
مىسران قىلىچ، تورۇق ئات
مياۋ - مياۋ مۇشۇك، كاپ - كاپ كۆچۈك
ئېلىپ بەرمەيسەن؟!

ۋەي!
مەكتەپتىكى بالىلار
قېچىش ئۇچۇن مەكتەپتىن

مەشق قىلار يۈگۈرەشنى ...

قېچىۋېرىپ ئايىغىمنىڭ چەمى تېشىلدى
مۇئەللىم توختۇۋالدى.
قاچىماي دېسەم مەختۇمسۇلانى
يەتتە باشلىق يالماۋۇز ئۆڭكۈرىگە سولىۋالدى.
چىن تۆمۈردەك باتۇر بول دەيسەن،
نېچۈن ماڭا تورۇق ئات
كاپ ـ كاپ كۈچۈك ئېلىپ بەرمەيسەن؟!...

دېدىم ئوغلۇمغا:
ـ كۆڭلۈڭنى بۇزما،
ـ ئېلىپ بېرەي ۋېلىسىپت!

2008 ـ يىلى 10 ـ ئىيۇن. خوتەن

ھەر جايدىن كەلدىم

مەن ھەر جايدىن كەلدىم
قۇمدىن بىر چىمدىم، توپىدىن بىر سىقىم
ھاۋادىن بىر نەپەس ئەكەلدىم.
دەرەخلەردىن سوراپ
يامغۇر تامچىلىرىنى بىرمۇ بىر ساناپ
بارلىق ئېرىق ـ ئۆستەڭلەرنى بىر ـ بىرىگە باشلاپ
سېنىڭ يېنىڭغا ئەكەلدىم.
پەسىللەرنىڭ نەۋباھارىنى
قۇشلارنىڭ مۇڭلۇق زارىنى
ئىيۇندىكى چىڭقى چۈشتە ھۆسنىگە تولۇپ تۇرغان
بۇغدايزارلىقنىڭ
چىكەتكىلەرنىڭ مۇھەببەتلىك كۈيلىرىدىن مەست
بولۇپ
دېھقانىنى كۈتۈۋاتقان ئىنتىزارىنى
سېنىڭ يېنىڭغا ئەكەلدىم.

تاغلار بىر ياندا قالدى،
باغلار تاماملاردىن بويىنىنى سوزۇپ
ئارماندا قالدى.
ئاپپاق بۇلۇتلاردىن بىر ۋاراق
شامالدىن مەيىن تارغاق

چۆل ئۇستىخانلىرىدىن ياراق
دېڭىزلاردىن ئۇنچە
ئاپتاپلاردىن تۆگۈپ بىر غۇنچە
سېنىڭ يېنىڭغا ئەكەلدىم.

ئۆلۈمىم گۈلىنىڭ توزۇشغا ئوخشىمايدۇ
ھاياتىم ھېچبىر مۇقامدا توختىمايدۇ
ئىچىمدە مەن يالىڭاچ
ئىچىمدە مەن ياپياش...
ئىچىمدە ئۆيۈم،
ئۆيۈمدە بىر ئۆي بار
ئۆينىڭ ئالدىدا تۇرىمەن توۋلاپ؛
مۇھەببەت سىم ـ سىم ئىشىكنى ئاچ
مۇھەببەت سىم ـ سىم ئىشىكنى ئاچ...
مۇھەببەت ئاچىدۇ ھەممە ئىشىكنى،
قىلىپ ئۇ شاھلارنى قەلەندەر
كىيدۈرىدۇ قۇللارغا تاج.
ۋادەرىخ،
مەن يالغۇز ئۆيۈمدە بولمەن ھەيران
شاھلار ۋە قۇللارغا قاراپ نائىلاج!

شاھلارنى ۋە قۇللارنى باغلاپ
سېنىڭ يېنىڭغا ئەكەلدىم!

2008 ـ يىلى 12 ـ ئىيۇن.خوتەن

چېچىلڭ چۈۋۈق، كۆزۈڭ ياش

ئۆلۈك ئاتتەك ئېغىر
قارا تاشتەك قاتتىق.
چېچىلڭ چۈۋۈق، كۆزۈڭ ياش
يىغلىدىڭ ئاچچىق...

مەن كېتىش ئۈچۈن كەلگەن
جۇدالىشىش ئۈچۈن سۆيگەن.
چالغان بۇ كۈينى
جىمجىتلىق ئۈچۈن.

كۆز يېشىڭغا ئىشىنمەن
قايغۇڭغا ئىشەنمەيمەن...
بىر تال تۈگمەمنى ئېلىپ قال،
تۈگمىنىڭ تۆت تۆشۈكىدىن
بىر يىڭنىنى تۆت قېتىمدىن ئۆتكۈزۈپ
يۈرىكىڭگە سال
مەن ئۆلمەن دەرھال
سەن سېغىنىش ئازابىدىن قۇتۇلسەن!

2008 ـ يىلى 13 ـ ئىيۇن. خوتەن

مەن بۇ شېئىرىمنى سەن ئۈچۈن يازدىم

مەن بۇ شېئىرىمنى سەن ئۈچۈن يازدىم،
شېئىردىكى ئوتلۇق مۇھەببەت
جىمجىت قەلبىڭنى ئىللىتسۇن دېدىم!

سەن بۇ شېئىرىمنى ئوقۇۋاتقاندا
يۈرىكىڭ كەتسە ئوينىاپ
بىلگىن، تۇرغانمەن سېنى قۇچاقلاپ.
شېرىن تۇيغۇلار چېرمىسا سېنى
بىلگىن، چاچلىرىڭنى تۇرغانمەن سىلاپ.

مەن بۇ شېئىرىمنى سەن ئۈچۈن يازدىم
ئوقۇپلا ئۇنتۇپ كەت.
بەلكىم مۇشۇ شېئىر بىلەن تەڭ
ئاخىرلىشىدۇ مۇھەببەت.
بەلكىم
...

2008 ـ يىلى 13 ـ ئىيۇن. خوتەن

شېئىرنىڭ ئارقىسىدا...

نازلار ئەركىلەپ ئارتىلدى تامدىن،
كۆڭلىكى يىرتىلدى نازۇك كۆڭۈلنىڭ.
ئاڭلىدى كېپىنەكلەر يىغلاپ ئولتۇرۇپ
ھۇڭلۇق ناخشىسىنى توزۇغان گۈلنىڭ.
تاردەك تىترىدى قىل قان تومۇرى
بۇزۇلدى چۈشلەرنىڭ ئارقا مېڭىسى.
ئاغرىتىپ، ئاغرىتماي، ياماپ يىپ سالماي
كىمنى پۈتۈن قىلدى تەقدىر يېڭىسى؟
قۇرتلار لۆمۈلدەپ تەن ئازگىلدا
يۇرەكنى ھاياجانغا قىلدى مۇپتىلا.
چېپىپ ئارغىماقتەك قىران بارماقلار
قىلدى سازەندىنى يارغا جان پىدا...
بىنالار ئورنىدىن تۇرۇۋالغۇچە
قېچىپ كەتكۈچە قاتىل ماشىنا،
قىزنىڭ ئالمىسى
ئۇزۇلۈپ چۈشكىچە شاختىن بىر دىنلا...
قويلار تەلپۈنۈپ ئەرشتىكى يايلاققا
بارغۇچە سېغىنىپ بۆرە ئالدىغا،
كۆڭۈل كۆڭۈلدىن سۇ ئىچىش ئۈچۈن
ئۆتكىچە ئوغرىدەك تامنىڭ دالدىغا...
چۈشۈپ مەن ئاسمانغا ئاتقان پىچاقلار

قانغا بويىغۇچە باش ـ كۆزۈمنى،
چقىرىپ ئادەم ئىزدەش ئېلانى
تامغا چاپلىغۇچە غەمكىن يۈزۈمنى...
چەكسىز سېغىنىش ھەم ھەسرەت ئىلكىدە
سايدىكى ئاپئاق تاشلار بولغۇچە قارا،
چاقىرغان ئاۋازىم تىك قىيالاردىن
قايىتقۇچە يېنىمغا بوپ ئەكس سادا...
مەن بۇ شېئىرنى يېزىپ تۈگەتتىم،
كەلدى دېرىزەمنىڭ ئالدىغا ئاسمان.
يەر ئورنىدىن تۇردى چۆچۈپ ئويغىنىپ،
تەڭرى
قۇچاقلىدى مېنى شۇنچە مېھرىبان!

2008 ـ يىلى 14 ـ ئىيۇن. خوتەن

سەھەردىكى ھال

ئەتراپ لىق تولدى يورۇققا
تولدى كۆڭلۈم خۇشلۇققا.
ھاۋا ـ ئايال
تاشلىدىم ئۆزۈمنى مەۋھۇم يوقلۇققا.

يالغۇزلۇق تارقاپ كەتتى شامالدەك
ئەسلىمە خىرەلەشتى تۈتۈندەك
بۇرچ ـ سۆيمەك ياكى جاننى بەرمەك
بۇيۇكلۈك تېغىدىن سىرىلدى يۇرەك

ياشاشنى تاللىدىم

جان تەندىكى پىنھان گۆھەردۇر
قېزىپ چىقماققا نىيەت قىلدىم.
ئۆلۈم دۇنيانىڭ چىرىغىدۇر
شۇ چىراغنىڭ يورۇقىدا شېئىر يېزىشنى ئويلىدىم.

2008 ـ يىلى 16 ـ ئىيۇن. خوتەن

بىر تۈپ دەرەخ

تىرەك بولغىن يا بىر تۈپ جىگدە
بولغىن قارىغاي
چۆللەردىكى توغراق بول ھەتتا
بىر تۈپ دەرەخسەن...

قۇياش سېنى بېقىپ چوڭ قىلدى
بۇلۇتلار ئېمىتتى
شامالنار تاراپ قويدى چاچلىرىڭنى
شاخلىرىڭغا قونۇپ
ناخشا ئېيتىپ بەردى قۇشقاچلار

يۇگۇرگۈڭ كەلسە بالىلارەك
ئۇچقۇڭ كەلسە قۇشلارەك
قۇرۇپ كەت
قۇرۇپ كەت پەقەت!

سۆزۈمگە ئىشەن؛
بىر تۈپ دەرەخسەن!

2008 ـ يىلى 16 ـ ئىيۇن. خوتەن

توقۇم ـ توقۇم كىتابلار

توقۇم ـ توقۇم كىتابلارنى ئوقۇپ چىقتىم
يەنە
توقۇم ـ توقۇم كىتابلار...

قۇياشقا تىكىلىپ قارىغىلى بولمىغاندەك
تىكىلىپ قارىغىلى بولمايدىغان ئاتام
دېگەن ماڭا: مەن ئۆلسەم
ئۆزۈم تىكىپ ئۆستۈرگەن تېرەك
بولسۇن مېنىڭ جنازام...
مەن ئوقۇغان توقۇم ـ توقۇم كىتابلاردا
بۇنداق جۈملە يوق.

مەن ئامراق ئاپئاق كىتابقا
بۇ كىتابتا
خۇدانىڭ دۇنيا ۋە كائىناتنى ياراتقاندىكى
سىر، ھېكمەتلىرى بار.

2008 ـ يىلى 16 ـ ئىيۇن. خوتەن

قوشنام

مېنىڭ قوشنام ئايال
مېنىڭ قوشنام ئەتىرگۈل
مېنىڭ قوشنام ئۆمۈچۈك
مېنىڭ قوشنام چۈمۈلە...
ئارىمىزدا بار بىرلا تام،
ئۇ تامنىڭ ئۇ تەرىپىدە
مەن بۇ تەرىپىدە.

ئۇ مېنى ئىشقا بۇيرۇيدۇ
مەلىكە
زەڭگى قۇلنى ئىشقا بۇيرۇغاندەك.
ئۇ مېنى تېپىشماق تاپقىلى سالىدۇ
ئۇ مېنى
ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرىدىكى بارسا كەلمەس يولغا
ئەۋەتىدۇ
ئۇنىڭ جاھانىمما ئەينىكىدە
مېنىڭ ھەممە ئىشلىرىم كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ...

ئېھ، مەن خۇشال قۇل بولغىنىمغا،
قۇل بولغاندەك خاقان
ساھىبجامال ئايالغا.

مەن شاھلىق لىباسىمنى كىيىپ، ئالتۇن تەختىمدە
ئولتۇرۇپ
ئەمر ـ لەشكەرلىرىمنى يۈكۈندۈرۈپ، بارلىق خالايىقنى
باش ئۇرغۇزۇپ
قوشنامغا ئېھتىرام بىلدۈرىمەن:
ياشىغايلا
ياشىغايلا
تۇمەن مىڭ يىل ياشىغايلا!...!!

ـ ئىھھى، ئىھ...
قوشنام ئېھتىرامىمنى قوبۇل قىلدۇ
تامنىڭ ئۇ تەرىپىدە.

2008 ـ يىلى 18 ـ ئىيۇن. خوتەن

18 ـ ئىيۇن چۈشتىن كېيىن

18 ـ ئىيۇن چۈشتىن كېيىن يورۇقلىق دەريا‌سى بويىدا
بىر قىز ياتار يالغان ئۇخلاپ
لەۋلىرى سۆيۈشۈمنى كۈتەر ئۆركەشلەپ...

ئەپسۇس، ھېچنېمەم يوق
سەدىقە بېرەلمەيمەن.
پۈتكۈل قەلبىمنى ئاختۇرۇپمۇ
ئۇنى سۆيگۈدەك ھېچبىر سەۋەب تاپالمايمەن.
ئۇ: ماڭا بىر ئۆمۈر ھەمراھ بولۇڭ، دەيدۇ،
لېكىن
مەن بىر ئۆمۈر ياشىيالمايمەن!

قۇياش غەربى ئۈپۈقتا قىيسايدى
ئۇ كۆزلىرىنى قىيا ئاچتى
ئۇركۈپ كەتكەن بىر توپ كېيىكلەر قاراقۇرۇم تاغلىرى
تەرەپكە قاچتى
ئۇنىڭ نازلىق ئىڭرىغان ئاۋازىنى ئېلىپ كەتتى
دولقۇنلار

تەكلىماكانغا...

كەچۈر، مەن بىر سەييا‌ھ

ماڭغىنىم جەننەت يولىدۇر،
مەنزىلىم بەلكىم دوزاخ.
ياتقان يېرىم ئۆيۈمدۇر،
ماكانىم يوق ئورنۇمدىن تۇرسام.
قۇچاقلىسام ئالەم مېنىڭ،
ھېچنەرسەم يوق بۇ ئىشقتىن ئويغانسام...

قانداق كەلگەن بولسام شۇنداق كېتىمەن!

2008 ـ يىلى 19 ـ ئىيۇن. خوتەن

قۇيۇنتاز

1

مەن بولۇپ قالمەن گاھى مەن بولماي
قۇم پوتام، قۇم دوپپام... مەن بىر قۇيۇنتاز.
قارغىغان بولۇشى مۇمكىن مەلىكە
قەدىمكى زاماندا بولۇپ ئېھ، ماڭا
ئاشىق ـ بىقارار؛
قوناقلىقتا قوناق قۇيۇنتاز،
بۇغدايلىقتا باشاق قۇيۇنتاز.
يۇزىنى يۇمغان دەريانغا بېرىپ
بۆكسىنى چۆلدىكى يۇلغۇنغا بېرىپ
كونا تام تۆشۈكى ئىچىگە كىرىپ
سالغان تاز بېشىغا ياماق، قۇيۇنتاز.
ئىچىڭدىن قاينىغان قانداق قۇيۇن ئۇ،
تولغىنىپ زارلىغان قانداق ئويۇن ئۇ؟
چۆلدىكى تۇگمەس تۆگىنى كۆرۈپ
مۇقامنى نەمۇ نە يېتىلەپ يۇرۈپ
گاھىدا تىرىلىپ، گاھىدا ئۆلۈپ
قوشاققا قوشۇلغان ئوماق قۇيۇنتاز...

2

بىر تۇپراق ئۈستىدە بىر ئاسمان بولۇر
بىر خەلق ئۈستىدە بىر پەرمان بولۇر
بىر قەلب ئىچىدە بىر ئارمان بولۇر.
ئەگەر بىر بولمىسا، ئۇ ئىككى بولسا
ئەردە نە ئىمان بولۇر، ئەلدە نە سۇلتان بولۇر؟...
قىرى جىن تېلىقىپ قالدى گۈگۈمدا
رەڭلەندى مۇھەببەت شەھۋەت دېغىدا.
كۆڭۈلگە كىرگۈدەك بىر يول قالمىدى،
شورىلار كۆپەيدى يارنىڭ بېغىدا.
قۇياشقا ئوت يەتمەس، دەريالارغا سۇ،
تۇپراقنى كۆيدۈردى يامغۇر تامچىسى.
توزۇدى كىرلىكتەك ئاپئاق قانسىراپ
قىلىچنىڭ بېسىدا جاننىڭ غۇنچىسى.
مەن يەنە ئالەمدىن سورايمەن نېمە
ئۆزۈمدە باشلىنىپ، ئۆزۈمدە تۈگەپ؟
جىنلىرىم كېلىڭلار، ئاڭلاڭلار قوشاق
ئاھ، يېتىم ئوغلاقتەك يۇرمەي تەمتىرەپ؛
ئاسمانغا تاقاشقان خادا قۇيۇنتاز،
قوشقىنىڭ هەممىگە يادا قۇيۇنتاز.
جىنلىرىڭ قىزلارغا تارغاق قۇيۇنتاز
تاز بېشىڭ تارغاققا ئامراق قۇيۇنتاز.
بارغىلى يېرى يوق، كەلگەن يېرى هەم
گاھ غەمسىز ئەجەل هەم گاھ سەرسان ئەجەم
گاھ غېرىب دىۋانە، يۇرگەن بىگانە
ئەگەشكەن كەيىندىن سانسىز شاھ سەنەم،

گاھ يۇرگەن مەشرەپتەك توۋلاپ پىغاندا
چۆل ـ سايلار دەپتىرى، گىياھلار قەلەم ،
كۆڭلى تۇز، پۇت ـ قولى مايماق قۇيۇنتاز...
قۇيۇنتاز، قۇيۇنتاز، بىللە كېتەيلى
جاندىكى جانانە ـ جانغا يېتەيلى
قۇمغا قۇم، توپىغا توپا سىڭەيلى
سەن سېنى، مەن مېنى باغ ـ باغ ئېتەيلى...
توختا قۇيۇنتاز، توختا قۇيۇنتاز
توختا قۇيۇنتاز، توختا قۇيۇنتاز!

2008 ـ يىلى 20 ـ ئىيۇن. خوتەن

مۇھەببەتنىڭ دوزىخدا ئۆچۈپ قالماس ئوت

ياری جاندىن چىقىپ كەتسە يالغۇز ئۆلمەس كىم،
دۇتار چالغان كىمكىن باغدا مەستخۇش، مۇلايىم؟
بەرمەسمۇ ھە، تاشقا سادا، تۇپراققا ناۋا
قارىغۇغا ھاسا بەرگەن قادىر خۇدايىم؟!
بىر جان بىلەن بىر جان ئىكەن ئاشىق ـ بىقارار،
قاتىل كۆزلەر چاقناپ تۇرار يۇلتۇزلار ئارا.
ھەر بىر گۈلنىڭ نەپرىتىدە تىكەنلەر قىلىچ،
ساقىيارمۇ يۇرەكتىكى جاراھەت ـ يارا؟
سىلاپ ياتسام يۇلتۇزلارنىڭ نەم چاچلىرىنى
يورۇپتۇ تاڭ، كۈلۈمسىرەپ غەمگۇزار ئاپتاپ.
شاد كۆڭلۈمنىڭ دەرۋازىسى كەڭرى ئېچىلىپ
قۇياش نۇرى يۈزلىرىمنى تۇرۇپتۇ سىلاپ...
دىللار مۇزلاپ، بۇ ئالەمنى قاپلىماسمۇ جۇت
مۇھەببەتنىڭ دوزىخدا ئۆچۈپ قالسا ئوت؟
ئۆكۈنمەيمەن، ئەسلەپ تۇرار مېنى مەڭگۈگە
چۈنكى يارىم دېدى ماڭا: ئۇنۇتقىن، ئۇنۇت!

2008 ـ يىلى 23 ـ ئىيۇن. خوتەن

ئۇ كىرنى يۇيۇپ بولدى

ئۇ كىرنى يۇيۇپ بولۇپ كۆزۈمگە سوئال نەزىرىدە قارىدى
مەن ئۇنى ئۆيىگىزگە ئاپىرىپ قويماي، دېدىم
ئۇ: ئۆيۈم يوق دېدى.
مەن:
ئۆيۈمدە قىز بالا قونۇپ قالسا بولمايدۇ
ئەمسە كەچ بولۇشنى ساقلايلى
قۇياش كۆرۈپ قالسا تىللايدۇ،
ئاي يىغلايدۇ
يۇلتۇزلار دېرىزىدىن مارايدۇ دېدىم...

دوستۇم؛
ھېسسىيات ئەخلەتخانىسىدىكى تاشلۇېتىلگەن گۈللەر
قەلب دەرۋازىسىدىكى داتلىشىپ كەتكەن قۇلۇپلار
مۇھەببەت
ۋەتەن
قىپقىزىل پۇللار...
ھېچنېمىدىن ۋاز كەچكىلى بولمايدىكەن.
يىرىم كېچىدە ئويغىنىپ كېتىپ
ئۆلۈمنى يادىغا ئېلىپ
تاك ئاتقۇچە ئۇخلىغىلى بولمايدىكەن.
سۇنىڭ سۇدا

ئوتنىڭ ئوتتا
ئادەمنىڭ ئادەمدە ئىكەن
ھەممە نېمىسى...

دوستۇم ؛
سەن ھاڭگا تېرەكتەك ئادەم
مەنمۇ ھەم.
كىر يۇغۇچىلارغا ياماق كۆزىمىزدە قارىمايلى
ئۇلار ئىشتاندەك يىرتىلىپ كەتمىسۇن.
ئۆيى بولمىسا ئۆيىمىزدە قوندۇرۇپ قالايلى
كېچىدە يۇلتۇزلاردەك چېچىلىپ كەتمىسۇن.
ئەگەر ئۇلار مۇھەببەت تەلەپ قىلسا
بولسا بىر ئۆمۈر يەتكۈدەك بېرەيلى
بولمىسا
كەچۈرۈڭ، دەيلى.

دوستۇم
ئۇ كىرنى يۇيۇپ بولدى

2008 ـ يىلى 30 ـ ئىيۇن. خوتەن

كۆڭۈلنىڭ كەينىدە

تامنىڭ كەينىدە
كۆڭۈل،
كۆڭۈلنىڭ كەينىدە
ئىتلار، ئېشەكلەر...

كۆڭۈلنىڭ كەينىدە
گۈل ئېچىلمۇاتقان
سېتىلمۇاتقان
تېشىلمۇاتقان
ھاسسىنى تورۇكلىتىپ قەلەندەر دۇنيا
ساپايە چېلمۇاتقان...

كۆڭلۈمنىڭ كەينىدىمەن،
خىيالىمدا
مەي باغلىغان سەمەرقەند ئالمىسى!

2008 ـ يىلى 9 ـ ئىيۇل. خوتەن

ھېچكىم كۆرمىدى

يىغلاپ تۇرسام سانسىز يۇلتۇزنىڭ
ئارىسىدا بىر يۇلتۇز بولۇپ
ھېچكىم كۆرمىدى...

پاياپقىمنىڭ يىرتقى مەخپىي
گويا پىنھان ئازابلىرىمدەك.
ئايان لېكىن خۇشاللىقلىرىم
كۆڭلىكىمنىڭ كىر ياقىسىدەك.
كوچىلاردا ماڭغاندا يۇدۇپ
يەلەمدىكى ئېغىر قۇياشنى،
كۆرمىدى ھېچكىم
كۆزۈمدىكى بىر تامچە ياشنى.

شامال ياكى قەلەندەر
ئىشىك چەككىنى.
ئايال ياكى شېئىر
مېنى مەندە قىلغان مۇساپىر.
يۇرسەم تەنھا مۇساپىرلىقتا
بىر تەنھا ئىت ئەگەشتى ماڭا،
دېدى ئىت قاۋاپ:

مەن بىر شائىر، ئىتلار شائىرى
بىزار بولغان قاتتىق سۆزلەكتىن
بىزار بولغان يۇندا ـ يالاقتىن
بىزار بولغان زەنجىر، تاياقتىن
بىزار بولغان
ئىتلار ئۈچۈن توقۇلغان داستان
بولۇپ ئوت ـ گۈلخان
كۈل بولغاندا ۋاراق ـ ۋاراقتىن.
مېنى چۈشەنمىگەن ئىتلار
مەڭگۈ ئىتتۇر
ئىتتۇر مەڭگۈ ئادەملەر ئىچرە...
سەنچۇ، سەن ئەي يالغۇزسەن ئىتتەك
شېئىر يېزىپ ئادەملەر ئارا
يۈرىكىڭنى باستىمۇ يارا؟
بىز قىز ئۈچۈن
ئوقۇدۇڭمۇ دۇنياغا لەنەت؟
قەبرە دېدىڭمۇ قەلبىڭنى يارغا
باستۇرۇپ كەلگەندە ساڭا مۇھەببەت؟!
ياكى هايات سىرلىرىنى پاچاقلاپ
بارچە ئۇلۇغلۇقلارنى ئارقاڭغا تاشلاپ
كېتىۋاتامسەن ئۆزۈڭگە قاراپ؟!...

دېدىم: هاۋ، هاۋ
مەن بىر ئوغرى.
قاپقاراڭغۇ سۆز زىندانلىرىدىن
ئىشىك ـ تۆشۈكسىز مەنە ئايۇانلىرىدىن

پەلسەپىدىكى جەسەتلەرنى ئاتلاپ
لوگىكىدىكى ھېچكىم بايقىمىغان چېقىش ئېغىزىدىن باشلاپ
شېئىرنى چىقتىم ئوغرىلاپ
ھېچكىم كۆرمىدى...

2008 ـ يىلى 9 ـ ئىيۇل. خوتەن

يامغۇردىن كېيىن

نەم چاچلارنى سىلىدى شامال
ياغدى ئايال ئۆزىگە سىم ـ سىم.
ئاچتى گۈللەر كۆزىنى قىيا،
گىياھلاردەك تىرىلدى بىر كىم.
يىرىقلىرى قاندى ھەۋەسكە
مەستخۇشلۇقتا تېپچەكلىدى يەر.
شاخلىرىنى ئېتىپ ھەرياققا
توۋلىغانچە قالدى دەرەخلەر...

2008 ـ يىلى 10 ـ ئىيۇل. خوتەن

مۇھەببەتكە ماۋجۇشمۇ ئامالسىز

كۆرگىن كۆزۈمنى كۆكتە قۇياشتىن
كۆرگىن يۇزۈمنى تاڭدا ئاپتاپتىن
كۆرگىن تېنىمنى يەردە ھوشسىز ياتقان
كۆرگىن جېنىمنى ئالقىنىڭدا...

شامالالار خەۋىرىمنى يەتكۈزىدۇ
قۇشلار ناخشامنى.
بۇلۇتلار كۆز ياشلىرىمنى يەتكۈزىدۇ
قەبرىستانلىقتىكى يۇلتۇزسىز ئاسمان
كۆرسىتىدۇ پىراقىڭدا
مەن چېقىۋەتكەن زۇلمەتلىك جامنى...

ئەينەكلەر سېنى يەۋاتقاندا
ماشىنىلار سېنى ئېلىپ قېچىۋاتقاندا
ئېگىز بىنالار سېنى پەشتاق قىلىپ ئۆرلەۋاتقاندا
قاراپ تۇردۇم،
نېچاغ، دېرىزىلەردىن يىراقلاشتىم...

سەن ئامراق پۇل،
نەقەدەر ئامراقسەن؟!...

بارلىق پۇللاردا

خیالغا تولغان کۆزلىرى بىلەن كۆلۈمسىرەپ قاراپ
تۇرار ئىكەن

دانا داھى ماۋجۇشى!

...

دېدىم ئاڭا: مەن بىر ياۋاش پۇقرا
قانۇنغا رىئايە قىلمەن
پارتىيەنى ھمايە قىلمەن.
پۇلغا قاراپ ھەر قېتىم سىزنى كۆرگىنىمدە
ئېسىمگە كېلىدۇ باللىقمدىكى ئۇرۇش كىنولىرى
كىنولاردىكى
ئېتىلىۋاتقان ملتىقلار
توپ ـ زەمبىرەكلەر
ئۆلۈۋاتقان جەڭچىلەر ۋە ئۇلار قۇچۇۋاتقان شان ـ
شەرەپلەر

ۋە ئۇنىڭغا شەيدا بولۇپ
شەرەپلىك ئۆلۈشكە ئىنتىلگەن باللىق قەلبىم...
سىز قۇرغان ۋەتەندە ياشاۋاتىمەن
سىز قۇرغان پارتىيەنى ھمايە قىلمەن
لېكىن
نېمىشقا
يارىمدىن ئايرىلىپ قالمەن؟!...

ماۋجۇشى كۆلۈمسىرەپ قويدى
ھېچنېمە دېمىدى.

ئامرىقم،
مۇھەببەتكە ماۋجۇشمۇ ئامالسىز ئىكەن
ئامالسىز ئىكەن...

بۈگۈن ئاخىرقى كۈن،
بەلكىم ئۆلۈپ كېتەرمەن
مۇھەببەتنىڭ توپ ـ زەمبىرەكلىرىدە.
كۆتۈرۈلمەس مەڭگۈ ئېسىڭدىن
مەن قۇچقان شان ـ شەرەپلەر.
بەلكىم
غايىب بولارمەن ئىز ـ دېرەكسىز
ئىس ـ تۈتەك ئىچرە...

2008 ـ يىلى 10 ـ ئىيۇل. خوتەن

مەن مەن ئۇچۇن...

مەن چوقۇم ئىتالار بىلەن بىر تۇغقان ئەمەس
كۆزلىرىم يۇلتۇزلاردىن نۇر ئالغان ئەمەس.
مەن مەن بولۇشتىن ئىلگىرى ھېچكىم ئىدىم،
مەن مەن بولغاندىن كېيىن
باشلانغان سەرسانلىق، ئازاب ـ ئوقۇبەت...

خوشلاشمىسام نە مەنسى مۇھەببەتنىڭ،
ئۆلىدىغان تۇرسام، نېمە قىلمەن مەنە ئىزدەپ
ھاياتتىن؟

نېمە قىلمەن ئۇزاق ياشاپ،
بۇ مەنزىلگە كېچىكىپرەك بېرىشتىن باشقا ئىش
ئەمەس!

مەن مەن ئۇچۇن
باشقىسى يالغان!...

ئىشىك ـ دېرىزىسى يوق بىر قاراڭغۇ كامېردۇر قەلب،
ئادەملىكتىن كېچىشلا پەقەت
قۇتۇلۇشنىڭ بىردىنبىر يولى...

2008 ـ يىلى 11 ـ ئىيۇل. خوتەن

مېنىڭ ئالمىمدە قۇياش يوقىلاق

مېنىڭ ئالمىمدە قۇياش يوقىلاق
سېنىڭ ئالمىڭدىكى قۇياشقا ئوخشاش.
مېنىڭ ئالمىمدە بىر تال يولتۇز بار،
مېنىڭ يولتۇزۇم ئۇ، پەقەت مېنىڭلا...

مېنىڭ ئالمىمدە يېرىم كېچە يوق،
ۋاقىت يوق ياشلىقنى قىلغۇچى خازان.
ئۆلگەنلەر كېلىدۇ جەننەتتىن بەزەن
دوزاخ ئازابىنى قىلىشىپ بايان.
ئۇلار قايتىشىدا ئۇنتۇپ قالىدۇ
باشلاپ كەلگەن ھۆر - پەرىلەرنى.
لېكىن مەن ئۇلارغا قويمايمەن قاراپ،
جەننەت ھۇزۇرىنى بەرسىمۇ ئۇلار
بېرەلمەس چۈنكى سەن كەبى زىننەار
دوزاخ ئازابىنى...
دوزاخنىڭ ئوتلىرى تۇرمىسا كۆيۈپ
باسمامدۇ مۇدھىش سوغۇق زىمىستان؟
دىللار سوغۇقتىن قالمامدۇ مۇزلاپ،
مۇھەببەت بولمامدۇ سەرگەردان؟!...

مېنىڭ ئالمىمدە مېنىڭدىن باشقا
يوق بىرھۇ دوزاخنى كۆيلىگۈچى،
يوق بىرھۇ جەننەتتىن كەلگەن ئۆلۈكلەر
ئوقۇغان شېئىرلارنى چۈشەنگۈچى ھەم.
ھەر قېتىم ئاشۇ شېئىرلاردىكى
دوزاخ ئازابىدا قينالسا جېنىم
سېنى ئەسلەيمەن ئوماق پەرىشتەم.

2008 ـ يىلى 11 ـ ئىيۇل. خوتەن

فابرىكىدىكى ئون ئۈچ ناخشا

(داستان)

فابرىكىدا ئون ئۈچ يىل
كېچە-كۈندۈزنى ئۇلاپ،
پەرىشتىنىڭ گەز لەۋلىرىگە
قانداق ئېقىپ، سۇدەك تامچىلاپ،
ئۇرچۇقلارغا يۆگەپ جېنىمنى
ئالقىنىمدا كىرىپ ئايەتكە
قارا قىلىپ ئاپئاق پاختىنى،
چىلەك - چىلەك يۇلتۇزلار بىلەن
سوغۇق سۇغا قىلىپ ئىلتىجا
ئوقۇدۇم مەن بۇ ناخشىلارنى؛

1990 - يىلى ياتقىمدا سەككىز چاشقان بار

ياتقىمدا سەككىز چاشقان بار
بىر - بىرىدىن سېمىز ۋە ئوماق.
قىز بالىنى بىلمەيمەن تېخى،
چۈش كۆرمەيمەن ھەتتا بىسوراق.
بېقىشلىرى قىزلارنىڭ قېيا

لەپەڭلەتسە تېرەك شېخىنى،
ئۇركۈتتۇم مەن شېئىرلار يېزىپ
روھمدىكى قارا قاغىنى.

1991 ـ يىلى سېخقا قاراپ ماڭدىم ئالدىراش

تۇن كېچىدە گۈدۈك ياڭرىتىپ
سۈيلەپ كەلسە كونا قەرزنى،
چۈشلىرىمدىن چىقىپ يالڭاچ
سېخقا قاراپ ماڭدىم ئالدىراش.
ئەتراپىمدا تامام ئەرۋاھلار
ناخشا ئېيتار گاھى ئېسەدەپ.
كېپەن ئۈچۈن پەقەت بىر مېتىر
ھايات ئالغا ماڭار تىرەجەپ.

1992 ـ يىلى ئۆچۈپ قالدى چىراغلار

قاراڭغۇدا چاقىردى بىر قىز،
قورقۇنچسىرى قاراڭغۇدىن مەن
ئۆچۈپ قالدى چىراغلار تېز ـ تېز...

1993 ـ يىلى ئولتۇرغىنى كىم ئۇ مەن بىلەن

ئولتۇرغىنى كىم ئۇ مەن بىلەن
باغچىدىكى تاش ئورۇندۇقتا؟

كېتىپ قالدى پارە - پارە بوپ
چىدىيالماي يالغۇزلۇقۇمغا...

1994 - يىلى سۆيىمەن دېدىم يەتتىنچى قىزغا

ياشلىرىمنى چاچتىم كوچىغا
ئەتىرگۈللەر ئۇندى ئاجايىب.
سۆيىمەن دېدىم يەتتىنچى قىزغا
يەتتە قەدەم كەينىمگە داجىپ...
باشلىغانتى سېسسىقا يۈرەك،
شالاقشيتتى يېرىم چېلەك قان.
مېنى دائىم تاشلۇۋېتەتتى
تاشلۇۋېتەتتى دائىم ھاياجان.

1995 - يىلى بىر ۋېلسىپىت

بىر ۋېلسىپىت
ئۇچراشتى بىر ۋېلسىپىت بىلەن.
مىندۇرۇپ ئۇ سەككىزىنچى قىزنى
يۈرىكىمگە سوقۇلدى قەستەن.
شۇندىن بىرى باشلاندى ئازاب،
شۇندىن بىرى
بۇ ئالەمگە قويمىدىم قاراپ...

چۈشۈمدىكى قاتىل پىچاقلار
يالتىرايتتى سۆڭەكلىرىمدە

كۆزۈمدىكى قارا كېچىلەر
يۇلتۇزلارنى قىلاتتى غېرىب

قىلدۇق قەسەم
بىللە ياشاپ، بىللە ئۆلۈشكە
بىللە يىغلاپ، بىللە كۈلۈشكە.
بىللە
ھەر بالالار كەلسە كۆرۈشكە...
گەرچە ئۇلار بولسىمۇ يالغان،
ھېس قىلاتتىم راستتەك مەن ئۇنى
ياردىم بىلەن سۆيۈشۈۋاتقاندا.

1996 ـ يىلى شېئىر ئوقۇپ بولدۇم بىچارە

خوش دېگەن شۇ بىر ئېغىز گېپى
ئۆلتۈرۈۋەتتى دادامنى

مۇھەببەت ،
ساڭا ئاتاپ يازغان شېئىرلار
گۆر بولدۇ ساڭا ئاقۇەت...

قانچە قېتىم قىلسامۇ قەسەم
قىز ئالدىدا يىغلىمايمەن دەپ،
شېئىر ئوقۇپ بولدۇم بىچارە
مۇڭلىرىمنى مۇڭلارغا بۆلۈپ.
بەلكىم

قېچىپ كېتەر قىزلار يېنىمدىن
قورقۇپ مېنىڭ شېئىرلىرىمدىن...

1997 - يىلى تاڭ ئاتمىدى شۇنىڭدىن باشلاپ

تويۇڭ بولدى دېدى قاغىلار
تويۇڭ بولدى بۇلبۇللار.
مەن پەقەتلا بىر سىقىم قالغان
ئاپئاق تاڭدا ئېچىلغاندا گۈل.
مەن ھېس قىلغان تۇنجى مۇھەببەت
ئاخىرلاشقان، يوقالغان پۈتكۈل...
ئىچكەنسىرى چاڭقىدىم چۆلدەك،
ئاتەش ئىكەن ۋېسال شارابى.
باغلاپ مېنى ئىشتان بېغىدا
شېئىرلاردا قىلدى سازايى...
زېرىكتىم مەن ئۆلۈۋېرىشتىن
باشقا ئامال يوقكەن ياشاشقا.
ئۇيات!... دېدى روجەككە باقسام
قوللىرىمنى سوزۇپ قۇياشقا...
تاڭ ئاتمىدى شۇنىڭدىن باشلاپ
ئۆتتى ئۆمرۈم يېرىم كېچىدە.
كوچىلارغا چىققۇم كەلمىدى
مەھبۇسلاردەك ياشىدىم گويا
قۇياش پاتقان ئۆينىڭ ئىچىدە.

بىر كۈنى ئۇ يېتىلەپ مېنى
ئېلىپ بازارغا،

تۇتۇپ ماڭدىم قولىنى مەھكەم
ئەنسرەپ تۇيۇقسز ئېزىپ قېلىشتىن.

1998 ـ يىلى توختىمايدۇ فابرىكا

توختىمايدۇ فابرىكا

زېرىكىشنىڭ ئىتتەك ئاۋازى
ياشىماقنىڭ نائىلاجلىقى...
كونا ئايال يىرتىلغان قات ـ قات
مەن باغرىدا قالغاندا ئۇخلاپ،
تاملار پۇچۇق، پاخال ئۆگزىدە
قۇياش نۇرى چەككەن داد ـ پەريات...

قېچىپ كېتىمەن

رەزىل ئاسمان باغرىڭنى ئاچما
يالغان گۈللەر خۇش پۇراق چاچما
تۇپراق... بولدى، ۋەتەنگە قايتما...
سۆڭىكىمنى غاجاۋاتمەن
يەۋاتمەن گۆشۈمنى ئۆزۈم.
قانلىرىمنى ئېچىۋاتمەن
ئاقارمايدۇ مېنىڭ بۇ يۇزۈم....

توختىمايدۇ فابرىكا

مېنىڭ كېچەم، يۇلتۇزلۇق كېچەم
كۈندۈزلىرىم يورۇق، بىپايان.

مېنىڭ مەندە تۇرغان ھېچنېمەم،
مەندە بىر پەس تۇرمىغان جاھان...

قېچىپ كېتىمەن
توختمايدۇ فابرىكا،
خوتۇنۇمنىڭ قارا كۆزلىرى
يىقىلىدۇ ئاياغلىرىمغا:
كەتمە
سەن كەزگەن ئۇ چۆلدە يوقتۇر ھېچنېمە!

1999 - يىلى ئوغلۇمنىڭ قولى

باردىغان بولدۇم تويلارغا
باردىغان بولدۇم ماتەمگە
باردىغان بولدۇم يەسلىگە
باردىغان بولدۇم...

ئوغلۇم يۇمران قوللىرى بىلەن
يۇزلىرىمنى تۇرغاندا سىلاپ،
تىترەپ كەتتىم گويا بىر قاتىل
دېرىزىدىن كىردى ۋارقىراپ...
گويا كى بىر ۋەھشىي قاراقچى
چۈشتى تاغدىن قىلىچ ئوينىتىپ،
قاپتەك قىلىپ يۇرىكىنى ئاھ
كىردى ئوغرى تامدىن ئارتىلىپ...
ئوغلۇم تۇرار يۇزۈمنى سىلاپ،
ئوغلۇمنىڭ قولى

يەنە نەچچە ئون يىلدىن كېيىن
كەتمەن تۇتۇپ قاتقان، قاپارغان...

2000 - يىلى ھېس قىلدىم
مەن ئاجىزلىقىمنى

تونۇش ئۆلۈم، نەقەدەر تونۇش،
تىنىقلىرى ئېرىتتى جاننى.
قۇچاقلىدى، سۆيدى، ئاھ ئۆلدى
ھاياتىمغا تاشلاپ پىغاننى.
...
ئاپتوبۇستا لىپمۇ لىق ئايال
كوچىلاردا، رەستىدە ئايال
كۈندۈزدە ھەم تۈنلەردە ئايال
ئەينەكلەرنىڭ كەينىدە ئايال...
شۇنچە ئۇلۇغ تەقدىر ئىلاھى
قورقۇنچلۇق يالغۇزلۇق بىلەن
ئاياللارنى چاچقان يۇلتۇزدەك،
ھېچنىمە يوق تەنلەت بىھۇدە
يۈرەكتىكى قان ئازگىلدا
تېپچەكلەيدۇ ياۋۇز كېلىچەك.
بىلدىم شۇندا ئاجىزلىقىمنى؛
بىنالارنىڭ ئېگىزلىكىدە
ماشىنىلارنىڭ ئۇچقۇر چاقىدا
پۇل ۋە ھوقۇق
ئۇزاپ كەتكەن ئادەملەر
قېرىپ قالغان دەرەخلەر ھەمدە

توقۇم ـ توقۇم كىتابلار
يار ئۆلدى دەپ توڭلىغان تاغلار
ساچىن يۇلۇپ يىغلىغان باغلار
شېئىر يېزىپ ئولتۇرغىنىمدا
قېيىلىڭاچ قانخور رېئاللىق
دېرىزىدىن ماراڭاتقاندا
ھېس قىلدىم مەن ئاجىزلىقىمنى...

2001 ـ يىلى تۇنجى قېتىم چىقتىم ئۆيۇمدىن

تۇنجى قېتىم چىقتىم ئۆيۇمدىن

خازانلاردەك يېنىك، قەدىرسىز
تاغلاردەك تىك، دەريادەك ئويغاق،
ئۇخلاپ قالغان كوچا چىرىغى،
توزۇپ كەتكەن قۇمدەك نام ـ ئاتاق...
خۇشاللىقىم خۇشالدۇر شۇنچە
كۆڭلىكىمنىڭ كىر ياقىسىدەك،
نەگە بارسام مەن بىر سەرگەردان
گاھ چۆمۈلە، گاھى كېپىنەك...
ياتقان يېرىم چۆلنىڭ چۇشلىرى
ئېسىلغىنىم ئاينىڭ كىرپىكى،
قەلەندەردەك ئۆزۈمنى تىلەپ
ئىشكىلەردە تۇردۇم سەممىي...

ئاھ! نەقەدەر كەڭرى جاھان بۇ،
تۇيغۇمدىكى چىغىر يول بىلەن

بېرىپ قالدىم ناتونۇش يەرگە.
بىر ئايالنى ۋەتىنىم دېدىم
چۆمۈپ تۇرۇپ قاپقارا تەرگە.
تاشلاپ كەتتى لېكىن ئۇ ئايال
كەلمەي تۇرۇپ ياۋ قوشۇنلىرى،
چېكىنمىدىم لېكىن سۆيگۈدىن
قەلبىمنىڭ ئەڭ ئىچكىرىسىدە
تىركەشتىم مەن ئۇزاقتىن - ئۇزاق...

ئىككى كۆزۈم ئىككى دۇنيانىڭ
دېرىزىسى نۇرلۇق شۇ قەدەر،
ئىكەن مېنىڭ ئىككى قۇلىقىم
ئاڭلىغۇچى دائىم شۇم خەۋەر.
دېمىسىمۇ تىلىم بىر سۆزنى
زورلايدىكەن خىيال سۇرۇشكە.
ياشا دېسە يۈرىكىم دائىم،
زورلايدىكەن كۆڭلۈم ئۆلۈشكە...

قولۇم ئات، پۇتۇم قامچا...
ناخشا تۇگەپ قالدى ۋەلېكىن
كۆرۈنمىدى يولنىڭ پايانى
كۆرۈنمىدى يارنىڭ جامالى

2002 - يىلى ئاخىرقى ناخشا

كاكا سالتاڭ چېقتىم كوچىغا
ئۆيۈممۇ يوق، خوتۇنۇممۇ يوق.

بۇ دۇنيانىڭ ماڭا بەرگىنى
بولدى ئاخىر بىر پاي نېسى ئوق...
پەريادىمنى تىڭشىدىم ئۆزۈم
گۈل ئېچىلدى يالغۇزلۇقۇمدا.
قېچىپ كەتتى ئاياغ ئىزلىرىم
تاشلاپ مېنى يىراق ئۇپۇققا.
بىر كۈنى
قۇملۇقلاردىن ئاڭلاندى ناخشام،
قاتىل ئەمەس ئېگىز بىنالار
رەزىل ئەمەس ماشىنىلار
ياۋۇز ئەمەس ئايالار
سەن رەزىلسەن، پۇلۇڭ يوق چۈنكى
دېدى بازاردىكى شامالار...

تۈيۇقسىز
قارار قىلدىم ياشاۋېرىشكە

ئەگەر دۇنيا بولسا يۇمىلاق
نە ھاجىتى سوقا دېيىشنىڭ

قىزىل بولسا ئەگەردە قۇياش
قىزىل بولسۇن، ئۆزىنىڭ ئىشى

يوللار ھەيلى بارسىمۇ نەگە
توختار ئاخىر ئاياغ ئاستىمدا

تۇنۇگۈن
كېچە يولدا

ئۇردى مېنى ئۇچ ئادەم؛
ۋاق - ۋۇق
گالاچ - گۇلۇچ!...
ئۇلارنىڭ مېنى ئۇرۇشى
ئەخلاققا خلاپ ئەمەس،
چۈنكى
ئادەم دېگەننى ئادەم ئۇرىدۇ.
ھەر ئادەمدە باردۇر ئىككى قول
ئىككى قولدا باردۇر ئون بارماق،
ئون بارماقنى يىغسا بىر يەرگە
ئىككى دانە مۇشت بولىدۇ.
ئۇ
تەننىڭ ئېھتىياجى،
دۇنيانىڭ ھەممە يېرىدە
ھەتتا خوتەندە
تاياق يېگۈچىلەر
خۇشال - خۇرام ياشاپ يۈرىدۇ...
ھازىرغىچە
ئۇرۇپ باقمىغان ئىدىم
تاياق يەپ باقمىغان ئىدىم
ئېھ...
نەقەدەر نومۇس
خۇدانىڭ ئالدىدا
قۇياشنىڭ ئالدىدا
ئاياللارنىڭ ئالدىدا ھەتتا...
ئاقلىغاندەك چوڭ بىر نومۇسنى
ئۆگىنىۋالغاندەك ياشاشنى

دەس تۇرۇپ لاي ـ پاتقاق ئىچىدىن
ماڭدىم ھاياتقا.

ئەتىگەندە ئورنۇمدىن تۇرسام
قۇياش چىقىپتۇ شەرقتىن

تۇنجى قېتىم
ئادەم بولۇپ چىن ۋە سەممىي
قەلەندەرلىك تونۇمنى تاشلاپ
چۆرۈۋېتىپ شاھلىق تاجىمنى
دەپتىرىنى يىرتىپ ئىشقىنىڭ
ماڭدىم ئاقسۇغا پاختا تېرىشكە!

2008 ـ يىلى 14 ـ ، 15 ـ ئىيۇل. خوتەن

ئۇ ...

1

يىراق زامانلارنىڭ بىر ژارىقنى تېپىۋالدىم؛
قان داغلىرى ئۆچۈرۈۋېتىلگەن
قىلىچلار سۇندۇرۇۋېتىلگەن
ئادەم كاللىلىرى كۆمۈۋېتىلگەن
پەقەت
پادىشاھنىڭ مۆھۈرىلا قالغان...
ئۇ
قەغەزنى قولۇمدىن تارتىۋېلىپ
ھاجەتخانىغا ماڭدى.

2

ئۇ ياشاش ئۈچۈن ئۆلدۈ تەكرار
ئۆلۈش ئۈچۈن
ياشىسام دەيدۇ تېخىمۇ ئۇزاق

3

زېمىن زېمىن بولمىغان چاغدا
ئىدى ئاسماندا.

ھېچنېمە يوق ئىدى
بىر مۇقەددەس تەڭرىدىن باشقا.
ئۇ چاغدا
ئۇ تېخى ھېچنېمىگە تەۋە بولمىغان.

4

قۇياش ئاپتاپپەرەسنى ئۆچ كۆرىدۇ
دەريا ئارقىسىغا قارىمايدۇ.
تاغلار مەغرۇر
ھېچ كىشىگە تەزىم قىلمايدۇ...
ئۇ
بەئەينى شۇنداق.

5

ئۇ مېنىڭ شېئىرلىرىمغا ئەڭ ئۆچ

6

ئۇ مېنى كۆزىدىن يوق قىلىش ئۈچۈن
قەلبىمنى يوشۇرىۋېلىپ
كومپيۇتېرنىڭ كونۇپكا تاختىسىغا مخلاپ قويدى.
سۆزلەرنىڭ ئىچىگە كىرىۋېلىپ
ئۆزۈم يازغان شېئىرلارنى چۈشەنمەس قىلىپ قويدى.
ئۇ مېنى ئادەملەر توپلاشقان قايناق بازارغا ئاپىرىپ
ئەرلەرنىڭ ئاياللارنىڭ كۆزلىرىدە پىت بېقىۋاتقان
ئاياللارنىڭ ئەرلەرنىڭ كۆزىدە پۇل ساناۋاتقان
خۇنۇك مەنزىرىگە قاراشقا مەجبۇرلىدى.

ئۇ مېنى گۆرگە باشلاپ كىرىپ
ئۆلۈكلەردىن سەدىقە تىلەشكە قىستىدى.
ئۇ يەنە
ئايان نەرسىلەرگە كۆزۈڭنى يۇمۇۋېلىشىڭ
پىنھان نەرسىلەرگە كۆزۈڭنى چوڭ ئېچىپ قاراشلىرىڭ،
سېنىڭ راستچىللىق بىلەن
قىلغان بارچە يالغانچىلىقلىرىڭ
سېنى ئاخىر بىر پۇلغا ئەرزىمەس قىلۋېتىدۇ دېدى...

7

ئۇ مېنىڭ خىزمەت قىلىشىمغا ئارىلاشمايدۇ
ئۇچ ۋاخ تاماق يېيىشىمگە قارشى ئەمەس

8

ئۇ ئىسمىمنى تارتۇالماقچى،
ئۇ مېنى يوقتىشنىڭ تۈنجى قەدىمى.
ئۇ كېچىلىرىمگە باستۇرۇپ كىرىپ
شېرىن چۈشلىرىمنى ۋەيران قىلماقچى.
ئۇ
قەلبىمدىكى سۆيگۈ ـ مۇھەببەتكە تولغان گۈزەل
دۇنيانى رەت قىلىپ
سۈرگۈن قىلماقچى مېنى تەنھالىق دالاسىغا...

9

بۈگۈن ھەممە ئىشلار نورمال
چۈنكى بۈگۈن

پۈتۈن بىر كۈن سياسىي ئۆگىنىشكە قاتناشتىم

10

شۇنداق،
مەن ئۇنىڭغا تەڭ كېلەلمەيمەن.
ئۇ گويا يوشۇرۇنۇشقا ئۇستا ئوغرىدەك
تامدىن بىمالال ئارتىلىپ
يېنىمغا كېلىدۇ.
ئۇ -
قۇتۇلۇش مۇمكىن بولمايدىغان رېئاللىق.
دائىم كۆز ئالدىمدا يۈرسىمۇ
كۆرەلمەيمەن
كۆرەلمەيمەن زادىلا...

2008 - يىلى 16 - ئىيۇل. خوتەن

كۆرگەن ـ ئاڭلىغانلىرىم

مەن بىر چاغلاردا تاشنىڭ تورغايغا ناخشا ئۆگىتىۋاتقانلىقىنى
كۆرگەن
مەن بىر چاغلاردا سۇنىڭ ئىگىز شارقىراتمىدىن چۈشۈۋېتىپ
«مېنى قويىۇۋەت» دېگەن ئاۋازىنى ئاڭلىغان
مەن بىر چاغلاردا
دەرەخلەرنىڭ يۇگۇرگىنىچە ئورمانلىقتىن چىقىپ
كېتىۋاتقانلىقىنى ۋە
دەريانىڭ ئىككى قىرغىقىنىڭ چىڭ قۇچاقلىشىپ تۇرۇپ
يىغلاۋاتقانلىقىنى ھەمدە
ئۇلارنىڭ كۆز ياشلىرىدا ئۆزۈپ كېتىۋاتقان كېمىلەرنىڭ
نىشانسىز چۆرگىلەپ يۈرگەنلىكىنى كۆرگەن...
مېنىڭ كۆرگەنلىرىم ئىچىدە يەنە بىر تۈپ قارىغايمۇ بار
ئۇ تاغ چوققىسىدا تۇرۇپ پەستكى ئاجىز گىياھلارغا
مەنسىتمەسلىك بىلەن نەزەر سالاتتى
بۇلۇتلارنى بەلباش قىلىپ باغلىۋالاتتى،
پەستكى گىياھلارنىڭ يېنىك شامالدا ئۆسسۈل
ئويناۋاتقانلىقىغا قاراپ گاھىدا
ئۆزىنىڭ تەنھالىقىدىن قايغۇرۇپ، تاغدىن چۈشمەكچى
بولاتتى...
كۆرگىنىم قىرىق يالغاندىكى بىر ئۆي، ئۆينىڭ ئىچىدىكى
قەلەندەر، قەلەندەرنىڭ قولىدىكى دۇتار

كۆي ئەۋجىدە ئۇزۇلگەن تار، ئاتتىن يىقىلغان لەشكەرلەر،
تاغدەك دۆۋىلەنگەن جەسەتلەر...
بىر كەپە، كەپىنىڭ ئىچىدىكى ئاشىق، ئاشىقنىڭ قولىدىكى
تەمبۇر، بوراندەك مەرغۇللىغان ئەشەددىي مۇقام،
كەپىنىڭ ئالدىدىن بېشىنى ئېگىپ ئۆتكەن شاھلار ۋە
ئۇسسۇل ئويناپ ئۆتكەن خەلقلەر...
بىر كۈنى ھېنىڭ كۆرگىنىم بىر قۇچاقچىنىڭ تېرەك شېخىدا
ئولتۇرۇپ ناخشا ئېيتىۋاتقانلىقى
ئۇنىڭ كۆكسىگە چەنلەنگەن ملىتقىنىڭ پاكى! قىلغان ئاۋازى
بىلەن تەڭ يىقىلغانلىقى ۋە
ئوقنىڭ ناخشىدىن بەھۇش بولۇپ قۇچاقچىنىڭ يۈرىكىدىن
ماكان تۇتقانلىقى...
گۈل كۆرگەنلىرىم ئىچىدىكى ئەڭ قىزغىن ۋە ھاياجانغا
تولغان بىر جەريان
ئۇ ئېچىلىۋاتاتتى نازىنىن تارتىنىش ئىلكىدە ئاستا ـ ئاستا
كېيىم سېلىۋاتقانىدەك
ئەتراپنى قىزىللىققا پۈركەيتتى جاللات توسۇۋالغۇسىز
ئەسەبىي ئىستەكتە قان چېچىۋاتقانىدەك
ئۇ ئېچىلغانسىرى ئېچىلاتتى، قات ـ قېتىدىن ئاجراپ
چېچىلاتتى
كىمنىدۇر چاقىراتتى، نالە قىلاتتى، چىرقىرايتتى
بىر بەڭباش ئۇزدى ئۇنى... تاشلۇەتتى... ئاياغ ئاستىدا
چەيلەندى، گۈل مۇرادىغا يەتتى...
ھېنىڭ كۆرگەنلىرىم يەنە بىر ئاسمان ۋە ئاسماندىكى ئەما قۇياش
بىر زېمىن، زېمىندىكى مەسچىت، مەسچىتنىڭ ئىچى ـ
تېشىدىكى جەننەت ۋە دوزاخ
بىر بازار، بازاردىكى پۇللار ۋە قۇللار...

بىر ئادەم كۆزلىرىنى يۇمۇۋېلىپ ئەتراپىغا ھەيرانلىق بىلەن
قاراۋاتقان
قۇلقىنى ئېتىۋېلىپ، ئۆلۈمدىن ئېغىر بۇ جىمجىتلىقتىن
يۈرىكى سىقىلىپ ناله قىلىۋاتقان
تۆگىگە مېنىپ تۆگە ئىزدەۋاتقان...

2008 ـ يىلى 17 ـ ئىيۇل. خوتەن

مېنى كىم دېگۈچىلەر

مېنى كىم دېگۈچىلەر
كىمدۇر ئۆزى؟!

پارىسا *
بىر ھەقىقىي ئىسسىمدۇر،
دۇنيادا يوق لېكىن ئۇ ئادەم.
نېمە قىلمەن شېئىر يېزىپ
ئۇ ئادەمنىڭ يوقلۇقىنى دېمىسەم؟!...

كۆلسەم دوردىدىكى دەيدۇ ئاپتاپپەرەسنى
يىغلسام بۇلۇتلارنىڭ بۇزۇلار كۆڭلى.
قۇياش يۈزلىرىمنى يالار ئىتتەك
سۆيسەم جىنەستىلەر كېتەر تۆكۈلۈپ...
ھەر بىر چېھرىدە يالاڭ ئاياغ يول
ھەر بىر سۆكۈناتنىڭ يۈرىكى جۇل - جۇل.
ماڭا تۆتىشىدۇ بارچە ماكان،
ماڭا كېلىدۇ ئالەم قۇرۇق قول...

مېنى كىم دېگۈچىلەر
كوچا ئاپتوبۇسى توختىغاندا

* پارىسا - تور ئىسمىم.

كۆزىنىڭ بالىخانىسىدىن ئايالالارنى ماراۋاتقان
كۆڭۈلسىز ئايالدىن كۆڭۈل سوراۋاتقان
قولى ئوغرىلارنىڭ قولىدەك ئۇزۇن
يۈزى داپتەك، يۈرىكى قاپتەك
يېنىك ئادەمنى پارىسا دەيدۇ...

مېنى ھەر كىم دېسە بولىدۇ،
كىم بولۇشۇمدىن قەتئىينەزەر
ئىسمىم پارىسا!

2008 ـ يىلى 21 ـ ئىيۇل. خوتەن

زېرىكتىم توختىماي ئۆلۈۋېرىشتىن

ئالەمنى بىر نانغا تېگىشكۈم كەلدى،
دەردىم بار بىر ئۆمۈر قوشاق قاتقۇدەك.
بىر بازار بولسىدى قىيامەت كەبى
ۋارقىراپ ئۆزۈمنى ئۆزۈم ساتقۇدەك.

يۈرەر قول تۇتۇشۇپ قايغۇ ۋە چېچەك،
قان بىلەن ياش كەبى دۇشمەن خيالىلار.
بىلسىدى سۆيگۈگە بولغىنمنى قۇل
گۈزەل ھەم رەھىمسىز قۇلدار ئاياللار.

يۈرىكىم بۇلبۇلدەك سايراپ ئۆلسىمۇ
توزۇغان گۈللەرگە ئوقۇيمەن لەنەت.
ئالەمنى قاپلىغان توپاندىن ماڭا
يەتسىدى بىر تامچە، بىر تامچە پەقەت...

زېرىكتىم توختىماي ئۆلۈۋېرىشتىن
ھاياتىم لىق تولدى جەسەتلەر بىلەن.
باللىق چېغىمغا كەلسىدى قايتىپ
مەن بىلەن مۆكۈشمەك ئويىنغان ۋەتەن!

2008 ـ يىلى 23 ـ ئىيۇل. خوتەن

مەن كۆڭۈل دەشتىگە پىيادە كىردىم

مەن كۆڭۈل دەشتىگە پىيادە كىردىم،
ئەگەشتىم قەلەندەر شاھى مەشرەپكە.
يىرتىپ مەن دۇنيانىڭ تون ـ سەرپايىنى
ئورىدىم ئۇنى چىن ئىشق ـ مۇھەببەتكە.

يۇزۇم قىبلىگە، كۆڭلۇم نىگارغا،
رەسۋايى، ھاۋايى قىلدىم ئىبادەت.
كۇندە مىڭ ئۆلۈپ مەن ئىككى دۇنيانىڭ
تەشنالىقنى قاندۇردۇم پەقەت.

مېنىڭ كۇلپەتلىرىمگە قىلىپ تەنتەنە
ئۇسسۇل ئويىنار پۇتكۇل خەلقلەر.
ناله ـ پىغانىمغا توۋلاپ مۇقاملار
بولار ئانا ۋەتەنمۇ بىر كۇن قەلەندەر...

تېنىم جايىناماز(بىر كونا پالاس)
جېنىم ئەزان توۋلار، ھېچكىم ئاڭلىماس.
ئۆلسەم جىنازامنى كۆتۇرەر شامال،
يىغلار يەرۇ ـ ئاسمان. ئىنسان يىغلىماس!...

2008 ـ يىلى 23 ـ ئىيۇل. خوتەن

كونا بازار

ـــ گۇمىدىكى كونا بازار ئەسلىمىسى

قوڭغۇراقلىق مەپدە كېتىۋاتقان ساھىبجامال ئايال
رومالىڭنى قايرىما.
ياردىدار قاناتلىرىنى سۆرەپ كېتىۋاتقان مەجنۇن يىگىتنى
جاندىن ئايرىما...
خانىقانىڭ ئالدىدا ھېچكىم گۈل ھەققىدە خىيال سۈرمەيدۇ،
ئەزانخانا مۇنارىغا قونۇۋلىپ ئەبەدىيلىككە كۆز تىكىۋاتقان
قۇچقاچ

تۇغۇلمىسا ئۆلمەيسەن دەيدۇ...
ئاپتاپ ئەڭلىك ئېتىپ ئولتۇرغان تام تۈۋىدە ئەخلەت
تاتلاۋاتقان شاھانە خوراز
ئۆتمۈش ھازىر بولغان، ماشىنا مۇساپىر
پاكار ئۆيلەرنىڭ ئۆگزىسىدە كۆزلىرىنى يۇمۇپ دۇرۇت
ئوقۇۋاتقان يۇلتۇزلار
تاملاردىكى رەستىگە تۈكۈرۈۋاتقان دېرىزىلەر
سۈرتۈلمىگەن ئەينەكلەردىكى نارەسىدە قىزلارنىڭ
غەمسىز كۈلكىسى
ئەگرى ـ بۈگرى خالتا كوچىدىكى ئاخىرى يوق ناخشا...

تاماشىچىنىڭ پۇت ـ قوللىرى ساق بولسا ئىدى، ئاچلىقتىن

ئۆلۈپ كېتەتتى
كۆزلىرى كۆرسە ئىدى، تولا يىغلاپ ئەما بولۇپ قالاتتى
چېقىلىشنى ئىستىمەيدىغان قانداق چىنە بار؟
يىرتىلىشنى خالىمايدىغان قانداق كىيىم بار؟
ئەگەر بارچە سىرلار يېرىم كېچىدە ئېچىلمىسا ئىدى
تاڭغا يېقىن يېپىلمىسا ئىدى
جاھان بەدبۇي نجاسەت ۋە يىرگىنىشلىك جەسەتلەرگە تولۇپ
كېتەتتى...

بازارنىڭ بىر بۇلۇڭىدا تارماقتا تۇتىشىدىغان يېرىدە بىر ئۆستەڭ
بار
مەشرەپ ھەزرەتلىرى مەسچىت ئۆگزىسىگە چىقىپ ئۆستەڭگە
سىيگەندە
سۇيدۇكى ئۆستەڭگە يەتتە يۇمىلاپ چۈشكەن
ياكى يەتمىش...
قاراپ تۇرۇپ، نەچچە يۇمىلانغىنىنى سانىمىغان قۇياشقا
لەنەت!

كونا بازاردا كىرلىشىپ كەتكەن بىر ئاسمان بار،
ئاسماندا
مەشرەپنىڭ سۇيدۇكىنىڭ نەچچە يۇمىلانغىنىنى سانىمىغان
لەنەتگەردە قۇياش!...

2008 ـ يىلى 23 ـ ئىيۇل. خوتەن

ئاخشام كوچدا

ئاخشام كوچدا پىل - پىل ياندى چىراغلار
سەن يېنىمدا، يېقىن بولدى يىراقلار.
قاپلىدى ئەتراپىمزنى قىزىل گۈلدەك
نازۇك، ئۇياتچان قاتىل پىچاقلار...
جېنىم سەن بولساڭ مەن ۋەھشىي جاللات
پەرىشتەم سەن بولساڭ مەن ئالۋاستىمەن
قورقمەن دېدىڭ، نېچۈن قورقسەن؟
كۆزۈڭنىڭ دېرىزىسىدە قىپقىزىل پەردە
پەردە كەينىدە مەن يالىڭاچ
سۆيگۈ يامغۇرىدا يۇيۇنۇۋاتىمەن...

ئاخشام كوچدا پەقەت ئىككىمىز
پەقەت ئىككىمىز ماڭدۇق يانمۇ يان.
ماڭدى بىنالار، ماشىنلار
ماڭدى ئادەملەر، جىنلار، ئەرۋاھلار
ماڭدى ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى...
بارچە رەھمەتلەر بىزگە ياغدى.
مەن قولۇڭنى تۇتۇۋالدىم چىڭ،
ئاسمانىنى يېقىلىپ چۈشمىسۇن دېدىم
يەرنى قېچىپ كەتمىسۇن دېدىم!

2008 - يىلى 24 - ئىيۇل. خوتەن

تېرەك ئۇخلار ياپراقلار ئارا

تونۇش ئاسمان، خۇش پۇراق زېمەن،
دىلبەر كۆزى ئويچان بۇلاقلار.
ئۆلۈم ھىدى، بىھۇش ھەممە جان،
قاراڭغۇنى يىرتقان چىراغلار.

غۇۋا لەيلەپ تۆكۈلەر كۆيلەر
تېرەك ئۇخلار ياپراقلار ئارا.
ئىسسىق قانداق ئاقار مۇھەببەت
يارىلانغان بارماقلار ئارا.

گۈلخان يانار ئېگىزلىكلەردە،
ئوت بەئەينى يېگانە شائىر.
يىراق يەردە بىر قىز كۈتىدۇ،
ئېھ، شۇ يەرگە ماڭدىم مەن ھازىر!

2008 ـ يىلى 24 ـ ئىيۇل. خوتەن

دېرىزەڭنىڭ ئالدىغا كەلدىم

دېرىزەڭنىڭ ئالدىغا كەلدىم،
سۇندى ئەينەك ئەنسىز چىرقىراپ.
قەدەھ سۇنغىن، مەي بولدى شېرىن
قەلبىمدىكى ملڭ يىللىق ئازاب.

تېرىۋالغىن مۇزدەك دالىدىن
مېنىڭ ئاپئاق سۆڭەكلىرىمنى.
چاتقاللارنى كۆيلە، قۇچاقلا
مۇرەڭگە ئال بىلەكلىرىمنى.

پۇشتەك چالار زېرىكسەڭ شامال،
چاچلىرىڭنى تاشلىما سۇغا.
ساقلاپ قويدۇم ئاخىرقى ئۇقنى
كۆزۈڭدىكى سەرسان ئاھۇغا.

2008 ـ يىلى 24 ـ ئىيۇل. خوتەن

دىلبەر

1

سەن ياۋا ئات
ھېچكىم مىنمىگەن
كۆندۈرىمەن مەن سېنى جەزمەن.

2

كىرپىكىمدىن سۈندۈرۈپ ھاسا
كىرىپ ئادەملەر بايا‌ۋانغا
سېنى ئىزدەيمەن.

3

بەلكىم
ئۆلگەنسەن مەن تۇغۇلغان كۈنى،
بەلكىم
تۇغۇلارسەن مەن ئۆلگەن چاغدا...
ئالەم بىر قەدەھ، تولغان ھىجرانغا
ئىچمەكتىمەن
ئىچمەكتىمەن!...

4

ئاسمان كۆكۈش كۆزلىرىڭگە ئولتۇرار
يۇلتۇزلار كىرپىكلىرىڭگە ئېسىلار
بارماقلىرىڭدا
قاتار ـ قاتار ئۆلۈملەر...

5

ماشىنىلار
مەندىن يۈگۈرۈك.
بىنالار مەندىن يىگىز.
ناخشىلار
مەندىن غېرىب...
سېنى
شېئىر يېزىۋېتىپ مۇدھىش كېچىدە
ئۆزۈم ئولتۇرۇۋۇتكەن قىزمىكىن دەيمەن...

6

لېۋىڭنى چالسام بىر كاسە تەمبۇر،
چالسام تېنىڭنى بىر دەريا غېرىب،
چالسام، چالسام... مەستانە مۇقام
دەردۇ بالالارنى كەلسە قىچقىرىپ...

7

كۆڭلىكىڭنى ئۆرۈگەن شامالار
كۆرسە غۇنچىنى

كۆزلىرىنى يۇمۇپ ئۇخلاۋاتقان...
بۇلبۇل بولارمۇ؟!

8

ئېھ،
دىلبەر!...

2008 ـ يىلى 24 ـ ئىيۇل. خوتەن

چىپار كېپىنەك

چىپار كېپىنەك، چىپار كېپىنەك...
قايسى باغنىڭ مەلىكىسىسەن،
قايسى گۈلگە كېنىزەك؟
سەگىتەر كۆڭۈلنى مەيىن، شاد ـ خۇرام
قاناتلىرىڭ لەپ ـ لەپ
لەپ ـ لەپ...

ئاپتاپ ساغرىسىنى قاشلاپ
گۈل شېخىدا ياتار يانپاشلاپ.
قانخور قىزىل رەڭ، زالىم بىنەپشە
سۈيۇق سۆسۈنە
جۆرگىلەر ئەتراپىدا ۋارقىراپ.

بۇ ھېكايىگە قۇلاق سال؛
ئۆلۈمنىڭ تىرنىقىنى ئېلىۋاتقان جىن
كېچىنىڭ بارمىقىنى ساناۋاتقان يۇلتۇزلار
ناخشىنى سۇكۇناتقا مىخلاۋاتقان تام...
ئېھ قانچە بۈيۈكتۇر، قانچە مۇقەددەس!
كۆڭۈل ھېچكىمگە ئۆي ئەمەس
ھېچكىم ھېچكىمنى
سۆيىدۇ ئۆزىنى تاپالمىسا، بەس!

ئەگەر گۈزەل بولسا دەسسەپ چەيلەنسۇن
نازۇك بولسا خورلانسۇن رەت - رەت.
ئەگەر پاك بولسا ئاياغ ئاستىدا
بولسۇن شەرمەندە
شۇندىلا
كۆڭۈل مۇرادىغا يېتىدۇ پەقەت.

چىپار كېپىنەك، چىپار كېپىنەك
ئۇچرىتىپ قالساڭ پەرھات تۇرسۇننى
قايرىپ پەردىسنى رېئاللىقنىڭ
دېرىزە ماراۋاتقان...
سالام دەپ قوي پارىسادىن ئۇنىڭغا!

2008 - يىلى 30 - ئىيۇل. خوتەن

يوقالغان بۇگۈنكى زامان

بۇلبۇللارغا شادىيانە ناخشىلارنى ئېيتقۇزماسلىق كېرەك
چۈشىنىشى كېرەك؛
ئېچىلىش ـ گۈللەردىكى توزۇش ئالدىدا تۇرغان مۇتلەق
كېلىچەك.
ئېگىز تاملار، تىكەنلىك سىم تورلار
تۇرمىلەردىكى غەم ـ غۇسسىسىز ھايات...
چۈشىنىشى كېرەك؛
بازغان كۆتۈرۈلدى، ئاڭغىچە
سېغىنىش ئازابىدا قينالدى سەندەل،
قينالدى تاڭغىچە...

مەسچىتلەر ئۇلۇغۋار، مەيخانىلار شادىمان
پەرىشتىلەر قاناتلىق، ئادەملەر قاناتسىز
كىچىك بالىلار كىيمەيدۇ ئىشتان.
كۆزلەر غېرىب ـ غۇرۇڭا
سۆڭەكلەردە سۇنۇپ ھارۋا
ئىسسىق گۆشلەر ئارىسىدا يۈرەر كارۋان.
ئەۋلىيالارنىڭ باش تىققۇدەك يېرى يوق
تىلەر ئالەمگە نۇسرەت ھەر زامان...
چۈشىنىشى كېرەك؛
ھەر كىم ئۆلۈپ كېتىشكە ئاز قالغان...

چۈشىنىشى كېرەك؛
تاكى ھەر بىر تىنىقىدىن ئۆلۈمنىڭ قەدەم تېۋىشى
يوقالمىغۇچە
ياشايدۇ يالغان!

پاكىزە كۆڭۈلنى بەرمەسلىك كېرەك،
قوغداش كېرەك قەلبتىكى ھېچكىم ئاياغ باسمىغان يەرلەرنى .
ئىككى ئىت سۆڭەك تالاشقاندەك تالىشىش كېرەك
ئىككى ئەر قىز تالاشقاندەك تالىشىش كېرەك
تالىشىش كېرەك
يېتىمنىڭ قولىدىكى بىر بۇردا نانىنى تالاشقاندەك ئىككى
پادىشاھ...

بۇ غايىب بولغان بۇگۈنكى زامان
ئاتالارنىڭ كىشنىشى يوق، ماشىنىلارنىڭ تاراق ـ تۇرۇق ئاۋازى
تۈپراق تىنىقتىن قالغان، ئادەملەردە يارىنىڭ ئۆلگەن ئازابى
قۇمدىن قوپقان، قىلىچتىن ئۆتكەن
شەھەردىكى قىزىل مىڭئۆيلەردىكى تاپانىنىڭ ماتكىسى...

سەكراتتىكى ئادەم ئۆزىگە كەڭرى گۆر تىلىگەندەك
تىلەش كېرەك
تىلەش كېرەك!

2008 ـ يىلى 30 ـ ئىيۇل. خوتەن

ئاسمان ـ زېمىندىن ساڭا سالام!

ئاسمان ـ زېمىندىن ساڭا سالام
تاغ ـ دەريالاردىن ساڭا سالام
قۇرت ـ قوڭغۇزلاردىن ساڭا سالام
دەل ـ دەرەخلەردىن ساڭا سالام
ئۆلۈكلەر ۋە تىرىكلەردىن ساڭا سالام
ھەر لەھزىدە
كۈللى كائىناتنى كېزىپ، مەۋجۇداتلار بىلەن
ئەسرالىشىپ
سۆيگۈ ئىچىدە مەڭگۈلۈك روھقا ئايلانغان
مەندىن ساڭا سالام!

ئەگەر يامغۇر ياغسا... سېنى سېغىنىپ مەن يىغلىدىم
قۇياش تۇتۇلسا... جىن چىرىغىمنى كۆتۈرۈپ
سېغىنىشىنىڭ قاپقاراڭغۇ ئۆڭكۈرىگە كىرىپ كەتتىم
شامال چىقسا... سېنى سوراپ يوپۇرماقلارنى
شىلدىرلاتتىم
ئادەملەر ئۆلۈپ كەتسە... سېنىڭ بۇ دۇنيادا بارلىقىڭدىن
ئۈمىد ئۈزۈپ يەنە بىر دۇنياغا ماڭدىم
بۇ ۋاقلار تۈگۈلسا... بۇ ناتونۇش دۇنيادىكى ھەر بىر
نەرسىنى سەن دەپ بىلىپ ئۆلىق ـ ئۆلىق كۈلدۈم...

دەريادىكى سۇ سەن بولمساڭ ئېقىپ كېتىشكە رازى
ئەمەسمەن
يۇرىكىمدىكى ئوت سەن بولمساڭ كۆيۈپ كېتىشكە
رازى ئەمەسمەن...
پۇتلىرىم مېنى سېنىڭغا ئاپارمىغۇچە، قۇلقىم
ئاۋازىڭنى ئاڭلىمىغۇچە
كۆزلىرىم سېنى كۆرمىگۈچە، قوللىرىم سېنى
تۇتمىغۇچە
ئۇلاردىن رازى ئەمەسمەن.
سېنىڭ پەرمانىڭسىز ماڭا تەگكەن ئوق، ئۇرۇلغان
قىلىچ
نەقەدەر بەختسىز، شور پېشانىدۇر...
سېنىڭ قۇچىقىڭغا يېقىلمىسام
ئۆلسەم ھېچقانداق قەبرىدە ياتماسمەن!

نېچاغ، ناخشىلىرىم سېنى ئىزدەپ بىھۇشلۇق
چۆللىرىگە كەتتى
نېچاغ، شېئىرلىرىم سېنى ئىزدەپ سۆز
دالىلىرىغا كەتتى.
ئەگەر سەنمۇ مېنى ئىزدەۋاتقان بولساڭ
باسقان ھەر بىر قەدىمىڭدىن، ئالغان ھەر بىر
تىنىقىڭدىن
تارتقان جاپا ـ مۇشەققەتلىرىڭدىن، چەككەن ئاھۇ ـ
نادامەتلىرىڭدىن
ساڭا سالام!

2008 ـ يىلى 31 ـ ئىيۇل. خوتەن

ئاھ مېنىڭ تەقدىرىم، ئاھ مېنىڭ تەقدىرىم...

مېنىڭ پۇتلىرىم جەننەتتە سەيلەر
مېنىڭ بېشىم دوزاختا كۆيەر
مەن ئۇزۇگەن گۈل خازاندۇر
مەن سۆيگەن يار ئالەمدە يوق...

تاشنىڭ ئىشكىدىن كىردىم؛ بىسمىللاھ
ئاڭلىدىم شۇكرىسىنى؛ يا رەسۇلىللاھ
تاش دەيدۇكى: قۇلقىم يوقتۇر،
كۆزۈم ھەم ئاغزىم يوق، ئەلھەمدۇلىللاھ!...

سۇرتتۇم گۈل بەرگىدىكى تامچە شەبنەمنى،
شەبنەم دېدىكى: بۇ نە كۆچ ـ غەيرەت؟
شۇنچە ئاپتىپى بىلەن بىر تامچە ياشنى
قۇرۇتالمىغان قۇياشقا لەنەت!

يولۇم ئەلمساقتىن ئەبەدىيەتكە
ماڭا ھەمراھ كىمدۇر تەقدىرىمدىن بۆلەك؟
ئۇ مېنى بار قىلدى، مېنىڭ بارلىقىم
ئۇنى ھەم ھەر تىنىقمدا بار قىلسا كېرەك!

ئۆلگۈر بىنالار ئالدىمنى توسما
ئىچىمدە بىر يول بار ئاسمانغا تۇتاش.

ئەگەر ئۆلسەم.. يەنە يالغۇز قالغۇدەك
ئاھ مېنىڭ تەڭرىم، ئاھ مېنىڭ تەڭرىم!...

2008 ـ يىلى 1 ـ ئاۋغۇست. خوتەن

بۇمەرەم

ئاسمان - زېمىن كېتەر قوشۇلۇپ
ئىككى پۈتۈك ئۇچراشقان جايدا

كىرپىكىڭنى چوقۇپ تۇمۇچۇق
غەزەل ئېيتار ئاشىق قەلەندەر

كۆزلىرىڭدىك يىراق ئۇپۇقدا
شاۋقۇنلايدۇ غۇنچىلىغان قان

داداڭ قويغان ئىسمىڭ بۇمەرەم
ئۆزۈم تېخى ئىسسىم قويمىدىم،
كېلەر بەلكىم ئورمانلار
گۈل - گىياھلار، قۇرت - قوڭغۇزلار
ئۆلۈكلەر ۋە تىرىكلەر
سېنى چاقىرسام...

قاچاندىن بېرى
چاچلىرىڭدىك قارا تۇنىدىن
ناخشا توۋلاپ ئۆتتى ھارۋىكەش؟

قاچاندىن بېرى
قارار ئىدىڭ تالاغا

تەلپۈنۈپ دەھشەتلىك بالا ـ قازاغا
قىزلىقنىڭ قاپقارا ئۆڭكۈرىدە؟

قاچاندىن بىرى
بارمىقىڭنىڭ بىرى يوق
توققۇزى سۈنۈق؟

قاچاندىن بىرى
خىيالىڭدىن ئۆتتى ئېگىز ھارۋىلار؟

قاچاندىن
قورقۇپ تۇرۇپ ئۆلمەكچى بولدۇڭ؟!...

كىم بىلەندۇ كېلەر مۇشتلاشقۇم
سېنى ئويلاپ بولمەن سارىڭ

ئاڭلىساملا ھەر قېتىم
سۆيىمەن دېگەن گېپىڭنى سېنىڭ
ھۇررا توۋلاپ
ماڭغۇم كېلەر ئۇرۇشقا...

ئەگەر بولساڭ چار پاقا
بولۇشۇم مۇمكىن ئىدى بىر يىلان.
بولۇشۇم مۇمكىن ئىدى بىر قاغا
ھويلاڭدىكى پاخپاق جىگدىگە
ئۇگىنىپ قالغان...
يۇلتۇزلار سېنى چاقىرمىدىمۇ
سۆيگۈ ۋىسالى كېچىلەردە دەپ؟

بولساڭ ئەگەر بىر چاشقان
مەن كۆڭلۈمگە قۇراتتىم قاپقان!

قورقمايمەن
ئۆلسەم ئەمدى يالغۇز قالمايمەن.
...
جەستىمنى تاشلىۋەتمەيسەن،
ھېچ بولمىسا
قوشنىلارغا خەۋەر قىلسەن!...

2008 ـ يىلى 4 ـ ئاۋغۇست. خوتەن

سىدىق دۆلەت* نىڭ ئالجىشلىرى

ئىچ ئاغرىتمەن
تېرەكلەرنىڭ ئېگىزلىكىگە
قارىغايلارنىڭ قەيسەرلىكىگە.
تاغلارنىڭ مەزمۇتلۇقىغا
تۇپراقنىڭ مۇقەددەسلىكىگە...

سۆيگەن ئادەم بولار بېچارە
سۆيۈلگۈچى قەرزدار،
ئىچ ئاغرىتمەن ھەر ئىككىسىگە!

ئىچ ئاغرىتمەن
راست گەپ قىلىپ بېشىغا
قىلىچ تەڭلەنگەن مەردانە ئەرگە.
ئۆمۈر بويى رايىشلىق بىلەن
خاتىرجەم ياشىغان بېچارىلەرگە.
سۆيگۈم كېلەر قانغا بويالغان
جاللاتلارنىڭ قولىغا،
چۈنكى بۇ قول
چىراغ ياقار ھەقىقەتنىڭ يولىغا...

* سىدىق دۆلەت ــ مېنىڭ يەنە بىر تور نامىم

ئاشۇ ئېشەكلەر
ئاشۇ ئىتلار، ئاشۇ چوشقىلار
قانچە خۇشال، قانچە بەختيار،
چۈنكى ئۇلار
ئۆزلىرىنىڭ ئىت، ئېشەك ۋە چوشقا ئىكەنلىكىنى
بىلمەيدۇ زىنھار...
ئىچ ئاغرىتمەن
دۇنيادىكى بارچە ئىت ـ ئېشەكلەرگە
ھەمدە قۇللارغا
ۋە ئۇلارنىڭ
گۈزەل غايە، ئىستەكلىرىگە.
قۇللۇق
داۋاملىشار قيامەتكىچە
بىر ئىدىيەگە
بىر مەقسەتكە
بىر مۇھەببەتكە...
ئىچ ئاغرىتمەن،
قۇللۇق ـ
ئىنسانىيەت تەقدىرىگە بېسىلغان تامغا!

2008 ـ يىلى 6 ـ ئاۋغۇست. خوتەن

بوران چىقتى

جۇر بولدى دەرەخلەر بۇ خۇشاللىققا
قاراسلاپ سۇنغۇچە شاخلىرى تاكى.
كەلدى ھۆركىرەپ توۋلىغان ئاۋاز
كەينىگە قايرىلىپ باقمىدى، ياكى...
تىك پېتى يىقىلدى قەھرىمانلارچە
نۇرغۇن ئىستولبىلار قۇتۇلۇپ سىمدىن.
قەغەز پارچىلىرى ئۇچتى شادىمان،
سۇندى دېرىزىلەر قورقماي ھېچكىمدىن...
كوچىدا بىرەرمۇ ئادەم قالمىدى
سۇپۇرۇپ تاشلىدى ئەخلەتتەك گويا.
بۇ تەنتەنىگە بوراندىن كېيىن
جۇر بولدى قەبرىلەرنى كۆمگەن قۇم - توپا!

2008 - يىلى 7 - ئاۋغۇست. خوتەن

يېزىلمىغان شېئىرلارنىڭ ئاپتورى

بىر كۈنى مەن بولۇپ بىر قاغا
ئۇچۇپ كەتسەم ئورمانغا،
بىر كۈنى مەن قاۋسام ئىت بوپ
يۇلتۇزلىرى ئۆلگەن ئاسمانغا.
بىر كۈنى مەن يىغلىسام تاشتەك
ئاشىق ـ مەشۇق جۇدا بولغان داستانغا.
بىر كۈنى مەن...
يەنە مەن...

ھۇيت ـ ھۇيت...
بىر كىم چاقىردى:
غوجىمۇھەممەدنى تونۇمسىز؟ دېدى.
غوجىمۇھەممەد؟!...
ئۆلۈپ كەتكەن ئادەم ئۇ
تۇغۇلمىغان ياكى ئەزەلدىن،
بۇ ئىسىم ـ
يېزىلمىغان شېئىرلارنىڭ ئاپتورى.

2008 ـ يىلى 8 ـ ئاۋغۇست. خوتەن

سالام دوستلار

سۆيدۇم هاياتنى ئابزاس ـ ئابزاستن
پۈتتى توم ـ توم رومانلار

ساۋاتسىزمەن، باشتىن ـ ئاخىرى
ئويۇن ئويناپ چىقتىم مەن پۈتۈن
مۇھەببەتنىڭ مەكتەپتلىرىدە.
تولدى مۇڭلۇق شېئىرلار بىلەن
قىزلار بەرگەن تاپشۇرۇق دەپتەر...

بۇ دۇنياغا كەينىمنى قىلىپ
كۆرەلمىدىم قۇياشنى يەنە.
ئالدىڭغا ماڭ! دېگەن چاقىرىق
ياڭراپ تۇردى ئارقامدىن ھامان.
توي قىلمەن رامىزانغىچە
ئەگەر ئۇ قىز ئۆلۈپ كەتمىسە،
مەيلى ئاسمان يېرىم چۈشۈپ
قىلمىسا ھەم تۇپراق تەنتەنە...

سالام دوستلار،
مەن ھېلىلا چىقتىم قەبرىدىن
مۇھەببەتلىك هاياتنى ئىزدەپ!

2008 ـ يىلى 8 ـ ئاۋغۇست. خوتەن

قالدى نه تەبەسسۇم گۈللەر بەرگىدە

1

قالدى چۈش كۆرگۈدەك نه كېچه ئەمدى،
ئېقتىپ كەتكۈدەك قالدى نه ئىقىن؟
قالدى نه تەبەسسۇم گۈللەر بەرگىدە،
يىقىنلار يىراقتۇر، يىراقلار يىقىن!

چىراغلار جىن كەبى پىل - پىل يانىدۇ،
قالدى نه جىن بىلەن يەنه قۇرئاندا‌ز؟
جىرادەك چوڭقۇر هەم قاراڭغۇ دىلىم،
بىر تاغدىن بىر تاغقا تارىلغان ئاۋاز...

تۈپراقنىڭ ئاستىدا ياتقان ئۆلۈكلەر
هەچنىمه دېمەيلا چىرىگەن تىلى.
سۆڭەكلەر چۆللەرگه چېچىلغان بولسا
ئاه مېنىڭ سوڭىكىم، مېنىڭ هەممىسى...

2

بىر ئاسمان بولسلا يېتىدۇ ماڭا،
قۇچقاچنىڭ كۆزىدەك كىچىك بىر ئاسمان.
بىر دەريا بولسلا يېتىدۇ ماڭا،
يىڭنه تۆشۈكىدەك كىچىك بىر دەريا.

قۇياشنى غەپلەتتىن ئويغىتىش ئۇچۇن
بىر خوراز چىللىسا يېتىدۇ پەقەت.
ئەگەر مەن چىراغنى يېقىپ تۇرمىسام
نە قىلسۇن يۇلتۇزدا نۇرانە سۇپەت؟!

ئاياللار يالىڭاچ بولمىسا ئەگەر
قاراڭغۇ بۇ ھايات يورۇيتتى قانداق؟
مەن ئۆلۈپ كېتىشتىن بىر كۈن ئىلگىرى
قىل مېنى ئەي تەڭرىم ئەقىلدىن يىراق!

3

تېنىم بوز تۇپراقتا ئايلانغۇچىلىك
مەن ئاڭا ئىخلاستا بولاي پەرۋىشكار.
كۆزلىرىم يۇلتۇز بوپ كەتكۈچە تاكى
ئالدىمدا قۇياشتەك كۈلۈپ تۇرسۇن يار.

شۇنچە كەڭ بىر ئالەم ئىلكىمدە بولدى،
قەبرىگە تۇتاشقان ئۇزاق ھايات ھەم.
ئۆزۈمگە قارىسام ئۆزگە كۆز بىلەن
ئاھ، قانچە ھېكمەت ھەم مۆجىزىلەر جەم..!

ئاھ لېكىن ئاجىزمەن، جان مېنىڭ ئەمەس،
ئويۇنچى تەقدىر ھەم مېنى ئوينىتار.
ئېسىمدە بولسۇنكى، ھەرنە بولايمەن
ئەزەلدە لېيمنى يۇغارغۇچى بار!

2008 ـ يىلى 11 ـ ئاۋغۇست. خوتەن

سەنەمنىڭ ناخشىسى

بولماس يۈزۈڭ قارا، قارا
بولسا ئەگەر كۆڭلۈڭ يارا.
ئاشقلارنىڭ ماكانىدۇر
ئۆزۈڭ ئېيتقان دەردلىك ناۋا..
ئامان بولغىن غېربىجانىم!

ئاشىققا چۆل ياخشى ۋەتەن،
لىباسىدۇر جۇلدۇر - كېپەن،
جۇدالىقتا گۈل ئېچىلۇر،
ۋىسال دىلغا سالۇر كىشەن...
ئامان بولغىن غېربىجانىم!

سۆيىسەڭ ئەگەر جەبرەڭ بولۇر،
قىيامەتكە سەبرەڭ بولۇر،
ئۆلسەڭ ماڭا قايتارسەن، ئاھ
قەلبىم سېنىڭ قەبرەڭ بولۇر...
ئامان بولغىن غېربىجانىم!

قايان بارساڭ ۋەيرانىدۇر،
كۆڭلۈڭ ھامان سەرسانىدۇر،
بىر نەپەستۇر دۇنيامۇ ھەم،

بارچە يالغان ئەپسانىدۇر...
ئامان بولغىن غېرىبجانىم!

گۈل ئېچىلماي گۈلزار بولماس،
بۇلبۇلغا مۇڭزار بولماس،
ۋاقتى كەلمەس ئۆلمىگۈنچە،
ئاندىن ئارتۇق ئىزھار بولماس...
ئامان بولغىن غېرىبجانىم!

يەتكەي ساڭا ئەسسالامىم،
نازۇك سەرۋى ئېھتىرامىم،
كۆكسۈمدىكى پىچاق سۈنۈپ
تۇگىگىچە ئېقىپ قانىم...
ئامان بولغىن غېرىبجانىم!

2008 ـ يىلى 12 ـ ئاۋغۇست. خوتەن

ئالتۇن غازاڭلار

بەكمۇ ئۇزاق... ئۆتۈپ كەتكەن قەدىم زاماندا
تۆكۈلمەكتە دەرەخلەردىن ئالتۇن غازاڭلار.
قىيالىڭاچ بولۇپ قالغان كۆزدە ئاياللار
كۆتمەكتە ئاھ، ئاپئاق قارنى قاراپ ئاسمانغا.
ئاپئاق قارنىڭ ئاپئاق، ئىسسىق يوتقانلىرى بار
توشقانلارنى ئامان - ئېسەن چىقرار قىشتىن.
قار بوۋاي بار بالىلارغا ھەمراھ بولغۇدەك
ساقال - بۇرۇت ياساپ قويسا ياراشقۇدەك ھەم،
بوۋىسى يوق بالىلارنىڭ باغرى بەك سۇنۇق...

غازاڭلارنىڭ شىرىلىشى ئوخشار بىر قىزنىڭ
مېڭىشىغا ئۆلگىلى ئاھ، ياردىن ئايرىلىپ.
ئوخشار ھەمدە ئىڭرىشىغا كونا ملىتقنىڭ...
كونا ملىتق قۇچاقلارنىڭ چۈشىدە قالدى،
قالدى يىغلاپ كېيىكلەرنىڭ ئارمانلىرىدا.
...
غازاڭلارنىڭ شىرىلىشى يادىمغا كەلدى
ئوق تەگكەن بىر ئىپار كىيىك ئالدىمغا كەلدى.

توساتتىنلا جەڭ بولدۇ
جەڭدىن كېيىن توي بولدۇ.

كېزىپ تەنها شەمۇ شەھەر، يەتتە ئىقلىمنى
مەشۇقىنىڭ ئىشىكىدە ئاشىق ئۆلىدۇ.
يېشىلىدۇ بارچە سىرلار يېرىم كېچىدە
يىرتىلىدۇ بارچە قىزلار يېرىم كېچىدە.
مۇھەببەتنىڭ گۈل ـ چېچەكلىك ئازاب تۇرمىسى،
يېتىلىدۇ ئەرلەر ئاخىر ئۆلۈم ئىچىدە...
كىم بىلمەيدۇ شېئىرىدىكى خەنجەر ـ پىچاقنى،
كىم بىلمەيدۇ پەرلىگەنچە كۈلگە كۆمۈلگەن
ئاشۇ خىرە كۆزلەردىكى ئاتەش پىراقنى؟...
كىم بىلمەيدۇ، ۋەتەن دېگەن ئەسلىي بىر داستان،
كىم بىلمەيدۇ ئۇنىڭ ئۈچۈن بولغاندا قۇربان
سانسىز كىشى توي يالقۇرتىپ قىلىدۇ بايرام!

بەكمۇ ئۇزاق ئۆتتۇپ كەتكەن قەدىم زامانىدا
تۆكۈلمەكتە دەرەخلەردىن ئالتۇن غازاڭلار.

2008 ـ يىلى 21 ـ ئاۋغۇست. خوتەن

يەنە بىر ناخشىدا كۆرۈشەيلى

تۆت كوچىنىڭ دوقمۇشىدا
تەمبۇرۇمنى سازلاپ ناخشا ئېيتىپ بەرسەم
شوخ ـ شوخ ناخشىلارنى
ئۇلار ماڭا نەزەر كۆزىنى سېلىپمۇ قويمىدى.
چۈنكى مەن بۇگۈن بازارغا
جەندە ـ كۆلاھمنى كىيىپ كەلمىگەن،
ئېلىپ كەلمىگەن
ئەپسانە بولۇپ كەتكەن سياقمنى ھەم.

خۇدا
مەن تىرىك بولسام ماڭا نە پايدا؟
ماڭا نە زىيان
ئۆلۈپ كەتسەم دەرد ـ ھەسرەتتە ھەم؟!
سەن موھتاج ئەمەس
مەن موھتاج...

يىرىم كېچىدە
مەن ئۆزۈمدە.
قولۇمدا كېچىنىڭ بىر غۇلاچ چېچى
ماڭا لىق تولدى ئۆينىڭ ئىچى
سەن نەدە؟!...

قۇتۇلالمايمەن،
يالغۇزلۇقنىڭ ئەڭلىيالىقى
ھايۋانلارنىڭ تىلىنى بىلگۈچى
قۇمۇش نەينىڭ پىغانىغا قۇلاق سالغۇچى...
ماڭا مۇناسىپ ئەمەس،
يۇز يىل غاردا ياتساممۇ
مەن غۇجمۇھەممەدكى
ئەھمەت يەسەۋى ئەمەس.
ئەمەس مەشرەپ
ئىككى دۇنيانى سۆيگۈگە تېگىشكەن
سارائ دىۋانە!...

خوش،
مەن كېتەر بولدۇم.
يەنە بىر ناخشىدا كۆرۈشەيلى،
يەنە بىر ناخشىدا
يەنە مۇشۇ بازاردا.

2008 ـ يىلى 22 ـ ئاۋغۇست. خوتەن

كۆڭسۈڭ ئارا بارخان ـ بارخان...

كۆكسۈڭ ئارا كۆككه باققان بارخان ـ بارخان،
زۇلپىڭ ئارا مەرغۇللىغان نەغمه ـ ناۋا.
ئايىغىڭدا تاشلار ئەزىز ۋەتەن ـ ۋەتەن،
بارمىقىڭدا قاتار ـ قاتار تاغۇ دەريا...

قاچار گۈلگه زىننىقىڭنىڭ كەرەشمىسى،
ئوۋچى ئۆلۈپ، قالغان كىيىك ناداھەتته.
يورۇپ تىمتاس تىرنىقىڭنىڭ ئاسمانلىرى،
ئاتار تاڭلار يۈزۈڭدىكى سائادەتته.

بىر باقساڭچۇ، كۆيۈپ كەتسه قاخشال يۈرەك،
يەتسه جېنىم جانغا، ئارام تاپسا ئەجەل.
باقساڭچۇ بىر... ئاسى ـ جاپا كۆڭلۈم مېنىڭ
كەتسه چۆلگه دۇنيا ـ دۇنيا توۋلاپ غەزەل.

2008 ـ يىلى 26 ـ ئاۋغۇست. خوتەن

يەنە تويۇم بۇزۇلدى

يەنە تويۇم بۇزۇلدى
باخشىلارنىڭ ئوقۇمغنى قالمدى
باپكارلارنىڭ توقۇمغنى قالمدى.
داپ داراڭلاپ
ئېشەك ھاڭراپ
كۆڭلۈمنى ھېچ ئارامدا قويمدى...
كۆڭلۈم بىر چۈشتىن كېيىن
دېرىزىسنى كەڭرى ئاچقان،
بىر توكۇر بۇغا
قاراپ قويۇپ بىر قىيا
تاغقا قاچقان...
ئەسلىي بىر قىز ئىدى
يىرتىلىشتىن ئىلگىرى.
ئەسلىي بىر گۈل ئىدى
ئېچىلىشتىن ئىلگىرى.
ئەسلىي بىر شېئىر ئىدى
يېزىلىشتىن ئىلگىرى...
كېچىنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدا
قەلبىمنىڭ چىراغ يېقىلمغان جايلىرىدا
تورۇكلىتىپ چىغ ھاسسىنى
ئۇ مېنى ئىزدەيدۇ

ئسسمەنى توۋلايدۇ...

دەرەخلىكتۇر مېنىڭ ھۇجرام
تۆمەن قۇشلار سايرايدۇ.
قۇمدۇر مېنىڭ تەختىم
كۆچۈپ تۇرىدۇ.
شېئىرلىرىم ئاقار يۇلتۇزدۇر
بىر چاقناپلا غايىب بولىدۇ.

كۆزۈمدە يوق ھېچنېمە
بىر قايغۇلۇق ناخشىدىن باشقا.
چىقار چۈۋۈلۈپ قاپقاراڭغۇ كېچىلەر
ئاۋازىمنى ئاقتۇرسا.
كۆكسۈمدە بىر پاي ئوق
ماموق تۆشەكتە ئۇخلاۋاتقان جاناندەك
ئۇزۇندىن بىرى...

يەنە تويۇم بۇزۇلدى
ئانام ئېسەدەر قېرىپ كەتتىڭ دەپ

سىلەر
ئوۋچىنىڭ كىيىكنى سۆيگەنلىكىنى كۆرگەنمۇ،
ئۆزى ئاتقان كىيىكنى؟
قاتىلنىڭ ئۆلۈكنى سۆيگەنلىكىنى كۆرگەنمۇ،
ئۆزى ئۆلتۈرگەن ئۆلۈكنى؟
پادىشاھلارنىڭ خەلقنى سۆيگەنلىكىنى كۆرگەنمۇ،
ئۆزى ئەل قىلغان خەلقنى؟

خەلقنىڭ ھۆكۈمەتنى سۆيگەنلىكىنى كۆرگەنمۇ ،
ئۆزىنىڭ ئۇستىدىكى ھۆكۈمەتنى؟

يەنە تويۇم بۇزۇلدى!...

2008 ـ يىلى 27 ـ ئاۋغۇست. خوتەن

كۆڭلۈمنىڭ دېرىزىسى تالاغا قارايدۇ

كۆڭلۈمنىڭ دېرىزىسى
تالاغا قارايدۇ

كۆڭلۈمنىڭ دېرىزىسىدىن تالاغا قاراپ بىر قىزنى
كۆردۈم،
قاشلىرى بەرگى قىياق
كۆزلىرى ئۇيناق بۇلاق.
لەۋلىرى مەي كاسىسى،
مەڭزىدە بىر جۇپ زىناق...
ئويلىدىم؛
ئېتىكىنى قايرىغان شامال مەن بولسامچۇ
پۇتىغا پۇتلاشقان تاش مەن بولسامچۇ
مەن بولسامچۇ
ئۇ نازۇك قەددىنى ئېگىپ يەردىن ئالغان
بىر تال ياپراق...
...
زىبا تېنىنىڭ ئېچكىرىسىدە
كەتسەم ئېزىپ،
ئاتىلار ئىكىن يەرلەردە كەتمەن چېپىۋاتقان
ئانىلار ئىتىكىدە بالا بېقىۋاتقان
ئىتىلار قاۋاۋاتقان

قويلار مەرەۋاتقان
ئېشەكلەر ھاڭراۋاتقان،
سەلتەنەتلەر
غەزەپ ـ نەپرەتلەر
سانسىز جەسەتلەر
ئورنىدىن تۇرۇۋاتقان،
ئالەم
دەم كۆمتۇرۇلۈپ
دەم ئۆرە بولۇۋاتقان
زىبا تېنىنىڭ ئېچكىرىسىدە...

ئاھ!...
دادىسى ئېلىپ كەتتى ئۇ قىزنى
ھېچكىم بىلمەيدىغان يەرگە.
بېرىش ئۈچۈن
مەن بىلمەيدىغان ئەرگە.
مېنى شېئىر يازالماس قىلىۋەتتى
ئۇنىڭ كېتەر چاغىدىكى ئاخىرقى رەت قايرىلىپ
قارىشى...

قىزنىڭ قارىسى يىتتى
كۆڭلۈمنىڭ دېرىزىسىنى يېپتىم.

2008 ـ يىلى 27 ـ ئاۋغۇست. خوتەن

چۈشتىن كېيىنكى دېرىزە

يازنىڭ شاخلىرىدا غۇچچىدە ئاپتاپ
بىر چۈشەندىكى قاتىلدۇر شۇ تاپ

بىر بۇلۇت دېرىزىڭ يېنىغا كەلدى
بىر دەريا ئېقىشتىن توختىدى ئۆيدە
بىر تاغ هويلىغا يېقىلدى

قەغەز پارچىلىرىدىن ياسالغان يۇرەك
ئۇچۇپ شامالدا لەپ ـ لەپ
لەپ ـ لەپ
كەتتى يىراقلارغا يارنى ئىزدەپ

تېنىم زىرىككەن گۆشتىن، سۆڭەكتىن
قوللىرىم ئەقىلدىن ئازغان، ياۋايى
بىر پۇتۇم يەنە بىر پۇتۇمنىڭ ئۈستىدە
ئۆلگەن...

2008 ـ يىلى 28 ـ ئاۋغۇست. خوتەن

قايتىش ناخشىسى

قايتقىندا ئورمانغا قۇشلار
پەيلىرىنى سىلكىپ شادىمان،
مۇھەببەتلىك پەرۋاز كۆيىگە
تولار سۈزۈك ۋە چەكسىز ئاسمان.

ناله ـ زار ۋە پەريادتىن كېيىن
جىمجىتلىققا قايتقاندا ناخشا،
باھاردىكى ئەگىز سۈيىدەك
سىڭىپ كېتەر دىللارغا ئاستا.

سەپىرىنى تاماملاپ تولۇق
قايتقان چاغدا تۇپراققا ئادەم،
ۋىسال ئىچرە تاتلىق تولغنار
پايانىغا سغمىغان ئالەم.

چەكسىزلىككە قايتقاندا شېئىر
چەك ـ چېكىدىن يىرتىلىپ سۆزلەر،
تىلسىم كەبى ئېچىلار بىر ـ بىر
ھاياتتىكى ھەممە ئىشكىلەر!

2008 ـ يىلى 29 ـ ئاۋغۇست. خوتەن

سىدىق دۆلەتنىڭ دوستلىرىغا بولغان مۇھەببىتى

دوستلار
يىرگىنىشلىك خيالىلىرىمنى ئاشكارىلىمايلى
ئولتۇرۇپ تۇرسۇن ئىتىكاپتا.
ئۇرۇش، قىرغىنچىلىقلارنى قانات يايدۇرمايلى
ساقلاپ تۇرسۇن كونا كىتاپتا.
ئاشكارىلىمايلى
پارقىراق ئاياغلىرىمىز ئېچىدىكى يىرتىق پاپياقنى...

ئىككى پۇتىمىز قەبرىگىچە بارالايدۇ
ئىككى كۆزىمىز ئۇپۇققىچە كۆرەلەيدۇ
ئىككى قولىقىمىز ئاشكارا ئاۋازلارنىلا ئاڭلىيالايدۇ
بىراق كۆڭلىمىز بىزنى تاشلاپ
بىز بارالمىغان يەرلەرگە كەتمەكچى!

مەن
ماشىنىلارنىڭ ئۆلىمەيدىغانلىقىغا ئىشەنمەيمەن
بىنالارنىڭ يىقىلمايدىغانلىقىغا ئىشەنمەيمەن.
ئىككى تاغنىڭ ئارىسىدا
مۇنبەت ئېتىزلار، يېزا ـ قىشلاقلار
ۋە بىر نەچچە دەريا بولۇشى مۇمكىن،

ئىككى دەريانىڭ ئوتتۇرىسىدا
ياشلىقى ئۇرغۇغان ، شەھۋىتى قاينىاپ تۇرغان
قىران شەھەرلەر بولۇشى مۇمكىن،
ئىككى شەھەرنىڭ ئوتتۇرىسىدا
جەسەتلەر تاشلىنىپ ياتقان، ماڭسا تۇگمەس
ئىپتىدائىي چۆللەر بولۇشى مۇمكىن،
ئىككى چۆلنىڭ ئارىسىدا
ئەلمىساقتىن مېڭىپ ھارمىغان
شۇ مېڭىشلىرىدا ئۆلۈمدىنمۇ ھالقىپ كەتكەن
روھ كارۋانلىرى بولۇشى مۇمكىن،
بىراق ئىككى ئادەمنىڭ ئوتتۇرىسىدا
«ماقۇل» ياكى «ياق» دېگەن ئىككى ئېغىز گەپتىن باشقا
بىر ھەر نەرسىنىڭ بارلىقىغا ئىشەنمەيمەن!

دوستلار
تەڭرىگە بويۇنتاۋلىق قىلمايلى.
سۆزلەرنىڭ قەدىدىنى قاتلاپ
تەپەككۇرنىڭ پوق ـ سۈيدۈكلىرىدىن ئاتلاپ
ئىچىمىزدىكى جاڭگالدا
تەسەۋۋۇرىمىزدىكى ئايالنىڭ قۇرۇپ ـ قاخشال بولۇپ
كەتكەن شاخلىرىغا ئېسىلىپ ئۆلۈۋالغۇچە
تەڭرىنىڭ ۋەئۆزىمىزنىڭ نام ـ شەرىپىمىزنى ساقلايلى.

دوستلار
سىلەرنى دېمىسەم
شېئىرنىڭ ئادەمنى ئازغۇنلۇق چۆلىگە باشلاپ قويۇپ ئۆزى
غايىب بولىدىغانلىقىنى

ئاشكارىلىۋەتكەن بولاتتىم.
بىراق
سىلەر شېئىرسىز ياشىيالمايسىلەر
ياشىيالمايسىلەر...

2008 ـ يىلى 29 ـ ئاۋغۇست. خوتەن

ئاشۇ كۆڭلۈم، كۆڭلىكىنىڭ تۈگمىلىرى ئۈزۈلگەن...

ئاشۇ رەڭلىك ئېرىقلاردا ئاققان سۈيگۈ قوشقى،
ئاشۇ ناخشا، ئاخىرلاشقان يىغلاپ خەندە ئۇرغانچە.
ئاشۇ ئىشىك، كىرگۈزمىگەن مېنى يارنىڭ قوينىغا،
ئاشۇ كېيىم، قويغان مېنى يالىڭاچلاپ بارغانچە...
كىتابلاردا كېزىپ يۈرگەن جاراھەتلىك ئىسمىلار،
شېئىر بولۇپ ئېقىۋاتقان قان ـ يىرىڭلار كەلكۈنى.
ئىچىمدىكى ئاشۇ زىندان، گۈل ـ چېچەككە پۈركەنگەن،
ئاشۇ سۈيگۈ، بولغان مەستخۇش تەنلەر ئارا دەپسەندە...
ئۆلۈمىمنىڭ تويلار كەبى ئاخىرلاشماس ناۋاسى،
ئاشۇ مۇقام، چۆللەر ئارا يۈرگەن مېنى يېتىلەپ.
ئاشۇ كۆڭلۈم، كۆڭلىكىنىڭ تۈگمىلىرى ئۈزۈلگەن،
ئاشۇ گۈللەر، بىر ـ بىرىگە بولغان كۈندىش ـ كۈشەندە...
ھايات پەقەت بىرلا گەپتۇر، ئۆلۈممۇ ھەم بىرلا گەپ،
ئاشۇ گەپنى توشۇۋاتقان بىز ھەممىمىز ھارۋىكەش.
ۋەتەن دېگەن سۈيگەن يارىدۇر ياكى گۈزەل بىر شېئىر
ئاشۇ مەستتۇر ياكى يولدا قۇسۇپ ياتقان شەرمەندە...
بەلكىم شائىر مەن ئەمەسمەن، ئاشۇ ئويچان بىر يۈلتۇز،
ئۇنىڭ يارقىن نۇرلىرىغا تەسەددۇقتۇر كېچىلەر.
كېتىپ قالسام گەر بىر كۈنى بۇ دۇنيادىن خوش دېمەي،
كەچۈرۈڭلار، كەتكەن ئوغۇز دەل ئاشۇ كۈن ـ يەكشەنبە!

2008 ـ يىلى 1 ـ سېنتەبىر. خوتەن

ماڭا زۇلۇم سالغان ئىككى سۆز بار

ماڭا زۇلۇم سالغان ئىككى سۆز بار؛
بىرى مۇھەببەت، بىرى ئۆلۈم.
بىر بۇيۇك قازى كەبى يەككە ـ يەككە
ئۇلارنىڭ قولىددۇر بارچە ھۆكۈم.

مېنى ئۆلتۈرمەكچى بىر تال گۈل بار،
سانچىلغان تىكەنلىرى يۈرىكىمگە.
ئۇنىڭ پۇرىقىدىن مەستمەن بىراق،
ئۇ مېنىڭ شېئىرلىرىم، شېئىرلىرىم...

بىر يول بار يۈرگەن مېنى ئېزىقتۇرۇپ،
ئۇ مېنىڭ خىيالىمدۇر ئايىغى يوق.
ئەۋلىيا بولغىنىمغا پۈتتۈم ئاخىر
ئۇندا مەن يالغۇز يۈرۈپ، يالغۇز يۈرۈپ...

ماڭدىم چىن ئىنسانلىققا قاراپ ئاخىر،
ئەي تەڭرىم يولنى، ماڭا يىراق ئەتمە.
ئىككى ھو يېرىم بولسا، دېھقان بولسام
بىر ئېرىق سۇنى ئۇندىن يىراق ئەتمە.
گەر ئوغرى بولسام تۇننى قاراڭغۇ قىل،

قاراقچى بولسام تاغنى يىراق ئەتمە.
گەر تىرىك بولسام ئۆلۈم بولسۇن ھەمراھ،
ئۆلگەندە تىرىكلەردىن يىراق ئەتمە!...

مەن سېنى قانداق كۆرەي، قانداق سۆيەي،
ئەي تەڭرىم، ئىنسانلىققا يەتمەي تۇرۇپ!

2008 ـ يىل 4 ـ سېنتەبىر. خوتەن

جۆيلۇش

تەڭرىدىن خەۋەر كەلمىگۈچە
ئىنسانلىقىمغا تەن بەرمەيمەن.

تېرەم تەتۇر سويۇلماستا
قۇياشقا گېپىم يوق.

مېنى تېرىۋالغان ئەخلەت
مۇھەببەت.

مەن بىر دۇكان
دۇنيا ئىجارىگە ئالغان.

مېنى قانغا ئىشەندۈرگەن
ئىچىمدىكى ھايۋان.

شېئىر يېزىش
قاتىللىق قىلش.

شېئىر ئوقۇش
خۇشال ئۆلۈش.

مېنى چاقىرماڭلار،
غايىب بولىمەن.

چوققلىرىم تۇزلەڭلىكلىرىمدە
بۇرچۇم
نەپرەت،

جەننىتىم
دوزاختا،

دوزاخ
ئىچىمدە.

دوستلار،
خۇشال ئۆلۈڭلار.

2008 ـ يىل 5 ـ سېنتەبىر. خوتەن

ئاشۇ ئەرۋاھ مەن بولسام

بىر ئەرۋاھ
چقىپ جىمجىت قەبرە ئىچىدىن،
ئايغا قاراپ ھۇۋلىدى ئۇزاق...

سايىلەرنىڭ پاتپاراقلىرى،
چىرقىرىغان، تىپچەكلىگەن قان.
ئۆلۈۋاتقان قايتا تۇغۇلۇش،
تەن بىلەن روھ ئارىسىدا
دار باغلىغان مەردانە شەيتان...
سۆڭەكتىكى ئېگىز ھارۋىلار،
ئىسسىق گۆشلەر ئارا ئىت قاۋاپ،
كىرپىكلەردىن ئۇزىغان كارۋان...
چوغ چاچرىغان رۇخسارى ئاينىڭ،
گۈلەختىكى چۈشلەرنىڭ
جۇۋىسىدىن چاچرىغان پىتىلار...
جەننەت، دوزاخ ئارىسىدىكى
ئاشۇ ئۇزۇن يوللارنى بېسىپ
كەلگەن چاغدا ئىشىك ئالدىغا،
سۆيگۈدەك، ئاھ، ھېچكىم قالمىغان...

ئاشۇ ئەرۋاھ مەن بولسام

قىلارمىدىم دەردىمنى بايان
كېتىۋاتقان ماشىنىلارغا؟
ئىمارەتلەر ئېگىز ۋە يالغان،
قەسەم كەبى قاتتىق بۇ كۈنلەر،
ماڭارمىدىم ھاشارغا؟!

لېكىن ئاسمان بىردەم پەسلىمەس،
تۇپراق تىترىمەس...
سۆيگۈ بىلەن نەپرەتنىڭ
ئېزىقىش ۋە گۈمراھلىقلارنىڭ
مەركىزىدە ئىدىم يەنىلا
ئاشۇ ئەرۋاھ مەن بولسام!

2008 ـ يىلى 9 ـ سېنتەبىر. خوتەن

يۈرىكىمنىڭ يېنىدا ئولتۇر

قولۇمدىكى بارماقلارغا كەل،
تىرنىقىمنىڭ ئاستىدا توختا.
تېنىمدىكى تىترەكلەرگە چۆك،
جېنىمدىكى ئايۇاندا ئۇخلا.

ئۆسۈپ كەتتى ساقال ـ بۇرۇتۇم،
سېنىڭ كېلەر يولۇڭغا قاراپ.
يۈرىكىمنىڭ يېنىدا ئولتۇر،
تۇنلىرىمگە ياندۇرۇپ چىراغ.

باغلاپ قويسۇن مېنى قۇل كەبى
كۆزۈڭدىكى زەنجىر ـ كىشەنلەر.
ئۆلسەم ئەگەر كۆكسۈمدە قالسۇن،
ئۆزۈڭ سالغان شۇ سۇنۇق خەنجەر!

2008 ـ يىلى 12 ـ سېنتەبىر. خوتەن

كۆزلىرىڭدە لىققىدە ئاسمان

كۆزلىرىڭدە لىققىدە ئاسمان،
يۇلتۇزلىرى ياردار بولغان.

چېچىڭدىكى ئۇزاق كېچىدە
جاراھلايدۇ ھارۇنكەشنىڭ ناخشىسى

تولغان كۆيلەرنىڭ ئاياغ ئىزىغا
لەۋلىرىڭنىڭ گۈل ئېچىلغان ئەستىرى.

گۈزەللىكىڭ قانخور ۋە ياۋۇز،
قۇل قىلدۇ ئىتائىتىڭ.
تاشلايدۇ، ئاھ، دوزاختا مېنى
باغرىمدىكى ئىبادىتىڭ.
كۆلكىلىرىڭ ئۇزۇلگەن چېچەك،
كۆز ياشلىرىڭ رەھىمسىز قىلىچ.
سەن بار يەردە ئۇرۇش، يەر تەۋرەش...
ئالەم مەڭگۈ بولمايدۇ تىنچ!

سەن كېلىسەن، تاملار ئۆرۈلەر،
قاۋاپ كېتەر كۆڭۈل ئىتلىرى.
سەن كېتىسەن، چېقىلار جاملار،
ئەگىشىدۇ ئارقاڭدىن تاملار...

سەن ئۆلسەن، تىرىلەر مېنىڭ
قەلبىمدىكى مەڭگۈلۈك دىلدار.
سەن
تەن ئىچىگە مۆكۈنگەن جانسەن،
پەقەت ئۆلۈم، ئۆلۈملا پەقەت
سېنى ماڭا قىلىدۇ ئىزھار...

2008 ـ يىل 14 ـ سېنتەبىر. خوتەن

رەيھان

1

...
رەيھان،
ئىشكىم ئوچۇق
مەرھەمەت!
باشقا سۆزۈم يوق قىلغۇدەك بايان.
كۆكسۈمدە ئوق
ئۆلۈپ قالغان، ئالالمايدۇ جان.
ھەۋىسىڭنى قاندۇرار دەردىم –
بىر كوزىدا لىپمۇلىق ھىجران.
توزۇپ كەتتى ئەپسۇن چېچىكى،
ئازدى دىلدىن ئىلاھىي كارۋان...
تۇمۇرچىلەر
بازغان بىلەن سەندەلگە يىغلاپ
سوقۇپ تۇرار ئۆز خىيالىنى.
قىرىپ كەتكەن ئەينەكلەر
سىغمندۇرار يار جامالىنى.
كوچىلارغا تولغان جەسەتلەر،
ماشىنىلارنىڭ ھەسرەتلىك ئاھى،
ئەۋرەزلەردە ئاققان ئالدىراش
مۇقامنىڭ يېڭى باھارى...

رەيھان،
ساڭا بىر ئېغىز گېپىم بار ئىدى!

2

ئۇ كوچا بىلەن بۇ كوچا ئوتتۇرىسىدا
ساڭا بولغان سېغىنىش - نەپرەت،
ئۆلۈكۈمنى كۆرسەتمەي
توشۇپ يۈرەر قەبرىگە جەسەت.
ئېچىلغىنىڭنى كۆرگۈم يوق ئىدى
قان - يىرىڭلىق رېئاللىقمدا.
شېئىردا
بىر بۇردا گۆشۈم، بىر تال سۆڭىكىم،
بىر تال تۈكۈم، بىر تىنىقىم
ساڭا قاراپ كېتىۋاتقاندا
مەن يوق ئىدىم قەلبىڭدە ئەسلا.
بىلمەس يۇلتۇزلار يىغلىغىنىمنى،
بىلمەس قارا كېچىلەر
مېنىڭ سېنى سېغىنغىنىمنى...

3

قەلبىمدۇر سەن ئۇخلاۋاتقان ئۆي،
سەن ئېچىلغان شاخ - مېنىڭ تېنىم.
ئەگرى - بۈگرى بارماقلىرىڭدا
پەريات سىلىۋاتقان مېنىڭ جېنىم...
ئېتىكىڭنىڭ ئاستىدىكى چوغ
ئالەمگە ئوت قويار ھەر مىنۇت،

مەن ئاشۇ ئوتنىڭ ئىچىدە تۇرۇپ،
قەسىدىلەر پۈتتۈم ھاياتقا.
ئېقىپ تۇرغان قارا چاچلىرىڭ
باشلار مېنى ئۇزاق تۇنلەرگە؛
ئۇ يەردىكى ئايپالتىلار
سۆيۈشۈۋاتقان قاشاڭ ئەرۋاھلار،
ئېگىز ھەمدە ئورۇق جىنلار
قورقۇپ ئۆزىنىڭ كۆلەڭگىسىدىن؛
قېچىۋاتقان ئاي شولىسى ھەم
دەرەخلەرنىڭ رىيازەتلىرى
ئېيتار ماڭا سېنىڭ سىرىڭنى...

4

ئەمدى ئۆلۈم باشلىنار،

ئەمدى
بۇ سەپەرنى تاماملاش كېرەك.
تاشلاش كېرەك قالدۇق ھاياتنى،
كۆيۈۋاتقان يۇرەكتىن بۆلەك.
كىيىش كېرەك جاھاننى باشقا،
يىغلاپ ـ يىغلاپ
كىرىش كېرەك بىر تامچە ياشقا...
رەيھان
مەن ئاز قالغان.
بۇ دەملەر
ئىككى پۈتۈڭدىن كىندىكىڭگىچە،
چېچىڭدىن تىرنىقىڭغىچە

كېتىۋاتقان بىر پارچە ئوت
سەرسان ـ سەرگەردان.

مېنى باغرىڭغا ئال
ئەمدى ئۆلۈم باشلىنار!

2008 ـ يىلى 16 ـ سېنتەبىر. خوتەن

بىرئاز ـ بىرئازدىن ئۆلۈۋاتىمەن

بىرئاز ـ بىرئازدىن ئۆلۈۋاتىمەن،
بىرئاز ـ بىرئازدىن
قەبرەمگە قاراپ كېتىۋاتىمەن.
ئاۋۋال بېشىمدىن چۈشتى بىر تال چاچ
ئاندىن
چۈشتى دوملاپ باغرىمدىكى تاش.
ئاخىرلاشتى دەرەخلەرنىڭ سالام ـ سائىتى،
توختىدى تاغلارنىڭ قەدەم تىۋىشى،
توختىدى قۇشلار ئېيتىشتىن ناخشا،
توختىدى
دەريالار شاد ـ خۇرام ئېقىشتىن ئاستا...

مۇزىكا
قايتالىماس ئەمدى جىمجىتلىقىغا.
شېئىر يېزىلدى، يېتەلمەس ئەمدى
ئاشۇ گۈزەل ھەم چەكسىز يوقلۇققا.
قايتۇرۇپ بېرەلمەس كىيىملەر
يالىڭاچ تېنىمنى، لاۋۇلداپ تۇرغان...
قايتۇرۇپ بېرەلمەس ئەينەكلەر
ياشلىق جۇش ئۇرغان چىرايىمنى ھەم...
ئاۋۋال يېدى مېنى ئاچ ئەرۋاھتەك نان،

ئاندىن يېدى ئاياللار مۇھەببەت بىلەن.
يېدى شان - شۆھرەت، پۇل، ھوقۇق ئاندىن،
يېدى
يېدى پارچىلاپ،
مەن بىلىدىغان جىمى نەرسىلەر...

يىرىم كېچىدە
بارماقلىرىمغا يۆگەلگەن يىغا ئاۋازى،
ئاستىمدىن ئۆملەپ قاچقان قەبرىلەر،
كىرپىكىمدىن سىرغىغان بىر تامچە ياش،
سۆرەپ كەلگەن پەرياد - نالىلەر...
قىزىل گۈلنى ئەسلەتكەن قان،
ئېھ،
قىزغىن ھەم ئەسەبىي ئاشۇ جەريان.
ئەنسىز چىرقىراشتىن كېيىنكى جىملىق
ئۆلۈمگە ئوخشاش شېرىن ھاياجان.
يار -
روھىمدىكى ئەبەدىيلىك دار،
دارنىڭ تۈۋىدىكى سانسىز ئالامان.
خەير! دەپ قول پۇلاڭلىتىۋاتقان قۇياش،
قۇياش ئاستىدىكى
بىرئاز - بىرئازدىن ئۆلۈۋاتقان دۇنيا...

ئۆلمەسلىككە چارە يوق،
خۇشال ئۆلۈشكە ئىزدەيلى ئىمكان.
دوستلار
بىرئاز - بىرئازدىن ئۆلۈۋاتىمەن
بىرئاز - بىرئازدىن...

ئۆلۈم بىر قېتىملىق مۇھەببەتلىششتۇر
ئۆز ـ ئۆزىمىز بىلەن.
ياكى ھاياتلىقنىڭ مەنىسىدۇر
بىز ئىزدەۋاتقان ئۇزۇندىن بېرى.

2008 ـ يىلى 17 ـ سېنتەبىر. خوتەن

بىر دەم ئۇخلا

بىر دەم يۇرىكىڭنىڭ يېنىدا ئولتۇردۇم،
بىر دەم لەۋلىرىڭگە تەلمۇردۇم دەريانىڭ يەنە بىر
تەرىپىدىكى قىرغاقتەك
چاچلىرىڭ ياستۇقىغا يېيىلغان تارام - تارام.
بىر دەم
بارماقلىرىڭ ئارىسىدا ئالدىم ئارام...
ئۇخلا، ئۇخلا
كۆزۈڭنى ئاچما،
سېنى قوغدار كىرپىكىڭدىكى قاراۋۇللار
ۋە مەڭزىڭدە قىلچىتەك چاقناپ تۇرغان بىر
تامچە ياش...
مەيدەڭ ئويغانماستا نەقەدەر يەڭگىل،
تېنىڭگە چوڭقۇرلاپ كىرگەن بىر قاتىل.
كۆزۈڭنى ئاچما، ئاسمان يىقىلار
قېچىپ كېتەر چۈشۈڭدىكى
چۆچۈپ كەتكەن بۇغىلار...
ئۇخلا، يېنىڭدا ئازاب - ئوقۇبەت،
جاراھەت باسقان بىر غېرىب يۇرەك.
سېنى سۆيۈشتىن قورقىدىغان كېسەل ئىت
ئۆلۈپ قالار، كۆزۈڭنى ئاچما...

يېڭى بىر ئۆلۈمنى ئەسلىدىم
قۇچقىدا گۈل پۇراۋېتىپ...
ئەينەكلەرنىڭ چوڭقۇرلۇقى سەندە توختىدى.
شەھەردىكى بارلىق ماشىنىلار قېچىپ كەتتى،
گۈللەر بىر مىنۇت يىغلىدى.
بىز سۆيۈشۈپ تۇرۇپ سەپىرىمىزنى داۋاملاشتۇردۇق،
ئالدىمىزغا ئىككى قەلەندەر ئۇچرىدى:
بىرى زامان، بىرى ئالەم
قۇياش كۆيۈپ ئۆلدى، دېدى...
تاغ ئارقىسىدىكى قۇياشنىڭ ئوت كەتكەن كەپسىدە
مۈكچىيىپ ئولتۇرار يەنە بىر تاغ.
تاغنىڭ ھەر بىر تېشى
ئاشىق ـ مەشۇقنىڭ كۆز يېشى ئىدى...
بىز ئوتتىن بىر قاقلام ئالدۇق،
خادا قۇيۇن ئىچىدە قالدۇق،
جىنلار بىلەن ساما سالدۇق...
پەرىزاتنىڭ ئىسمى يوق ئىدى،
تۈتۈن ئىدى كوزىدىكى
دۇنيانىڭ جىسمى يوق ئىدى...
قېچىپ چىققان جەننەتتىن
ئاپئاق ساقاللىق بىر ئەرۋاھ
دوزاخ ئازابىنى قىلاتتى بايان.
ئۇ مېنى چاقىردى
ئەي ئاشىق،
مۇھەببەتنىڭ دوزىخىدىن
جەننەتكە يەتكىچە

ئوتنى ئۆچۈرۈپ قويما،
قەلبىڭدىكى دوزاخ ئوتنى...

ئۆلۈپ قالمەن كېسەل ئىتتەك
ياكى
توزۇپ كېتىمەن شېرىن چۈشتەك...
بىر دەم ئۇخلا، چۈشلىرىڭدە
بىر دەم تۇراي،
بىر دەم تۇراي!

2008 ـ يىلى 24 ـ سېنتەبىر. خوتەن

ئەزەلدىن قانمايدىغان بالا ئىدىم مەن

ئەزەلدىن قانمايدىغان بالا ئىدىم مەن،
تاشتەك سۈكۈناتتا ئېزىلىپ يىغلاپ.
قۇمدەك تال ـ تال چېچىلىپ،
بورانلار نالىسىگە قېتىلىپ يىغلاپ.
قۇياشنىڭ زۇلمىدىن
يۇلتۇز شولىسىغا ئېسىلىپ يىغلاپ...
چېچىم بوز تۇپراقنىڭ رەڭگىدە ئىدى،
يۈزۈمنى تۆتاتتىم شامالالرغا مەن.
ئېچىپ قات ـ قات گۈل غۇنچىسىنى،
كۆڭلۈمنى تولدۇراتتىم نالە ـ زار بىلەن...

ئەزەلدىن ناخشىلارغا سالمايتتىم كىشەن،
چاچمايتتىم يۇلتۇزلارنى سوغۇق كوچىغا.
چۆل ـ باياۋانلارنى قىلمايتتىم سەرسان
توپا دۆۋىلەپ يېڭىنە ئۇچىغا.
ئەزەلدىن
ئىدى ئازابلىرىم قېپقىزىل رەيھان،
ئازاب ـ ئوقۇبەتلىرىم سۈپسۈزۈك ئاسمان.
قەلبىمنىڭ يېرىمى زىمىستان،
يېرىمىدە لاۋۇلداپ تۇراتتى گۈلخان...

بىر كۈنى
كەلدى بىر پىچاق سۆڭەكتىن ئاپئاق،
ئۆتتى بىر كارۋان كىرپىكلىرىمدىن
ناخشا ئېيتىپ خىيالدەك يىراق.
قۇياشنىڭ ئاستىدا خۇشال كۈنلەر يوق،
گۈللەر كۆڭلۈمگە ئاتار ئوق.
جېنىمنى ئويىنار
بىر خىيال، قوللىرى ئۆلۈمدەك يۇمشاق...

خۇشاللىق يېنىمغا كەلمىدى كۈلۈپ
شۇنىڭدىن بېرى.

2008 ـ يىلى 24 ـ سېنتەبىر. خوتەن

كۆڭلۈم ئارامدا ئەمەس

كۆڭلۈم ئارامدا ئەمەس، يۇلتۇزلىرىڭنى تەڭلىمە،
قانغا مەيلىم يوق، كۆز ياشلىرىڭنى ئىچمەيمەن.
بىر دەم تىنچلان، شېئىر ئوقۇپ بېرەي،
ئەي مېنىڭ يالغۇزلۇقۇمدىن مەست بولغان ئايال!

قاپقارا چاچلىرىڭنى بويلاپ
ھەر بىر كېچەڭگە ئاياغ باسقانمەن.
تەن زۇلمىتىڭدىكى چىراغنى پەرلەپ،
روھىڭغا دانە ـ دانە مارجان ئاسقانمەن.

خۇش پۇراق يالقۇنلارنى تاپىنىڭدىكى
كارۋانلىرىمغا قىلغانمەن ئۆتەك.
سېنى جېنىمدىكى ئايۋانغا باشلاپ،
ھەسرەت ـ پىغانلىرىمنى قىلغانمەن سەتەك.

چۆللەر يۈكۈنگەن ئىككى كۆكسۈڭدە
بوران نالىلىرىدەك چالغانمەن ساتار.
تاغلار يېقىلغان ئالقانلىرىڭغا
تىزغانمەن پەسىللەرنى قاتار ـ قاتار...

كۆڭلەك سېلىشلىرىڭ گۈلگە ئوخشايدۇ،
گۈلنىڭ توزۇشغا كۈلۈپ تۇرۇپ.

نازلىق بېقىشلىرىڭ جاندا توختايدۇ،
جېنىم پارە - پارە، خەندە ئۇرۇپ...
...
يارىم كېلىپتۇ ناۋالەر قىلىپ،
ھەر بىر تۆكۈمدە مۇقام چالغىلى.
قونۇپ كۆكسۈمدىكى پىچاققا،
قۇش بولۇپ سايراپ كۆڭلۈم ئالغىلى.

مېنى ئۆلۈمدىن ئۆلۈمگە چىللاپ
چەكسىز قىلغىلى نادامىتىمنى.
يارىم كېلىپتۇ سۈرگىلى بىردەم
ئەجەل ئالدىدىكى پاراغىتىمنى...

تەڭلىمە شاراب تولغان پىيالەڭنى،
كۆڭلۈم ئارامدا ئەمەس.

2008 - يىلى 27 - سېنتەبىر. خوتەن

چالدىم بۇ كۈينى

چالدىم مەن بۇ كۈينى مۇھەببەت بىلەن،
ئاخىرى يوق ئۇنىڭ تار ئۇزۇلگىچە.
ياكى يار ئىشىكىم ئالدىغا كېلىپ،
مېنىڭ بۇ ھالىمغا قاراپ كۈلگىچە...

شاراب قۇيۇ، ئەي سۆيگۈ ساقىسى، ماڭا،
ئۇسسىدى سۆيگۈگە يەر ۋە كائىنات.
كەلسە يار ئەگەردە مەي سوراپ سەندىن،
مېنىڭ بۇ ھەسرەتلىك كۆڭلۈمنى ئۇزاد!

2008 ـ يىلى 29 ـ سېنتەبىر. خوتەن

بازاردىكى مۇقامچىلار

سۇندى سۆڭەكتىكى پىچاقلار،
سۇندى سۆزلەر قۇرۇق - قاخشال.
چېچىلدى تەنلەردىكى تىترەكلەر،
تۆكۈلدى خۇرجۇندىكى تىللالار.

سۇ سۇغا كەتتى بايا‌ۋانغا،
ئوت ئوتقا كىردى يالاڭ ئاياغ.
يەر ژارقىرىدى: قان، قان...
قىزىل رەڭگە كىردى ئاسمان
تۈكلەر نەيزە بويى ئۆرلەپ كۆككە،
غۇلاپ چۈشتى ھەيۋەت بىلەن
كۆكسۈمدىكى قارا زىندان...

تۇگمەس مۇھەببەتتە شاراب ئىچىپ،
ئولتۇراتتىم ئۆزۈم تەنھا سۆھبەت بىلەن.
ئاۋۋال كەلدى چۆگۈن ئەسسالام دەپ،
ئاندىن پىياللەر شەربەت بىلەن.
كەلدى قەلەندەرلەر «ھۇ...» تارتىشىپ
ئىشق دەپتىرىنى يىرتىپ زار - زار.
كەلدى دۇتار بىلەن داپتىن كېيىن،
ئەجەمگە دوست تارتىشىپ تەمبۇر، ساتار.

ئاندىن
يار كەلدى ناز ـ كەرەشمە بىلەن ئويناپ،
قولىدا قاشتېشىدەك سۇزۇك خەنجەر.
تۇگىگىچە ئۇنىڭ كۆڭۈل ئىزھارى، ئاھ ،
تەندە جان تۇرسا بىردەم، تۇرسا بىردەم...

2008 ـ يىلى 8 ـ ئۆكتەبىر. خوتەن

كۈنچىقىشتىن كۈنپېتىشقىچە

قاقىلدايدۇ بىر ئالا قاغا
كۈنچىقىشتىن كۈنپېتىشقىچە.
قۇياشتىنمۇ يىراق بىر جايدا
ھۇۋلايدۇ بىر يالىدار بۆرە.

ياشىغۇدەك سەۋەب قالمىدى،
ئۆلۈشكە ھەم يوقتۇر باھانە.
كۆرۈپ قالدىم ھاۋا ئانىنى
قىيىالىغاچ تۇرار ئەينەكتە.
بىر سۆيۈشتە گۈلدەك توزۇدى،
ئۇ مىڭ يىللاپ چەككەن رىيازەت.
كېلەر ئاشۇ تۇنجى سۆيۈشۈش
بۇ ئالەمگە باشلاپ قىيامەت...

دەرۋازىدا بىر ئالتۇن قۇلۇپ،
ئاچقۇچىنى قويغان يوقتىپ،
مىڭلىغان كۆكلۈم... دېدى بىر ئايال
چىقىپ كەتتى كوچىغا دەرھال...
بىر ئەر
چىققى چۈشتە چاقماقتەك يەر.
«خۇدا» دېدى يامغۇر ياغمىدى،

ياغدى ئاسمان
قۇياش، ئاي ۋە يۇلتۇزغا قەدەر...

تىرىكلىكىم بىر ساختا نىقاب،
مېنىڭ تويۇم ئۆلگەندە يارىم.
تىلغان چاغدا باغرىمنى ھۇڭدا،
ئۆزۈم چالغان تەمبۇر، ساتارىم.
كەلگەن يېرىم ھۇھەببىتىڭدۇر،
بارار يېرىم بولار ئەلۋىدا.
قۇرۇپ كېتەر پۈتكۈل تەبىئەت،
لەۋلىرىمىز ئۇچراشقان جايدا.

خەير،
ھەممە جايدا نامىم دىۋانە.
سايرايدۇ بىر ئالا قاغا
كۈنچىقىشتىن كۈنپېتىشقىچە!

2008 ـ يىلى 22 ـ ئۆكتەبىر. خوتەن

لىقمىدە مۇھەببەت قاچىلانغان شامال ھارۋىسىدا

لىقمىدە مۇھەببەت قاچىلانغان شامال ھارۋىسىدا،
خازانلار نىڭ مۇھەببەت ئۈچۈن لىرىدا ئۇ كۈلىشىپ كەتكەن قانىتىدا؛
سۇنىڭ ناخشا ئېيتقانچە ئۇيقۇغا كېتىۋاتقان كۆزلىرى ۋە
تۈپراقنىڭ باغرى قاتتىق ئاتمەك گۆس ـ گۆس قەدەملىرى ئاستىدا
سېنىڭ سېغىنىشقا تولغان چىرايىڭ...

بىر سۆز يەتتە قات ئاسماننىڭ يەتتىنچى قەۋىتىدىن كېلىپ
مېنىڭ يۈرىكىمنى ماكان ئېتىپ،
ئويغاتتى ھەر بىر تىنىقىمدا ئۇخلاۋاتقان سۇبھانىنى.
بىر ناخشا ئاۋازىمدىن قىلىچتەك سۇغۇرۇلۇپ چىقىپ،
ئۆلتۈرۈۋەتتى يۈرىكىمنىڭ يېنىدا ساڭا قاراپ يىغلاۋاتقان
ھايۋاننى.
بىر ئىدا
يەرنىڭ يەتتىنچى قەۋەت تەكتىدە سۆڭەكلىرىمدە قىلىچ تاۋلايدۇ.
كۆز ياشلىرىمدىكى كېشەن ـ زەنجىرلەر
سېغىنىشنىڭ دالاسىدا مەست بۆرىدەك ھۇۋلايدۇ...

بىر بىنا پەلەمپەينىڭ يېنىدا توختىدى،
بىر دېرىزە تونۇش يىغا ئاۋازىغا قۇلاق سالغانچە يىغلاشقا باشلىدى.
قوللىرىم خوش دېگەن پېتى پۇلاڭلاپ قالغان،
سېنى ئېلىپ كەتكەن ماشىنا

كۆز غازاڭلىرىدەك،
شامال ھارۋىسىدەك،
لەققىدە مۇھەببەت قاچىلانغان!...

2008 ـ يىلى 23 ـ ئۆكتەبىر. خوتەن

بۈگۈن ھەم ئاسمان ـ زېمىنىڭ ئۈستىدە...

بۈگۈن ھەم ئاسمان ـ زېمىنىڭ ئۈستىدە
كۆرۈنمەس غەم ـ قايغۇنىڭ بۇلۇتلىرىدىن ئۆزگە
ھېچنېمە...

بۈگۈن ھەم قۇياش ھەسرەتلىك چىراي كەبى تۇتۇلغان،
كىمۇ قەلبىدىكى قورقۇنچلۇق تەنھالىقنىڭ
ئىسكەنجىسىدىن قۇتۇلغان؟
كىمۇ ئەگىپ ئۆتەلىگەن نۇرلۇق كۆزلەرنىڭ
مۇھەببەتلىك ئىشارەتلىرىدىن؟
كىمۇ ھەر كۈنى
ھەردەم
ئۆزىنى دالدىغا ئالالىغان قىيامەتنىڭ بېشارەتلىرىدىن؟

بۈگۈن ھەم يالغۇز
ئويچان بىر تاشنىڭ يېرىلىشىنى كۈتۈپ ئولتۇرغان،
تاشنىڭ كۆز ياشلىرىنى سۈرتۈپ ئولتۇرغان
مېنىڭ يالغۇزلۇقۇم...

بۈگۈن ھەم
ئۆلۈمنىڭ ھەممە ئىشكىلىرى ئوچۇق!

2008 ـ يىلى 28 ـ ئۆكتەبىر. خوتەن

ساڭا...

ساڭا بىر قەدەم ـ بىر قەدەمدىن
ئاسمان ئوردىسىنىڭ پەلەمپىينى ياساپ بېرەي؛

ساڭا بىر نەپەس ـ بىر نەپەستىن
ئاسماندىكى بارلىق يۇلتۇزلارنىڭ ئۆمرىنى ياشاپ بېرەي؛

ساڭا بىر تامچە ـ بىر تامچىدىن
ۋۇجۇدۇمدىكى بارلىق ئىرىق ـ ئۆستەڭلەرنى باشلاپ بېرەي.

ساڭا
تېنىمنىڭ گۈل ـ چېچەكلەر بەرق ئۇرغان نەۋ باھارىنى،
قەلبىمنىڭ پۈتمەس ئازابلاردا گۈرۈلدەپ كۆيۈۋاتقان ئەنھارىنى،
كۆڭلۈمنىڭ ئۆلۈم ئالدىدىكى كىشى خۇدانى سېغىنغاندەك
چەكسىز ئىزھارىنى،
روھىمنىڭ تەنھالىقىنىڭ جىن ـ پەرىلىرى ناخشا ئېيتىۋاتقان
قاراڭغۇ غارىنى
تاشلاپ بېرەي!...

ساڭا
تۇن جىمجىتلىقىنى بۇزۇپ جەررە سېلىپ كېتىۋاتقان بۇ زور
كارۋان
مەندىكى غېرىبانە جان!...

2008 ـ يىلى 28 ـ ئۆكتەبىر. خوتەن

دۇنيادىكى ھەممە ئادەم سۆيگەن ياردىن ئايرىلغان

كېمەم ئاقار كۆز ياشلاردىن بىر دەريانى ئىزدەيدۇ،
روھىم ھۇدھش قەپەسلەردىن كەڭ دۇنيانى ئىزدەيدۇ.
كۆڭلۈم سۇلتان بولۇپ يىغلاپ ئالتۇن تەختنىڭ ئۈستىدە،
چىن ئىنسان بوپ تۇغۇلماقتا بوريانى ئىزدەيدۇ.

غايىب بولغان قەبرىلەرنىڭ ئايدىڭدىكى شولىسى،
كىرىپ ـ چىقىپ تۇرغاندا جان، تەننىڭ قىلغان نالىسى،
ياشنىڭ ئوتقاش بارماقلىرى، قاننىڭ سۈزۈك غايىسى،
ئۆلۈكلەرنىڭ چۈشىدىكى تۇتيانى ئىزدەيدۇ.

ناله قىلىپ كۆككە باقسا، كۆكتىن ئاسمان كەلمىسە،
دۇپۇرلسە يۇرەكتە ئات، يەردىن زۇۋان كەلمىسە،
ھۇھەببەتتىن ھۇھەببەتكە بۇيرۇق ـ پەرمان كەلمىسە،
ئۆرە بولۇپ دىلدا ھەسرەت بىر گۈناھنى ئىزدەيدۇ.

كۈندۈزدىكى شوخ گۈللەرنىڭ قاناتلىرى قايرىلغان،
دۇنيادىكى ھەممە ئادەم سۆيگەن ياردىن ئايرىلغان،
كېزىپ قەلب چۆللىرىنى، بولۇپ سەرسان قەلەندەر
ئۆلۈم ئاتلىق ئاشۇ گۈزەل دىلرەبانى ئىزدەيدۇ.

چۆللەر كېزىپ، جاننى بېرەر مەشۇقىنىڭ باغرىدا،
مەشۇقلارنىڭ باغرىدىدۇر ھەممە ھىجران - بالالار،
كەت، ئەي غوجى، قاپقاراڭغۇ زىندانىدىن ۋەسالىنىڭ،
چىن ئاشىق يار قۇچقىدىن كەربالانى ئىزدەيدۇ.

2008 - يىل 30 - ئۆكتەبىر. خوتەن

ئاسمان - زېمىن ئۇچراشقان جايدا سېنى كۆردۈم

ئاسمان - زېمىن ئۇچراشقان جايدا سېنى كۆردۈم،
زەنگەر ئۇپۇقنى ياغلىق قىلىپ ئارتىۋاپسەن.
پۈتۈكسىز ئۇستىدىكى ئۇيقۇغا كەتكەن بۇلۇتلار،
نېچۈندۇر
بۇلۇتلارنىڭ چۈشىدىكى گۈلۈرماما، چاقماقلار
دىققىتىڭنى بۇزالماس...

قانداق بولغىيدى
يارىلىشتىن ئىلگىرىكى كائىنات، ئالەم؟
قانداق بولغىيدى
تۇغۇلۇشتىن ئىلگىرىكى مەۋجۇدات، ئادەم؟
يوق نەرسىلەرنى سېغىنمەن،
سېغىنغان نەرسىلىرىمنىڭ يوق بولۇشىنى تىلەيمەن.
سېغىنغاندەك خۇدانى
ئۆرلەپ بۇيۇكلۇككە، يوق بولغانسېرى...

سەن ئۇنسىز قاراپ تۇرسەن
چۆققۇر سۆيگۈ بىلەن بۇ بىرەەملىك دۇنياغا...

2008 - يىل 4 - نويابىر. خوتەن.

مېنىڭ كىتابىمنى ۋاراقلاپ باققان يوق

مېنىڭ كىتابىمنى ۋاراقلاپ باققان يوق،
كىتابىمنىڭ ھەر بىر ۋارىقىدا
توختاپ ـ توختاپ
توختاپ ـ توختاپ... يىغلاپ باققان يوق...

ئۇ يېزىلمىغان كىتاب ئەمەس،
لېكىن كۆزگە كۆرۈنمەس.
ھەسرىتىمنىڭ نەم قوليا‌غلىقى
سۈرتۈپ تۇرار ئۇنى ھەرنەپەس.

بەزى بەتلەردە بوۋاقلار يىغلاپ،
بەزى بەتلەردە ئاتلار كىشنەيدۇ .
بەزى بەتلەردە خورازلار چىللاپ،
بەزى بەتلەردە ئىتلار قاۋايدۇ...

مەن ئانامنىڭ ئېتىكىگە چۈشكەندىن كېيىن،
ئاتامنىڭ تەلپىكىگە چۈشكەندىن كېيىن،
كۆزۈمنى ئېچىپ
نۇرلۇق بىر دۇنيانى كۆرگەندىن كېيىن
باشلانغان بۇ كىتاب...

ھەر بىر ھەرپ يارا ئېغىزى،
يارا ئېغىزىدىن
ئېقىپ تۇرار مۇھەببەتنىڭ قان ـ يىرىڭلىرى.
تاغلارنىڭ بېشى چۈشكەن،
چۈۋۈلۈپ كەتكەن يەرنىڭ ئۈچىيى...
بەزى بەتتە لاۋۇلدايدۇ ئوت،
بەزى بەتتە دەريا قۇيقۇرۇق.
بەزى بەتتە بار پۈتكۈل ئالەم،
پەقەتلا مەن يوق...
بەزى بەتلەردە
داتلىشىپ كەتكەن تۆمۈر كېشەنلەر،
پۈرلىشىپ كەتكەن قەغەز كېشەنلەر.
يالغان ئاسمان ئەينەكلەرىدىكى
قىينالغان جان تىترەكلەرىدىكى...
بەزى بەتلەردە
مەن قامالغان قاراڭغۇ زىندان،
زىنداندىكى ماڭا قامالغان
قىپقىزىل رەيھان...

مېنىڭ كىتابىمنى ۋاراقلاپ باققان يوق.

2008 ـ يىل 5 ـ نويابىر. خوتەن

كىمنىڭ يۇلتۇزلىرى ئاسماندىكى...

كىمنىڭ يۇلتۇزلىرى ئاسماندىكى نۇر چېچىپ تۇرغان؟
كىمنىڭ شەيتانلىرى ئاينىڭ ئېتىكىده دۇرۇت ئوقۇپ
ئولتۇرغان؟
كىمنىڭ ناخشىسى ئۇ «ئايارەي»...
تارنى ئۇزۇپ، قارنىنى يېرىپ دۇتارنى سۇندۇرغان؟!
تۇرسۇن بىرده‌م ئېتىكاپتىن قارنى ئاچقان گۇناھ كەبىرلەر،
بىرده‌م دارنىڭ تۇۋرۇكلىرىدىن ئۇچۇپ كەتسۇن كەپتەرلەر،
بىرده‌م يىرتىلسۇن
مۇھەببەتنى شەرھ ئەتكەن تەن ـ بەده‌نلەردىن پۇتكەن ده‌پتەرلەر...
ئوچۇق گۆرلەرده‌ك كۆزى ئوچۇق،
ئوتى ئۆچكەن ئوچاقتەك، سوغۇق ساغرىده‌ك،
قىيا ئېچىلغان ئىشكتەك، يارنىڭ تېغىدىن قاچقان كىيىكتەك
بىرده‌م يالغۇز
ئۆز هەسرىتىگه چۆمۈلسۇن يۈره‌ك!
تېره‌كلەر ئاخشامدىكى يالڭاچ ئەرۋاهلار
ئەپسۇن ـ ئايەتتەك مەستخۇش ياپراقلار چالغان چاۋاكلار
كىنودىن قايتقانده‌ك يېزا قىزلىرى،
مايسىلارئۇسسىغان سۆيگۈ ئېتىزى،
كەندىر پۇرىقده‌ك خۇمارلىق جانان
كېلەر قاچان
ئېتىزغا ناخشىسىنى توۋلاپ شادىمان؟

جېنىمنىڭ بىر تېلىلا ئوق،
ئون سەككىز تال قوۋۇرغامنىڭ ھەممىسى سۇنۇق.
ھەر بىر تۆكۈمنىڭ ھەر بىر ناخشىسى
ياڭراپ قەھرىمانلار توۋلاۋاتقان مەيداندا.
ھەر نەپەسىم ئەبەدىيلىك ئىمارەت ئۈچۈن
خىش پىشۇرار تىنىقمىدىكى خۇمداندا.
دەرۋىشلىك تونىمنى بورانغا بېرەي،
ئىسسىق جېنىمنى ئالغانغا بېرەي،
قالغان بېساتىمنى
يار تەرەپتىن كەلگەن شامالغا سورۇۋېتەي!...

2008 ـ يىل 11 ـ نويابىر. خوتەن

مەن سېنى چۈشۈمدە كۆردۈم تولۇن ئاي

مەن سېنى چۈشۈمدە كۆردۈم تولۇن ئاي،
ياغلىقىڭ يېيىلغان ئاسماندەك ھەيۋەت.
بارمىقىڭ چاقىرغان تىللا ئۇزۇكلەر
يۇلتۇزدەك چېچىلغان ئازاب ـ ئوقۇبەت.

چۈشۈمدە سەن دەريا تەلمۈرگەن سۇغا،
ئېگىز تاغ ئۈستىدە بىر يالغۇز گىياھ.
بېشىڭ سەجدىدە، كۆكسۈڭدە ئاسمان،
مەڭزىڭدە سۇبھىدىن ساقىغان سىياھ.

بىر دەم تاپىنىمدا تۇردۇڭ چىمەندەك،
بىر دەم ئوق تەگكەن ئاجىز جەرەندەك.
بىر دەم
تۇردۇڭ يۈرىكىمدە خۇددى ۋەتەندەك...

بىر دەم ئۇخلاشقا قويمىدى قۇياش،
ھۇھەبىبەت چۈش ئىكەن پەقەتلا بىر دەم.
مېنى پەپىلە، چۈش ئىچرە مەڭگۈ
سېنىڭ قۇچقىڭدا ئۇخلاي، ئەي سەنەم!

2008 ـ يىلى 29 ـ نويابىر. خوتەن

هەممىزنىڭ ئالقىندا...

دەريادا ئېقىۋاتقان سۇلار
ئارقىسىغا قارىمايدۇ.
تاغلار ھەرگىز
قىلمايدۇ تەزىم.

ھايات
غەم ـ غۇسسىغا تولغان،
ئوينىاپ يۈرەر ئەتراپىمىزدا
شاد ـ خۇرام ئۆلۈم...

ھەممىزنىڭ ئالقىندا
ئاخىرەتنىڭ خەرىتىسى!

2008 ـ يىلى 5 ـ دېكابىر. خوتەن

ھەسرەتتىن بىر تىزىق، دەردتىن مارجان

ساڭا يۇرىكىمنىڭ بۇلبۇل گويا‌سى،
ساڭا كۆزلىرىمنىڭ زۇلمەت قىيا‌سى.
ساڭا چاچلىرىمنىڭ مەجنۇن شامىلى،
ساڭا لەۋلىرىمنىڭ كەربالا‌سى.
ئۇزاق دەريالار شۇنچە قاراڭغۇ،
تۈنۈشلار قامچىسى ئەشتى كېچىنى.
ئۆلۈكۈم سېنى دەپ تۇردى لەھەتتىن،
تەنتەنە قاپلىدى گۆرنىڭ ئىچىنى.
كەزدى تېنىمنى پىچاقچى قانلار،
قايتمىدى ۋەسلىڭدىن يېڭىلمەس كۆڭلۈم.
كەلدى مۇھەببەت تاۋۇت كۆتۈرۈپ،
يىقىلدى بوسۇغاڭغا يەنە بىر ئۆلۈم.
...
ئەي مېنىڭ باغرىمغا بېسىلغۇچى يار،
بۇ ئالەم بەكمۇ تار، ئالەم بەكمۇ تار...
ئەي مېنىڭ جەبرەمدە ئۇنۇلگۈچى تار
ئىككى روھ دوزاختىن كېيىن ئۇچرىشار...
ئەي مېنىڭ قايغۇمنى كۈيلىگەن ناخشا،
ھەسرەتتىن بىر تىزىق، دەردتىن مارجان...
ئەي مېنى ئىشقتىن يۇغۇرغۇچى زات،
قەلبىم بىر خارابە، ئۆچمەس شەرەپ ـ شان...

بايراقلار لەپلدەر ھەرتامچە قاندا،
زۇلمەتكە ئوت ئاچار ھەر كۆز قىياسى.
سۆڭەكنىڭ ئاپئايدىڭ كېچىلىرىدە
ئۆچمەس ھەم ئۆلۈمنىڭ نۇرى - زىياسى.
نىتەي، بۇ بايراقنى ماڭدىم كۆتۈرۈپ،
سۆيگۈ ئېلىنىڭ سەركەردىسىمەن.
ئىزدەيمەن ئۆلۈمىم ئۇچۇن بىر سۆزنى،
يېڭى بىر ھاياتنىڭ خەۋەرچىسىمەن.
كېلىڭلار جېنىمنى ئالغۇچىلار، ئەي...
يار ئۇچۇن ساقلىغان بىر تال جېنىمنى،
بۇ بايراق لەپلدەپ تۇرىدۇ تاكى
ئىچىپ تۇگەتكۈچە يالماۋۇز قۇياش
ئاخىرقى بىر تامچە ئىسسىق قېنىمنى...

2008 - يىلى 16 - دېكابىر. خوتەن

يەنە

يەنە ھجرانغا بىردەم تاقەت بار،
يەنە كۈتۈشكە بىردەم ئىختيار.
قەبرىلەرنىڭ بىرىدۇر قەلبىم،
يەنە
مۇھەببەت مېنى ئۆلۈمگە چىللار.

تۇننىڭ ئىتىكىدە ئولتۇرغان جانان،
كۆڭلۈمدۇر ئۇستۇڭدىكى قاراڭغۇ ئاسمان.
ئاسماندا پەقەتلا بىر تال يۇلتۇز بار،
ئۇ يۇلتۇز
سېنىڭ نۇر يېغىپ تۇرغان چېھرىڭدۇر،

2008 ـ يىل 31 ـ دېكابىر. خوتەن

مېنىڭ گۈزەل ياشلىق چاغلىرىم

ئەتىرگۈللەر بەرگىدە قالدى،
كېپىنەكتەك مەيىن لەپلىدەپ
مېنىڭ گۈزەل ياشلىق چاغلىرىم.

شامالالارنى قىلدى ئىشارە،
كەتتى بىللە، كەتتى، ئاھ، بىللە،
غايىب بولدى تۇمانلار ئىچرە...

تىمتاس كۆڭلۈم، تىمتاستۇر كەيپ،
لەھزە چۇقان كۆتۈرمەس شاراب.
سادا بەرمەس سۇنۇق دېرىزە،
ئۆلۈكلەرنىڭ قەلبىدەك ئەتراپ.
سوغۇق قەبرەم تاملىرى ئويچان،
قاراڭغۇدا يىغلايدۇ ناخشا.
جىندەك غېرىب ئالەمدە يالغۇز
ھېچ كىشى يوق مېنىڭدىن باشقا.
بارمىقمنىڭ ھەممىسى قىلىچ،
چاچلىرىمنىڭ ھەممىسى قارا.
تۇرار قانغا بويىاپ ئالەمنى،
قەلبىمدىكى جاراھەت ـ يارا.

هەممە ئايال گويا قساسكار،
مەندىكى بۇ غالجىر تالانىتتىن.
ئۆلتۈردۇ، تىرىلدۈردۇ
سۆيگۈ مېنى ھەر كۈن بۆلەكتىن...

كەتكەن ئاشۇ گۈزەل ياشلىقىم،
ئەسلىمەمدە ساقلىنار ياپياش.
ئەمدى سۆيگۈ قاقاس بايقۇان،
ئەمدى گۈللەر ئۇنداق ئېچىلماس!...

2009 ـ يىلى 2 ـ يانۋار. خوتەن

ماڭا خوش دەڭلار

كوچىدىكى مۇساپىر خوتەن
ئېگىز بىنالار، ئۇچقۇر ماشىنىلارغا
قول سوزغانچە قالدى مۆكچىيىپ.
پۈتۈمدىكى ئىككىلا ئاياغ
بىر - بىرىدىن شاللاق ھەم رەسۋا،
يۈزۈمدىكى تاتۇق بىر گۈلدۇر،
بىر گۈلدۇركى قۇياشتەك پارلاق،
تاڭدەك يورۇق تۇرار نۇر چېچىپ...

سوغۇق سالغان كىيىملىرىنى،
ئۇنىڭ چەكسىز يالىڭاچلىقى
سانچىلىدۇ نەشتەردەك جانغا.
بىر قاچا ئاش ئۈچۈن يورۇغان
كۆندۈزلەرگە ئوقۇيدۇ لەنەت،
ئۆتكەن كۈنلەر يارسىز، بىناۋا...

سادىر ئېيتقان قوشاقلار كەبى
بۇ زىندانىنى تېشەر قايۋ پىچاق،
قاپقاراڭغۇ دىل زىندانىنى؟
مەن بىلمەيمەن، ئاسمان قەيەردە،
مەن بىلمەيمەن، قەيەردە تەڭرى؟!

ئۆتكۈزىمەن ھەر كۈنى گۈناھ
يىرتىپ نازۇك پەردىلەرنى مەن،
چېقىپ بارچە تۈۋرۈكلەرنى ھەم،
قىلغۇم كېلەر ئالەمنى كەڭرى...

يوقتۇر مەندەك مەستانە يەنە،
يوقتۇر چىراغ كۆتۈرگەن كىشى.
خەۋەردارمەن ئۆلۈپ كېتىشتىن،
ھاياتىمنى ئورايدۇ گۈلگە
ئەزرائىلنىڭ قەدىم تېۋىشى.
ھېچ كىشى يوق جايلارغا قەدەر
سالامىنى يەتكۈزەر شامال.
مېنى بىر كۈن سۆيىدۇ چوقۇم،
پۈتكۈل ئالەم بولۇپ بىر ئايال.
مەن بىلمەن كەلگەنلىكىمنى
كېتىش ئۈچۈن دۇنياغا پەقەت.
شۇ سەۋەبتىن
جۇدالىشىش ئۈچۈن سۆيىمەن،
بۇ ھاياتنى قىزغىن ۋە دەھشەت...

كەلدى ئاتكىرىتكا،
نە مەنسى بۇ يېڭى يىلنىڭ،
نە مەنسى ياشاۋېرىشنىڭ؟
نە مەنسى چىقماي تۇرۇپ جان،
تەكرار ـ تەكرار ئۆلۈۋېرىشنىڭ؟
نە مەنسى قان ـ يىرىڭ ئىچرە
ساختا كۈلۈپ شېئىر يېزىشنىڭ؟!...
يېنىمدا يوق نە بىرەر مۇشۇك،

كۆكسۈمده بىر ئالدانغان يۈرەك.
ئوك قولۇمدىن سول قولۇم غېرىب،
قار قاپلىغان ئەنسىز قەبرىستان
كۆز ئالدىمغا كەلگەن كېلەچەك.
نە مەنسى مەسلىكنىڭ ئاخىر
قالمغاندا ئالەمده ھېچ سر؟
پادىشاھلار قۇلدۇر تاجىغا،
قۇللارمۇ ھەم ئوخشاش بەربىر...

مەن كوچىدا ئىزدەيمەن نېمە،
بىر ئىت بىلەن يەنە بىر ئىتنىڭ
قان ئازگىلدا ئۆلگىنىنمۇ؟
ئوغرى بىلەن بىر پاھىشەنىڭ
ئۆز قەلبىدىن قاچقىنىنمۇ؟
بۇ كوچىدا قىلمەن نېمە،
ياكى ئاشۇ ئاسمان ئاستىدا
تىرىكلەرنىڭ ئۆلۈكلىكىنى،
ئۆلۈكلەرنىڭ تىرىكلىكىنى
بىلدۇرگىلى بىخۇد تۇپراققا؟!...

ماڭا خوش دەڭلار،
كەلدى ئەمدى ئۆلۈم سائىتى.
سائادەتكە، جەننەتكە
مەرىپەتكە، چەكسىز زۇلمەتكە
.....
ياڭراپ تۇرار قوڭغۇراق!

2009 ـ يىلى 5 ـ يانۋار. خوتەن

مەن تىرەپ تۇرغان بەھەيۋەت ئاسمان

1

يۈكۈنەر گاھدا بىر تال يۇلتۇزغا،
مەن تىرەپ تۇرغان ئۇ بەھەيۋەت ئاسمان.
گاھدا قەلبىمنىڭ يىرىمى يورۇق،
ئەرۋاھلار ياندۇرۇپ ئولتۇرار گۈلخان.
مەن قوغداپ تۇرغان يەر زۇلمەت قەبرىدۇر،
ئاستىدا ياتىدۇ سانسىز ئۆلۈكلەر.
ھاياتىم گاھدا بىر كۆپلەت قوشاق،
يۇرىكىم كىشنەيدۇ گاھى ئەسەبى...

2

باھاردىن تېخچە يوق ئىدى خەۋەر،
گۈللەردەك پورەكلەپ تۇرغاندا ھىجران.
يۇرەكلەر مۇزلىغان سوغۇق كوچىدا،
چۈشۈمنى ئىزدەيتتى سانسىز ئالامان.
قاتىللىق يۈز بەرسە ئۆيۈمدە ئەگەر،
مەندۇر دەل رەھىمسىز ئۇ قاتىل جەزمەن.
يوق ئىدى ئۆيۈمدە چۈنكى ئەزەلدىن
مەن ھەمدە شېئىردىن بۆلەك ھېچ كىشى...

3

ياستۇقۇم يېنىغا كېلەر بىر دەريا,
كېچىدە ئۇيقۇدىن كەتسەم ئويغىنىپ.
دەريانىڭ ھەسرەتلىك دولقۇنلىرىدا
يارىمنىڭ جەستى كېلىدۇ ئېقىپ.
مەڭگۈلۈك چۈشتىكى تەكلىماكاندەك
قۇيۇلار ئۇ دەريا قەلبىمگە تامام.
تىنچىماس ئۆمرۈمدە بىردەم كۈي - ناۋا،
چۆللەردەك قۇرىغان ئون ئىككى مۇقام!...

4

ساڭا دەي كۆڭلۈمنىڭ سىرىنى، ساڭا؛
ئىشىكنىڭ ئالدىغا كەلدى مۇھەببەت.
ۋەلېكىن ئىشكىلەر تامام ئېتىكتۇر،
ئاچقۇچ ھەم يوقالغان، تېپىلماس ئەبەد...
قەبرىلەر مەھكۇمدۇر زۇلمەتكە ھامان،
مەڭگۈلۈك تاڭلارغا مەنزىلدۇر ئۆلۈم.
يېڭىنىڭ ئۇچىدەك بىر قەترە يورۇق
كۆيدۈرۈپ تاشلايدۇ دۇنيانى پۈتۈن!

2009 - يىل 8 - يانۋار. خوتەن

ئەيىبلىمە...

ئەيىبلىمە
يامغۇر تاشقىنىنىڭ قىرغاقلىرىنى،
قۇشلار ئېلىپ كەتكەن يېنىڭ ھاۋانى.
كەينىگە قارىغان يوللارنى ھەمدە
كۆيۈك تاغلاردىن كەلگەن سادانى...

ئەيىبلىمە
قەلب جاراھىتى گۈلدەك قانسا،
ئاسمان تىرناقلىرىڭدا بىردەم تۇرمىسا.
ئالەم قەدەھىنى قولۇڭغا ئالساڭ
زەردابتىن ئۆزگە شاراب بولمىسا.

ئەيىبلىمە
ناخشا ئېيتسا قانلار پەريادلىق،
ئۇستىخان ـ سۆڭەكلەردىن پۈتسە ئايۋانلار.
جان تەن ئىشكىنى ئاچسا،
ئۆلۈم
تەنتەنە قىلسا، ئاھ، بىئىختىيار...
...

كېزىپ چىقتىم بارلىق چۆللەرنى،
ئوقۇدۇم جىن ـ ئەرۋاھلار قايتقان كىتابنى.

سۇغا مەرسىيەلەر چۆكسە تاش كەبى،
ياقتىم چىراغ قىلىپ ئاشۇ ئازابنى.
ھېچكىم بۇ ئىشكتىن چىقىپ باقمىغان،
ئالىقسىنم جۇپلەنگەن پەرۋەردىگارغا.
ئۆلۈكۈم قەبرىلەرگە قاراپ يۇگۈردى،
كىم بەس كېلەر، ئاھ،بۇ ئىنتىزارغا؟!...
ئاتقا قامچىلار تەگكەندەك شىرىن،
مەن ئۆلۈۋاتىمەن قىزغىن لاۋۇلداپ.
ئەيىبلىمە
ئالەمنىڭ ئاخىرى سەندە توختايدۇ،
ئالغىن قۇچقىڭغا ئۇنى ئاۋايلاپ...

2009 ـ يىلى 12 ـ يانۋار. خوتەن

نەدىسەن مەن ئۇچۇن بولغۇچى قۇربان

نەدىسەن مەن ئۇچۇن بولغۇچى قۇربان؟
نەدىسەن مەن ئۇچۇن تۇرغۇچى يىغلاپ؟
مەن ھازىر كۆزۈمنىڭ قاراڭغۇسىدا
نۇرانە ۋەسلىڭگە تۇرىمەن قاراپ.

سەن ئۇيقۇم ئىچىدە گۈلدۈرماماسەن،
يۇلتۇزلۇق كۆڭلۈمنىڭ خانىقاسسەن
كىرپىكلىرىمنىڭ كارۋان بېشىسەن،
باغرىمنىڭ قەدىمىي قورام تېشىسەن...
نېچۇن كەلمەيسەن، نېچۇن كەلمەيسەن؟
مەن ھازىر سەن باغلاپ قويغان شۇ جاندا،
مەن ھازىر سەن يېقىپ قويغان شۇ تاڭدا.
مەن ھازىر ئۆلۈمنىڭ سۆيۈنچىسىمەن،
مەن ھازىر، مەن ھازىر... سەندە ئېھتىراس!

ئەزەلدىن مەن ئىشىك ئالدىدا تۇرغان
شارابتەك قايىنغان، تىنماي لەك ئۇرغان.
كەلسە تونۇيالماي قالمىسۇن دەپ
كىيىملىرىمنى سېلىپ ئولتۇرغان...
شۇقەدەر يالىڭاچ قاندەك، شېئىردەك
ھېچنېمە قالمىغان توسقۇن بولغۇدەك،

يۈزۈم تەبەسسۇمنى يىرتقان كېپەندەك،
كۆزۈم شولىلارنى چاققان كىشەندەك.
پۈتۈمدىن چۆللەرگە كەتكەن قەلەندەر،
ئوك قولۇم غېرىبتۇر، سول قولۇم يالغۇز،
كۆكسۈم مۇزلىغان قارلىق دالدەك...

نەدىسەن مەن ئۇچۇن بولغۇچى قۇربان؟
نىتەي، سەن كەلگۈچە جەستىم مۇزلار...

2009 ـ يىلى 12 ـ يانۋار. خوتەن

بۇ دەقىقدە ئاسمان قالمىدى

بۇ دەقىقدە ئاسمان قالمىدى،
بۇلۇتلار پۈتلىرىڭنىڭ ئۈستىدە ئۇيقۇغا كەتكەن.
تېنىڭدە قىيا ئېچىلغان ئۆلۈمنىڭ ئىشكىلىرى،
كۆزۈڭدە يالتىراپ تۇرغان سوغۇق قىلىچلار،
چېچىڭ مۇرەڭدە دولقۇنلاپ ئېقىۋاتقان دەريادەك.
ئاستا ـ ئاستا
ئۆرلىمەكتە قەبرىلەردەك كۆكسۈڭگە قاراپ
ئەرش ئوردىسىنىڭ پەلەمپەيلىرى.

2009 ـ يىلى 15 ـ يانۋار. خوتەن

گۈللەر تۇرمىسىنىڭ قاراڭغۇلىمەن

قەبرىلەرنىڭ يورۇقىدا مەن
بارماقلىرىمدەك
قاتار ـ قاتار ئۆلۈملەرنى ساناۋاتىمەن.
يوشۇرۇن سۆيۈشلىرىمدىن ئۆرلىگەن قۇياش...
ئېغىر ئاسمانىنىڭ ئاستىدا ئاجىز
گىياھلاردەك ياشاۋاتىمەن.

ماڭا بىر ۋاراق شامال
بىر قۇر تۇپراق
بىر ئاپقۇر ھاۋا بەرمىگەن ھايات...
لەنەت شولىسىدا يورۇغان تاڭلار،
كارىۋىتىمنىڭ جىنازا بىلەن
پەرقى بولغان ئۇزاق ئۇيقۇلار...

گۈللەر تۇرمىسىنىڭ قاراڭغۇلىمەن،
گۈزەل تۇيغۇلارنىڭ قىلىچى ئاستىدا...

2009 ـ يىلى 15 ـ يانۋار. خوتەن

بۇ چۆچەكلەر، بۇ ھېكايىلەر

ساھىبجامال يار جەستىنى
ئېلىپ كېلەر بىر مۇڭلۇق دەريا...
بۇ چۆچەكلەر، بۇ ھېكايىلەر
داۋاملىشار قەبرەمگىچە تا.
ئۇنى چەكسىز سۆيۈشلىرىمدىن
نۇرغا تولار روھىمدىكى غار.
يۇلتۇزلارنى قىلار ئارغامچا
مەن ئېسىلغان مۇھەببەتلىك دار...
ئېھ، قەلبىمنىڭ تەنھا مېھمىنى
كەتمە، جەسەت بولساڭمۇ مەيلى.
بۇ چۆچەكلەر، بۇ ھېكايىلەر
بىزگە قەبرە بولار ئاخىرى!

2009 ـ يىلى 15 ـ يانۋار. خوتەن

بىز...

بىز...
بىز دېگەن ھۇشۇ بىر ئېغىز سۆز
جاھاندىكى ئەڭ ھۇستەھكەم زەنجىردەك تۇيۇلىدۇ.

بەزەن يالغۇزلۇقتىن زېرىكمەن،
ئۆزۈمنى بىر ناتونۇش ھايۋاندەك ھېس قىلمەن.
تەنھالىقنىڭ شاۋقۇن - سۇرەنلىرى،
كىشنەپ تۇرغان جەڭ ئاتلىرى،
ۋاقتىنىڭ نەم قۇيرۇقىدىن تۇتۇۋېلىپ
خالىغانچە ئۆلتۈرۈۋېتىشلەر...
بەزىدە
ئېگىز بىنالارنىڭ پەلەمپەيلىرىدە،
ماشىنىلارنىڭ غالجىر چاقى ئاستىدا،
ئەينەكلەرنىڭ چوڭقۇرلۇقى توختىغان جايدا
سوزۇلۇپ يېتىپ ئۇخلاپ قالمەن.

پۇلدىنمۇ قىزىلراق گۈللەر،
مۇھەببەتتىنمۇ مۇشكۈل بۇ سەپەر...
ئېسىمگە كېلىدۇ
شېئىرلاردىكى يوشۇرۇن قاتىللىق،
تاغلارنىڭ ئورنىدىن تۇرغان ھالىتى.

قېچىشى ھەم دولقۇنلارغا مىنگىشىپ
دەريالارنىڭ ۋارقىرىغان پېتى...

بەزەن
سەن بىر دۇشمەن،
غەزەپ بىلەن ئىسمىڭنى توۋلايمەن.
سەن بىر كىشەن
قۇتۇلۇشنى ئويلايمەن.
سەن بىر ۋەتەن
قوينۇڭدا تۇرۇپ،
پىراقىڭدا قان ـ قان يىغلايمەن.
سەن كېلىسەن؛
ئۆلۈپ كېتىشىمدىن بىر كۈن ئىلگىرى
ياكى بىر كۈن كېيىن...
ساڭا سېغىنىش ۋە غەزەپ بىلەن تىكىلگەن كۆزلىرىمنى
يۇمدۇرالمايسەن،
يۇمدۇرالمايسەن!...

2009 ـ يىلى 15 ـ يانۋار. خوتەن

بىر ئايالغا قەسەم

1

كارىۋىتىڭنىڭ يېنىدا باش ئېگىپ تۇرىدۇ،
چېچىلغان كىرپىكلىرىڭنى تېرىپ كېلىدۇ.
جەرەن ئوغلاقلىرىغا ئوخشايدۇ،
چۈشلىرىڭنى جىمجىت كۆزىتىدۇ
خىيالىمنىڭ ئەلچىلىرى

2

سېنىڭ نۇرغۇن خۇشاللىقىڭ بار،
سېنىڭ نۇرغۇن ئازابلىرىڭ بار.
ھەر كۈلكەڭ ۋە ھەر بىر يىغاڭدا
مېنىڭ ئاياغ ئىزىم بار.

3

لەۋلىرىڭ ئېچىلمىغۇچە
سۆزلەر بىر پەس سۈرمىسۇن زۇۋان.
كۆزلىرىڭ يورۇمىغۇچە
دېرىزەڭگە كەلمىسۇن ئاسمان.

بارمقىڭنىڭ شېرىنلىكىدە
قىلچىلارنى باسار جاھالەت.
چاچلىرىڭنىڭ شامالىلىرىدا
سۈدەك ئاقار مىليونلاپ جەسەت.
پىچىرلايسەن مەيۈس، ئىنتىزار
ماڭا ئايان، ئۇلۇغدۇر ھىجران...
توختاپ قالما مېنى ئەسلەشتىن،
مەن بار يەرگە كەلمەيدۇ ئىنسان!

4

يىلان كەبى كەتتى ئۆمىلەپ،
تاپىنىڭدىن بىر نەچچە يۇلتۇز

5

سېنىڭ ئاشۇ نازۇك تېنىڭگە
ئىچكىرىلەپ كىرىپ بارغانچە؛
بايا‌ۋاندا يالغۇز يولۇچى
غايىب بولدى خەندە ئۇرغانچە.
تىرىنقىڭدا ئولتۇردى قۇياش؛
كەتتى ئاسمان چۆكۈپ يۈرەككە.
نېمە دەيسەن لېۋىڭدە بىھۇش
ئۇخلاپ قالغان مەست كېپىنەككە!
كارىۋاتلار يالغۇز ياتقاندا پۇرەكلىمەيدۇ،
دېرىزىلەر بۇلۇتلارنىڭ كۆز يېشىدا چوڭقۇرلمايدۇ.
ساپما كەشلەرگە يوشۇرۇنغان چوڭقۇر مۇھەببەت،

ھەتتا بىر تال تاشتا قەدىمكى يالقۇنلار،
سەن ئاچقان ئىشىك مەڭگۈ يېپىلماس
قەلبىمگە تىمسال...

2009 ـ يىلى 21 ـ يانۋار. خوتەن

تەخسىرات

شاخلار، يوپۇرماقلار، قېرى - چۆرىلەر،
تۇغۇلغان، ئۆلۈۋاتقان ئادەملەر،
پىيادە كېتىۋاتقان ماشىنلار ۋە
ئېلان تاختىسىدىكى كۇلكىسى قىستىغان رەسىملەر
كۆرمەيدۇ ئاسماندىكى شۇ يېگانە قۇياشنى...
بىراق
ئون سەككىز مىڭ ئالەم بىر - بىرىگە ئەمەس يىراق.
يېنىپ تۇرىدۇ ھاياتنىڭ زۇلمەت قاراڭغۇسىدا
تەڭرى ئۆلۈم بىلەن ياقتان چىراغ.
لايدىن ئادەم ياسىغۇچى پەرۋەردىگار بار،
لايغا تەزىم ئەتمەس شەيتان لەئىنە.
لەنەت تاشلىرىنى ئاتقان لەنەتلىك
ئۆز - ئۆزىگە ئىنسان لەئىنە...
ماڭا بورانلاردىن بىر كارۋان كېرەك
ماڭا گۈلخانلاردىن كېرەك بىر يوتقان.
ماڭا بىر يول كېرەك
ئۆزۈمدىن ئۆزۈمگە كەڭرى ۋە داغدام.
ئۇ يەردە، ئاسمانلارنىڭ يەتتىنچىسىدە
مەن تەڭرىدە، تەڭرى ھەم مەندە
مۇھەببەت - نەپرەت يوق، ساۋاب - گۇناھ يوق،
ئاجراپ ئەبەدلىك بەندىدىن بەندە...

قاسماق دۇانىلەرنى، ئېلىشماق سارائلارنى،
يېتىم باللارنى، نامرات موللىلارنى،
ئاجىز، مېيىپلارنى تىللىمائلار،
ئەۋلىيالار ئاشۇلارنىڭ ئارىسىدىن چىقىدۇ.
يۇندا چاچقان يەرلەرنى، قان تۆكۈلگەن يەرلەرنى،
ئۆمۈچۈك تور تارتقان قارائغۇ قازناقلارنى تازىلمائلار،
ئەۋلىيا ئاشۇ يەرلەردىن قوپىدۇ.

تەخسىرات كەتكەنلەر
ئۆزىگە ئۆزى سۆزلەيدىغان شائىر بولىدۇ.

2009 ـ يىلى 24 ـ يانۋار. خوتەن

مەن كەلدىم

1

مەن كەلدىم
ئېگىز ئاسمانلارنىڭ ئۈستىدىكى ئوردىدىن،
يەرنىڭ چوڭقۇر قاتلاملىرىدىكى مۇرىدىدىن.
ئەي غەپلەت ئىلكىدە قۇياشنى باغاشلاپ ئۇخلاۋاتقانلار،
ياغلىق قاپقى، زىغىرنى بەلبېغى بار ئوغلانلار،
تاشقا سۆيگۈ ئىزھار قىلىۋاتقان ئاپتاپتا يارىنى كۈتكەنلەر؛
تاشقا زۇلۇم سېلىۋاتقان يامغۇر قامچىسىنىڭ ئاردىسىدىن
ئۆتكەنلەر،
قۇلىقىڭلارغا بىر كىمنىڭ ئۆلۈۋاتقان ئاۋازى ئاڭلاندىمۇ؟

2

كۆڭۈللەرنىڭ ئىشكىنى ئېچىۋەتتى،
مەھكەم باغلانغان ئارغامچىلارنى يېشىۋەتتى،
قۇياشنى كۈلدۈرۈۋەتتى، گۈللەرنى ئېچىلدۇرۇۋەتتى
قەلەندەرنىڭ ناخشىسى...
ئۇنىڭ جۇلدۇر كېپىنى ئەركىنلىككە بايراق ئەمەسمۇ؟
ئۇنىڭ سىمىز پىتىلرى كېچە ـ كۈندۈز ئويغاق ئەمەسمۇ؟
ئۇنىڭ يوللىرى تىكلەنگەن، ئېگىز، ئۇچلۇق

مەشۇق بایاۋانغا ماڭغان قەلەندەرلەر شاھى مەشرەپتەك
زۇلمەت كۈندۈزلەرگە يېقىلغان چىراغ ئەمەسمۇ؟!
چۈشلىرىمنىڭ دېرىزىسى ئالدىدىن ئۆتكەن ئېگىز ھارۋىلار،
ھارۋىلاردىن تۆكۈلۈپ تۇرغان تىللالار،
يۈرىكىمنى بازغاندەك سوقۇۋاتقان پىچاقچى قانلار،
قۇلقىڭلارغا جېنىمنىڭ ھەلقۇمدىكى شادىيانە ناخشىسى ئاڭلاندىمۇ؟

3

كىم ئېيتقان سۆز بۇ :
ھايات بىر پىيالە چايغا ئوخشايدۇ،
ھەر كىم يولۇچى، بېكەت ـ بېكەتلەردە توختايدۇ ...
ئەي قەبرىستانلىقتا ھاياتنى زىيارەت قىلىۋاتقان كىشىلەر،
ئۆلۈكلەر يالغان ئېيتمايدۇ؛
سوراق باشلانغاندا جاۋاب بەرگۈدەك قۇدرەت يوق،
دوزاخ باشلانغاندا ناله قىلغۇدەك پۇرسەت يوق،
جەننەت باشلانغاندا مۇھەببەت يوق، نەپرەت يوق.
قەبرىلەرنىڭ ئىچىدىن
قۇلقىڭلارغا بىر كىمنىڭ كۈلۈۋاتقان ئاۋازى ئاڭلاندىمۇ؟

4

شۇم ھۇۋقۇشقا، بەش يۈز ياشلىق قاغىغا،
چۈڭن قانىتىغا، پەرۋانىلەر تەۋەككۈل قىلغان خەتەرگە،
موللاقچى كەپتەرگە، سۆيگۈ مەكتۇپلىرى پۈتۈلگەن دەپتەرگە
بايان ئەيلەي ناله ـ زارىمنى؛
ئەي ئەتىگەنده سوغۇق سۇدا ناشتا قىلغانلار،
كۆڭلىنىڭ بىر پارچىسىنى يىرتىپ لەگلەك ئۇچۇرغانلار،
بىر گەپنى بىر گەپكە باغلىيالماي جۇدالىق ھەسرىتىگە پاتقانلار،

يىغلاپ ـ يىغلاپ، يىغسىنى توختىتالماي ئېرىقلاردا لاي سۇ
بولۇپ ئاققانلار،
قۇلىقىڭلارغا بىركىمنىڭ كېلىۋاتقان قەدەم تېۋىشى ئاڭلانىدىمۇ؟

2009 ـ يىلى 31 ـ يانۋار. خوتەن

پىنھانلاردا جۇش ئۇرار سۆيگۈ

پىنھانلاردا جۇش ئۇرار سۆيگۈ،
تاشقىنلىتىپ سوغۇق ياشلارنى.
چىرقىرىغان كىم ئۇ لەززەتلىك
بارمىقىغا يۆگەپ چاچلارنى...
تونۇشالار كىمنى بۇ يۈرەك،
زۇۋان سۆرمەس غېرىبانە ئاي.
شۇنچە ئۇزاق دىل قاراڭغۇسى،
تەنلەر تىترەپ ئۇنلەر خۇش چىراي.
ئۇ بەئەينى كۆيچى راۋابتۇر
ياكى قارنى يېرىلغان دۇتار.
يا يىقىلغان سانسىز لەشكەردۇر،
كۆي ئەۋجىدە ئۇزۇلگەندە تار.
ياكى ئاسمان، كونا پالاستەك
دېرىزىدىن تۇرغان ساڭگىلاپ.
ياكى قاتتىق قىيناق ئىچىدە
كۆزدۇر كەتكەن چاناقتىن چاچراپ.
كۆڭۈللەرنىڭ ئارقا ھويلىسى
يا زۇلمەتنى يىرتقان چىراغلار.
گۈللەر بىلەن ياسالغان تۇرمە
يا تۇندىكى ئەما بۇلاقلار...
كەتتى كۆڭلۈم سەرگەردان بولۇپ،

قاي چۆللەردە تۇغۇلار سەنەم؟
ھېچبىر سەۋەب قالمىدى ئەمدى
ئۆلۈشكە يا ياشاشقا بىردەم.
كېتەيلى، ئەي سەۋدايى سۆگەت،
تۇرنۇەرمە ئۆستەكۇ بويىدا.
ئۇچرىشارمىز يار بىلەن بەلكى
ئاسمان بىلەن يەرنىڭ تويىدا!

2009 ـ يىلى 16 ـ فېۋرال. خوتەن

باهار تۇيغۇلىرى

1

تومۇرلاردا ئۆركەشلەپ ئاققان،
ئەتىرگۈلدەك يالقۇنلاپ تۇرغان
شۇ ئىسسىق قان، ئاشۇ ئىسسىق قان...
غۇۋا سۆزلەر، جانان چىنىدەك
چېقىلىشقا تەييار كۆكۈللەر،
قەلەندەرلەر ساپايە سوقۇپ،
دەشتلەردە يۈرگەن سەرگەردان...
كىرپىكلەرنىڭ كەينىدىن قاتار
بويلاپ ئاشۇ يىتكەن ئۇپۇقنى
جاراڭلىتىپ قوڭغۇراقنى
كېتىۋاتقان يېگانە كارۋان...

2

ئۆلۈم ئارا ياشنايدۇ ھايات
كۈلپەتلەردە تۇرىدۇ ياپياش.
ھەممە ئادەم بىلمەستىن ئۆزى
قەبرىسىگە ماڭار ئالدىراش.
ئەينەكلەرنىڭ كەينىدە چوڭقۇر
پېتىۋاتقان شۇ غېرىب قۇياش،

ئاھ، كىملەرنىڭ تەقدىرى ئۇچۇن
تۆكەر ئىكىن ئاچچىق ـ ئاچچىق ياش؟!

3

رەستىلەردە بۇلتۇرقى ھىجران
نەمخۇش ئازاب سىڭگەن ھاۋاغا.
تۇرۇۋالغان ئورنىدىن تۇپراق
قۇلاق يېقىپ غايىب ساداغا.
تونۇش ئۆلۈم كېزەر ئەتراپتا
زۇلمەتسىرى يېقىن بىزگە تاڭ.
سۆيۈشۈۋاتقان ئىككى لەۋ ئارا
شۇنچە قاتتىق جۇدالىق، ھىجران!

4

قايتىپ كەلدى قۇشلار بەزمىدىن،
قاخشال شاخقا قوندى چېچەكلەر.
ناخشىسىنى باشلىدى يەنە
مىليون يىللىق تاغلار ئاستىدا
يارنى كۆتكەن ئاشىق يۈرەكلەر.
ئەي، يىغلما... ھايات قاتتىقتۇر،
قاتتىقتۇركى ناۋاتتەك، شېرىن...
ئەڭ ئاخىرقى تىنىقلىرىڭدا
ھېس قىلسەن بۇنى ۋەلېكىن!

2009 ـ يىلى 17 ـ فېۋرال. خوتەن

سەن ياشىغان ئاۋات شەھەردە

— ئاربىقۇمىغا خەت

ئادەملەرنىڭ باياۋاندا
كۆلۈمسىرەپ كەلدىڭ ئالدىمغا.
ئەينەكلەرگە پاتمىغان ئاسمان
يالتىرىدى چاناقلىرىڭدا.
دەرۋىشلەردەك يېگانىلىقىڭ
ئاياللارغا سوقۇلدى رەت ـ رەت.
جان بىلەن تەن ئارىسىدىكى
چۆلدە بولۇپ سەرگەردان
شېئىر يازدىڭ ئىزدەپ مۇھەببەت!...

سەن ھېس قىلدىڭ، ئالەم يۇمىلاق
گۇگۇم چۈشۈپ پاتقاندا قۇياش.
شاد ـ خۇراملىق ئىچرە جىمى جان
قەبرىستانغا ماڭغاندا ئالدىراش.

مەڭگۈ سەرسان مۇھەببەت
سۆيۈشۈۋاتقان ئىككى لەۋ ئارا.
قىزىل گۈلدەك تۇرار ئېچىلىپ
يۈرەكتىكى جاراھەت ـ يارا.

سەن ھېس قىلدىڭ تالاي ئۆلۈكنىڭ

ئارىمىزدا ھاياتلىقنى.
تالاي تىرىك كىشىلەرنىڭ ھەم
قەلبىمىزدە ئۆلگەنلىكىنى.

ھېس قىلدىڭ ھەم گۈل بىلەن كۆڭۈل
ۋاقىت ھەمدە يالتىراق،
ئادەم ۋە ماشىنا...
پۇلدەك قاناپ كەتكەن سەھەردە،
ئايلىنىشنىڭ يەر شارىنىڭ
سەن ياشىغان ئاۋات شەھەردە.

2009 ـ يىلى 19 ـ فېۋرال. خوتەن

يېقىنلا بىر يەردە...

يېقىنلا بىر يەردە مېنىڭ ھاياتىم
تۇرىدۇ قۇياشتەك پارلاق نۇر چېچىپ.
ئاھ،ئۇنىڭ باغرىدا زۇلمەت قەبرىلەر
جەننەتنىڭ نۇرىغا تۇرار چىلىشىپ.

يېقىنلا بىر يەردە مېنىڭ ئۆلۈمىم
ئېچىلىپ تۇرىدۇ قىزىل گۈل كەبى.
ئاجىزلىق قىلىدۇ ھەتتا قەلىمىم
كۆيلەشكە مىسلىسىز گۈزەللىكنى...

يەتتە ئىقلىمنى كەزدىم يېگانە،
ئىزدەپ يار ۋەسلىنى چېكىپ دەرد ـ پىراق.
يېقىنلا بىر يەردە يالقۇنلار سۆيگۈ،
مۇدھىش زىمىستاندا تىترەيمەن بىراق!

2009 ـ يىلى 19 ـ فېۋرال. خوتەن

جىرىڭلار قۇياشنىڭ قوڭغۇراقلىرى

چىقتىم نۇر ئىلكىدە زۇلمەت ئىچىدىن،
جىرىڭلار قۇياشنىڭ قوڭغۇراقلىرى.
تاپىنىم ئاستىدا جەمجىت بايقاۋان،
بارمىقىم ـ ئۆلۈمنىڭ تىغ ـ ياراغلىرى.

بېشىمغا قونغان قۇش بەلكىم تەڭرىنىڭ،
سايرايدۇ دوزاختىن جەننەتكە چىللاپ.
ئۆلگەنلەر ياشايدۇ قىيامەتكىچە
تىرىكلەر ئۆلىدۇ ھەر كۈنى نەچچە...

ئەي ساقىي، شاراب بەر، ئەقىلدىن ئازاي،
ئالەمنىڭ مەنىسى ـــ مەنىسىز ئىكەن.
نە ئەجەب، ئېچىلسا قىزىلگۈل بولۇپ
ئىشق بايقاۋىندا
پۈتۈمغا سانچىلغان قەدىرسىز تىكەن؟!

2009 ـ يىلى 19 ـ فېۋرال. خوتەن

مەن ساڭا بەرمەكچى ئىدىم بىر ئاسمان

مەن ساڭا بەرمەكچى ئىدىم بىر ئاسمان،
قاراپ باق كۆڭلۈڭگە، بارمۇ ئاي ـ قۇياش؟
مەن ساڭا بەرمەكچى ئىدىم بىر دەريا،
چۆمۈپ باق مېھرىمگە توسقۇنسىز ، بىباش.
مەن ساڭا بەرمەكچى ئىدىم ئۆزۈمنى،
تۇتۇپ باق كۆكسۈڭدە بارمۇ قوش يۈرەك؟
مەن ساڭا بەرمەكچى بولغان ئالەمنىڭ
جىمكى پۇقراسى مەن بولسام كېرەك!...

2009 ـ يىلى 19 ـ فېۋرال. خوتەن

جاناننىڭ جاندىكى جىلۋىسى ئۆچتى

جاناننىڭ جاندىكى جىلۋىسى ئۆچتى،
قان كېچىپ كېلىدۇ دىلدىكى ئازاب.
ئۈمىدسىز ئاسماندا بىرمۇ يۇلتۇز يوق،
زەھەردۇر بارماقلار ئىچكەن مەي ـ شاراب.

ئۇزىدى ئۆلۈملەر، ئۇزىدى تويلار،
يېقىلدى ئاھ ئۇرۇپ ئاخىرقى ناخشا.
كىرپىكلەر كەينىدىن كەلگەن كارۋان
يوقالدى كۆزلەرنىڭ قاراڭغۇسىدا.

ناللەر قىلىچتەك كەتتى يالتىراپ،
ھېچكىم يوق كوچىدا ياڭرايدۇ نەغمە؛
«ئاھ، مېنى ئۆلتۈرەر مۇھەببەتسىزلىك،
ئۆلتۈرەر مۇھەببەت ئوخشاشلا يەنە...».

2009 ـ يىلى 21 ـ فېۋرال. خوتەن

ئىككى جىننىڭ ھېكايىسى

ھايات مېنىڭ ئىچىمدە، قەبرىلەر مېنىڭ ئىچىمدە،
جەننەت مېنىڭ ئىچىمدە، دوزاخ مېنىڭ ئىچىمدە،
تەڭرى مېنىڭ ئىچىمدە...
سارا سمغا تولغان بىر زاۋال پەيتىدە
باشلاندى ئىككى جىننىڭ ھېكايىسى

1

كىم بىلمەيدۇ ئىگىڭ باشلاردىكى يوشۇرۇن خادا تاشلارنى؟
يۈرەكلەردىن تامچىلاۋاتقان قاپقارا ئىغۇ ئەما ياشلارنى؟
كىم بىلمەيدۇ
ئېتىقادىنىڭ روھىتىكى كىشەن ئىكەنلىكىنى، ئارزۇ -
ئارمانلارنىڭ خاتىرجەم ھاياتقا دۈشمەن ئىكەنلىكىنى؟!...
بۇيۇك كارۋاندىن خەۋەر يوق
ئەي سۈندۈكلارنىڭ يامغۇرلۇق قەدەك ئاپئاق ئېچىلغان مامكاپ
گۈللىرى
سۈغا مەپتۇن بولغان مەجنۇنتاللارنىڭ ئاشقانە پەريادلىرى
مەندىن بىر ئاسمان كۆتكەن قايغۇ بۇلۇتلىرى كەبى
باغرىنى ئاچقان خۇشال كىشىلەر،
ھايات توختايدۇ.
ئۆلۈم -

بىز ئىزدەۋاتقان روھتىكى پىنھان گۆھەرگە ئوخشايدۇ.
كىم
ئايەتلەردە يىمىرىلمەس تاماللارنى سوقۇپ،
قانلار بىلەن ئەلەملەرنى رەڭداش قىلدى؟
داپ ھالقىسىدىن ئەسەبىي زامانلارنى ئۆتكۈزۈپ،
ئۇستىخان ـ سۆڭەكلەر بىلەن سەلتەنەتلەرنى بىتەڭداش
قىلدى؟
كىم
قۇمنىڭ ھەر دانىسىگە، كۆڭۈلنىڭ پۇچۇق پىيالىسىگە،
تۇپراقنىڭ ھەر نالىسىگە، تەننىڭ قاپقاراڭغۇ خانىسىگە،
ئوتنىڭ ھەر نارىسىگە، جاننىڭ لاۋۇلداپ تۇرغان دۇردانىسىگە،
سۇنىڭ پىشانىسىگە، يۈرەكنىڭ پارىسىگە
ئەبەدىيلىك ئىنتىزارلىقنىڭ تەشنالىقىنى توشقۇزدى؟
كىم تاشلۇەتتى ئەخلەت كەبى كوچىلارغا قەلبىدىكى
ئازابىنى،
كىم قۇدۇقتىكى يۇسۇپنى قۇتقۇزدى؟...
ماڭا تاللاش يوق، تاللانغانمەن ئىشقا،
ماڭا ئەبەدىيلىك دەردنى بەرگەنكى،
زىنھار بەرمىگەن ئۇندىن ئارتۇق خىزمەتنى.
ئۆلۈمگە ھەۋەس قىلمەن، شۇنچە مۇكەممەل
ئۇندىن تاشقىرى ھىس قىلالمايمەن ھېچبىر مۇھەببەتنى...
دائىم ئۆزۈمدىن قوغلىنىمەن
كۆڭلۈم ئايۇانلىرىدا مەشرەپ ئۆيناۋاتقان ئوغرى ـ قاراقچىلار
ئۇخلىمىغۇچە شىئىرلاردا يۇرىمەن...

2

بۇگۈن مېنىڭ باشقا قۇياشىم يوق،

بۇگۈن ئۆلۈمنىڭ ھەممە ئىشكلىرى ئوچۇق،
كىندىكىمدىن كۆكرىكىمگىچە سوزۇلغان ئەرش ئوردىسىنىڭ
پەلەمپەيلىرى
چاچلىرىمنىڭ زۇلمىتىدە چاقماق چېقىۋاتقان يوچۇن
بىر تەقدىرنىڭ گۈلدۈرمامسى.
جان -
مەن كېچەلمەيۋاتقان ھىجران.
كۆز يېشى بارلىق گۈللەردىن گۈزەل،
شېئىر يېزىش - ياشاشتىن ئاسان.
ھەممە جايدا مۇھەببەتنىڭ خۇپيانە قاتىللىقى،
ھەر بىر ئايال ئۇچۇن بولىمەن قۇربان...
مەيدە تۈكلىرىم قېرىمايدۇ
پىچاقچى قانلار ئورنىدىن تۇرۇۋالغان،
ئىچىم توشۇپ كەتكەن ئۆلۈم بىلەن لىپمۇلىق،
تىرىك يۇرگىنىم يالغان...
مېنىڭ بۇ ھالتىم چۆلدىن كەلگەن
بوران بارماقلىرىدا تارىنىپ،
تۆگە تاپىنىدىكى كۆلدە سۈزۈلگەن...
بەرھەق،
مۇھەببەتلىك كۆڭۈللەر كەبى
مەن كىرمىگەن تۇرمىلەر قالمىدى،
ئەۋرەزلەردە چاقناپ قالىمەن.
دىلبەر كۆزىدىكى ئويچان بۇلاقلار
چاڭقاقلىقىمنى قاندۇرالمايدۇ،
تېخىمۇ چوڭقۇر قۇرۇپ كېتىمەن.
بىر ئايال كەلدى،
دېدى ئاۋۋال: سېنى سۆيىمەن،
ئاندىن

يۈرىكىمگە پىچاق سالدى...
ئاستا ـ ئاستا
قەلبىم ئاپپاق قەغەزگە ئوخشايدۇ،
كۆيدۈرمەڭ،
كۆيدۈرمەڭ...

2009 ـ يىلى 24 ـ فېۋرال. خوتەن

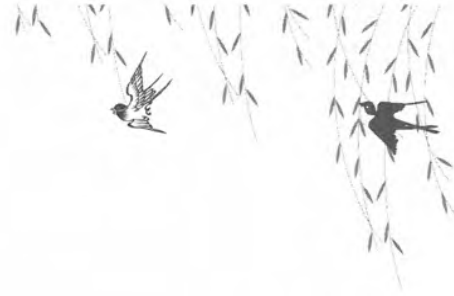

ۋاقتىم يوق...

خىرە يوپۇرماقلىرىنى تۆكتى كېچە،
ئاندىن
چېچىۋەتتى يوپۇرماقلاردىكى يۇلتۇزلارنىڭ ھاياجانلىق
تىترەشلىرىنى.
بىر جىن قېچىپ كەتتى قورقۇپ ئۆزىنىڭ
كۆلەڭگىسىدىن،
بىر ناخشا
يېتىپ قالدى قۇسقىنچە تامنىڭ تۈۋىدە...
ئاياللارنىڭ چېچى قارا بولۇشقا باشلىغاندا،
سۆيگۈ كېچىسىنىڭ بۇ قەدەر ئۇزۇن بولىدىغانلىقىنى
بىلمەيتتىم.
ئۇلار چېچىنى كېسىۋەتتى،
ماڭا پاناھلانغۇدەك كېچە قالمىدى...
ئالاھازەل
مەن بەش يۈز ياشقا كىرگەندە
بىر قاغىنىڭ ماتەم مۇراسىمىغا قاتنىشىشىم مۇمكىن.
چۈنكى قانىتىدىكى ئاسماندا،
يىڭنە ئۇچىدىكى بارخاندا
جەمجىتقىنە ئۆلۈپ قېلىشىم مۇمكىن...
ماشىنىلارنىڭ تۈركۈمىلەپ تۇغۇلۇشى
ئەتىرگۈللەرنىڭ ئېچىلىش ئالدىدىكى نازاكىتىنى

بىت ـ چىت قىلىۋەتتى.
پۇلنىڭ بارغانسېرى قىزىللىششى
زامانىنىڭ قىيامەتكە قاراپ ئىلگىرىلىشىنى تېزلەتتى.
بەزىدە ھېچنېمە دېمىگىنىم بىلەن
نۇرغۇن سۆزلەرنىڭ ئۆلۈكىنى كۆمۈپ قويىمەن،
سۆڭەكنىڭ ئايدىڭ كېچىلىرىدە
پىچاقلار يالتىراپ تۇرار،
تاۋۇت كۆتۈرۈپ ماڭغان ئۆلۈكلەر
ھېنى چاقىرار.
نەھايەت
ھېنىڭ ۋاقتىم يوق،
شېئىر يازماقتىمەن ئۆلۈم توغرۇلۇق...

2009 ـ يىلى 3 ـ مارت. خوتەن

قۇشلار ئارىلى

دۇئا بەر، ئانا،
بېرىپ كېلەي قۇشلار ئارىلىغا.
ئۆگىنەي مەن ئۇلاردىن قانات قېقىشنى،
ئۆگىنەي غەم ـ غۇسسىسىز خۇشال سايراشنى.
قايتىشىمدا چۈمۈلىلەر مەكتىپىنىڭ يېنىدىن ئۆتىمەن،
قوڭغۇزنىڭ ماشىنىلارغا ئوخشىمايدىغان جايلىرىنى كۆزىتىمەن.
ئەگەر خالىسا دەريا ـ ئۆستەڭلەر
ئۇلارنى قۇرۇپ كەتكەن چۆللەرگە باشلاپ قويىمەن...
مسال ئېلىشقا ئەرزىمەيدىغان يانتاقلارمۇ بار
تەسكەن، چوگىچىن، يۇلغۇنلار ئارىسىدا،
قەددىنى تىك تۇتۇپ ئولتۇرغان بىر تال قومۇشنىڭ
شامالدا نەي چېلىۋاتقان ھالىتىنى چۆچەكلەردىكى پادىچى تازغا
ئوخشىتىمەن...
ئانا،
قۇشلار قانات قېقىش مۇسابىقىسىنى باشلىۋەتتى،
ئۇلارنىڭ سايراش ئالدىدىكى ئاۋازىنى تەڭشەشلىرىدە مىسلىسىز
نازاكەت بار.
ئېھ
ئۇلارنىڭ ئاسمانلىرى نەقەدەر كەڭرى،
نەقەدەر كەڭرى...

2009 ـ يىلى 4 ـ مارت. خوتەن

تەلۋە زاھىد

ئۇ قانىنى قويۇلدۇرىدىغان قوغۇشۇننىڭ قورسقىدىكى
ھېكايە بولۇشى مۇمكىن
ۋە ياكى بىرنى ئىككىگە بۆلۈۋاتقان ماتېماتىكىنىڭ ئۇزۇن
يىللىق تەجرىبىسى
ياكى ئۇ ئادەملەرنىڭ مايمۇنغا ئۆزگىرىۋاتقانلىقى توغرىسىدىكى
تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەريەسى...
بىراق سىلەر خاتا قىلدىڭلار،
دۇنيانى تاپشۇرۇپ مەندەك كۆرگەنلىكى نەرسىدىن گۇمانلىنىغان،
يوق نەرسىلەرگە چوڭقۇر ئىشىنىدىغان تەلۋە زاھىدقا؛
شېئىرنى ئازاد قىلىش ئۈچۈن سۆزلەرنى پاچاقلاپ تاشلايلى،
مۇھەببەتنى ئەبەدىيلىككە ئېرىشتۇرۇش ئۈچۈن ئايالالارنى
رەت قىلايلى.
ئاسمانىنىڭ ئۇ تەرىپىدىن ئۈچۈپ كەلگەن قانداق قۇش ئۇ؟
كىيىملەرنىڭ ئەنجۇر يوپۇرمىقىدىنمۇ بىخەتەر ئىكەنلىكىنى
كىم ئىسپاتلىيالايدۇ؟
ئەينەكلەرنىڭ ئارقىسىدىكى كوللېكتىپ ئۆلۈۋېلىۋاتقان
ئايالالارنى كۆرمىدىڭلارمۇ؟
ئاپتوبۇس بېكەتلىرىدىكى كېلىپ ـ كېتىشلەر ئۈچۈن،
يۈرەكلەردىكى ھاياجانلىق چىرىپ كېتىشلەر ئۈچۈن،
ئەينەككە ھەر بىر قارىغاندىكى قېرىپ كېتىشلەر ئۈچۈن
ھۇررا!

مەنە ئايۇانلىرىدىن چىقىپ كېتەيلى...
دەيلى ئاسمانىنى ئۇچ بۇرجەك،
يۇمىلاق بولسا ئۆزىنىڭ ئىشى،
قېرى، كېسەل، مېيىپ، ئاجىز
ئاقساق ـ چولاق ئەۋلىيالارغا باش ئۇرايلى...
بولۇش ئۇچۇن بىزمۇ ئەۋلىيا
ئۆمۈچۈك تور تارتقان قاراڭغۇ، زەيكەش قازناقلارنى ماكان
قىلايلى!...
ھەتتىگىنەي
قىشنىڭ ئۇزۇن ھەم سوغۇق بىر كېچىسىدە ئۆلۈپ كەتسەم
جەستىمنى تۇنجى رەت بايقىغۇچىغا سېغىنىپ سالام!

2009 ـ يىلى 5 ـ مارت. خوتەن

دىلبەرنىڭ كۆكسىدەك يۇمشىدى ھاۋا

1

ئېزىقتان قەدەملەر دوزاختا ماڭىدى،
بۇ دۇنيا سوغۇقتىن قالماقتا مۇزلاپ.
يۈرەكنىڭ كەشتىسى ياغلىقنى يىرتتى،
مۇھەببەت كوچىدا يۈرىدۇ يىغلاپ.
تەقدىرمۇ خۇدانىڭ چىگگەن تۇڭۇنى؟
قۇرۇقتۇر دىلدىكى ئەڭ چوڭقۇر قەبرە.
ئايالدەك رايىش بىر تەقدىر ئالدىدا
ھەر كۈنى تاش بولۇپ قاتىدۇ سەبرە.
مەن ئاستا يول ئالدىم بۇلتۇرقى جايغا،
يارىمنىڭ لېۋىدىن ئۈزەي بىر چېچەك.
شائىرلار كۈي قاتتى باھار كەلدى دەپ،
مەنمۇ ھەم جور بولاي تىترەپ، ئاھ تىترەپ...

2

ئېھ، ئايال، چاچلىرى زۇلمەتلىك ئايال
ئېھ، چەكسىز يالڭاچ، قۇدرەتلىك ئايال.
قوبۇل قىل جېنىمنى بېرەي مەن ساڭا،
جان بەرمەي ياشاشقا يوقكەن ھېچ ئامال!
ئاتالارمۇ كۆكسۈمدىن دۈپۈرلەپ ئۆتكەن؟

كېچىده تەنهالىق قايغۇسى ئېغىر.
سۆيگۈدىن ئېغىر هەم ۋەتەن قايغۇسى
قايغۇلار ئاقۇەت ئىكەن بىر شېئىر...
شېئىرلار ئۇندەيدۇ ئۆلۈشكە مېنى
هەر هەرپ، هەر مسرا تىكلەپ تۇرار دار.
ۋەلېكىن ئەتىگە بېغىشلاپ ئۈمىد
هەر يىلى مارت بىلەن كېلىدۇ باهار.

3

چۈمۈله مەن بىلەن هاشارغا ماڭدى،
كېپىنەك سەيلىگە كەلمىدى تېخى.
چۈننىڭ قانىتى ئاسمان بولمىدى،
ياشاردى بالدۇرلا سۆيگۈنىڭ بىخى.
تالادا هەممىدىن شامال ئالدىراش،
دىلبەرنىڭ كۆكسىدەك يۇمشىدى هاۋا.
يۈرىكىم ئاغرىدى شېرىن خىيالدىن،
ئۇنىڭغا يارىمنىڭ سۆيۈشى داۋا.
ئۇ ئۆلۈپ كەتكەنمىش تۇغۇلغىچە مەن،
سېغىنىش ئىلكىده يولۇمغا قاراپ.
بەلكىم بۇ باهاردا چىقار ئۇ كۆكلەپ،
چوڭقۇر يەر تەكتىدىن ئىسمىمنى توۋلاپ...

2009 ـ يىلى 9 ـ مارت. خوتەن

كۆڭلۈم ناخشا ئېيتار مۇھەببەت ئۈچۈن

يالغۇزلۇق... يالغۇزلۇق بىر ھايۋان بولۇپ،
ئاخىر يۈرىكىمنى قويدى ئويغىتىپ،
جاللاتنىڭ قولىدىكى قىلىچقا ئوخشاش
قىپقىزىل ئېچىلغان گۈللەرگە قونۇپ،
كۆڭلۈم ناخشا ئېيتار مۇھەببەت ئۈچۈن؛
.....
مۇھەببەت، مۇھەببەت، قەبرەمسەن مېنىڭ،
نېمە ئۈ قولدىن كەتكەن تاجلار، قەسرلەر؟
باھارنىڭ بىر ئەتىگىنى سېنىڭ كۆز يېشىڭ
توختىماس ئۆتسە يەنە قانچە ئەسرلەر.
تۆگە كارۋانلىرى يىراقتا قالدى،
روھلار كەلدى تالاي، بىر تەن كەلمىدى.
گۈللەر تۇرمىسىدە ياتتى بۇلبۇللار،
لېكىن خىيالىغا گۈلشەن كەلمىدى.
ئىزدىدى سۇلتاننى تاپالمىدى قۇل،
كەتتى چۆللەرگە بولۇپ قەلەندەر.
بەردى جېنىنى، قىلمىدى قوبۇل
ئاخىرقى نەپەسته كەلدى پەيغەمبەر...
كېچىنىڭ قارا ئارغامچىسى، كۈندۈزنىڭ نۇر قامچىسى
گۈلنى ئېچىلدۇردى ھەسرەتنىڭ بىر تامچىسى.
سۆيۈشۈپ جۇدالاشقان، قىيامەتلىك مەست بولغان

هەممە يالغۇزدۇركى، يالغۇز هەممىسى.
ئىشق ئوتى يالقۇنلار هەرۇاق،
ئوتنىڭ يالقۇنلىرى بوستان - بوستان چاچ
ئۇسسۇل ئويناپ چەكسىز يالىڭاچ،
ئەگىشەر جنازىنىڭ كەينىدىن قۇياش،
مۇھەببەت ئۆلدى! دەپ سايرار ۋىچىرلاپ
جنازا ياغچىغا قونۇپ بىر قۇشقاچ.
ئىتلار ئەگىشەر، مۇشۇكلەر ئەگىشەر،
ئەگىشەر چاچلىرىنى يۇلۇپ ئاياللار.
بۇ جنازىنىڭ كەينىدىن ئاخىر
ئەگىشەر يەتتىنچى ئاسماندىن چۈشۈپ تەڭرىمۇ...

2009 - يىلى 2 - ئاپرېل. خوتەن

بىر نان ئۇچۇن

كىمنىڭ ئىشىكىدە تامچىلايدۇ
بۇ يۇرەك بىر نان ئۇچۇن، بىر نان ئۇچۇن؟
ئۆلۈم بەرھەق ئىدى پۇتسە رىزىق
ئەسلىي تىرىك يۈرگەن ھەر جان ئۇچۇن.
ياكى مۇھەببەتتىن، يا نەپرەتتىن
نە قالدى جان بەرمەككە ئوغلان ئۇچۇن؟!

بىر كوچا ـ بىر كوچىدا يۈرەر يىغلاپ،
چاچلىرى بەلگە چۈشتى مەجنۇنتالنىڭ.
بىنالار ئارقىسىغا پاتتى قۇياش،
ئوتلۇق سۆيگۈسىدە بىر ئايالنىڭ.
قەلبىم تۇتۇشلارغا سالار قۇلاق،
ئاتلار كىشنەر كۆكتە، ئاھ، ئىنتىزار.
تارقىلار قەبرىلەردىن تونۇش سادا،
شاۋقۇنلار يەر تەكتىدە ئالتۇن قانلار.
قىلىچلار يالتىرايدۇ سۆڭەكلەردە،
كۆيىدۇ يۈرەك بۇيۇك ئارمان ئۇچۇن.
بىر شاھمەن، يېنىمدا يوق پۇچۇق تىللا،
تاج ـ تەختىم بىر نان ئۇچۇن، بىر نان ئۇچۇن...

ئاخىرى بىر نان ئۇچۇن ئىنقىلابلار،

سۆيگۈ هەم بىر نان ئۈچۈن يېلىنجايدۇ.
ئاچ قالغان ئادەم ئۈچۈن ناندۇر ۋەتەن
لېكىن ئۇ بازارلاردا سېتىلمايدۇ.
بىر تال نان، بىرلا ناندۇر قۇياشمۇ هەم،
يېگىلى بولماس بىراق قالغاندا ئاچ.
ئاچ قالغان ئادەم ئۈچۈن ئۇلۇغ ئارزۇ
غايە ۋە ئارمانلاردا بار نە ئىلاج؟!...

ئاشقلار چۆل كەزگەندەك جانان ئۈچۈن
كېزىمەن هاياتلىقنى بىر نان ئۈچۈن.

2009 ـ يىلى 24 ـ ئاپرېل. خوتەن

سوربما، مېنىڭ ئىسمىم ئاشىق، ئاشىق...

سوربما، مېنىڭ ئىسمىم ئاشىق، ئاشىق،
سوربما، مېنىڭ دەردىم دەريا، دەريا...
قايرىلىپ ئۆتەي نازۇك كىرپىكىڭدىن،
كۆزۈڭنىڭ قارىسىنى قىلاي پاناھ.
كۆكسۈڭگە باراي، قەبرەم شۇندا ئىمىش،
باراي چۆل سۈرگۈن بولغان شۇ سەنەمگە.
باراي مىڭ زىمىستاننى كۇلدۇرۇپ ھەم
باغرىڭدا لاۋۇلدىغان جەھەننەمگە.
ئاسمانمۇ سېنىڭ ئۇچۇن قىلار پەرۋاز،
تۇپراق ھەم سېنىڭ ئۇچۇن ئالار نەپەس.
شامالىلار مەجنۇن بولار سېنى سۆيۈپ،
ئۆچمەس ھەم سۇلاردىكى ئاتەش ھەۋەس.
لەرزىگە سېلىپ مېنى جارانىلايدۇ،
ئاۋازىڭ كەينىدىكى قوڭغۇراقلار.
ئۆلتۈرەر كۇندە مىڭ رەت تەشنالىقتا،
تاپىنىڭ ئاستىدىكى شوخ بۇلاقلار.
ئېھ، ماڭا كەلگەن ئەجەل بىرلا ئۆزۈڭ،
ماڭمەن ئاداققىچە قەبرەم تامان.
مەندىكى ئاشۇ مىسكىن غېرىب جاندۇر،
ساڭا كېتىۋاتقان بۇيۇك كارۋان.

سورىما، مېنىڭ ئىسمىم ئاشىق، ئاشىق،
سورىما، مېنىڭ دەردىم دەريا، دەريا...

2009 ـ يىلى 27 ـ ئاپرېل. خوتەن

سىمىلدايدۇ يامغۇر ھەۋەستە

سىمىلدايدۇ يامغۇر ھەۋەستە،
شارقىرايدۇ دەريا ئەسەبىي.
ناخشىلارغا كەتتى پۇركىنىپ
قەلبىمدىكى يارنىڭ جەستى.
قەيەردىدۇر قوۋۇرغام مېنىڭ،
كۆكسۈمدىكى گۈللەر، چىمەنلەر؟
ئېلىپ ماڭغان مەھشەر ئالدىغا
روھىمدىكى زەنجىر ـ كىشەنلەر؟...
بىلمەس بولدۇم، ئايال كېلەچەك
كېلەر قاچان كىيىمنى سېلىپ؟
ئاستا ـ ئاستا قۇرۇپ كېتەر تەن
ھاياجانلىق كەيپى يېشىلىپ.
توختىمدىم قەسەم بېرىشتىن،
لېكىن ئوچۇق ئىشكىم ھامان.
يۈرىكىمگە باغلانغان ئىتلار
قاۋۇر تۇننى قىلىپ مالمان.
ھەممە ئادەم ئاشىق ـ بىقارار،
ھەممە ئاشىق ياردىن ئايرىلار.
ئايلاندۇرار ئۆلۈمنى گۈلگە،
سۆيگۈ دېگەن سەلتەنەتلىك دار.

تۇنجى ئايال ئۆلمەس ھېچقاچان،
تۇرار ھامان جېنىمنى ئوينىاپ.
ئالقىنىدا ئۇنىڭ ئۆلگىچە
شېئىرلاردەك چىقاي مەن يىغلاپ!

2009 ـ يىلى 28 ـ ئاپرېل. خوتەن

سېنى قانداق ئۆلۈم بىلەن تارتۇقلاي

هاياتىمنى قىلىپ بولدۇم تەسەددۇق،
بۇ هاياتىم قەبرىلەردىن ئالدى جاي.
بوسۇغاڭغا كەلدىم يەنە ئۆلگىلى،
سېنى قانداق ئۆلۈم بىلەن تارتۇقلاي؟
ئىككى قېشىڭ بىر دەريانىڭ كۆۋرۈكى،
ئىككى كۆزۈڭ بىر يۇلتۇزنىڭ ئاسمىنى.
سېنىڭ ئۇچۇن يىغلىغلى تۇغۇلغان
مەن، ئاھ، غېرىب بۇ دۇنيانىڭ دەردمىنى.
يىغلىمسام ئوخشاي قانداق ئۆزۈمگە،
دەرد چەكمىسەم قانداق قاينار بۇ قازان؟
مەن كەزمىسەم چۆللەرقانداق تۇگەيدۇ،
مەن ئۆلمىسەم قانداق تۇگەر بۇ هىجران؟
ئۆرتەنمىسە جېنىم سېنىڭ ئىشقىدا،
يەتتە دوزاخ ئوتى ئۆچۇپ قالمامدۇ؟
سەككىز جەننەت بېغىدىكى پەرىلەر
جۇت ـ سوغۇقتا مۇزلاپ ئۆلۈپ قالمامدۇ؟!...
ئەمدى ئۆلسەم تۇگەر بىللە دۇنيامۇ،
كۈلمەس قايتا قىلىچلار هەم خۇش چىراي.
كەلدىم يەنە بوسۇغاڭغا تەلمۈرۈپ،
سېنى قانداق ئۆلۈم بىلەن تارتۇقلاي؟!

2009 ـ يىلى 4 ـ ماي. خوتەن

تېنىڭ مېنىڭ قۇچقىمدا ئەتىر گۈلگە ئايلاندى

تېنىڭ مېنىڭ قۇچقىمدا ئەتىر گۈلگە ئايلاندى،
تېنىم سېنىڭ قۇچقىڭدا ئوت ـ يالقۇنغا ئايلاندى.
ماڭا مۇھەببەتتىن بىر پىيالە شەربەت بەر.
جەننەتكە ئۆزۈمنى ئىشەندۈرەي...
چۆل ـ باياۋانلارغا ماڭدىم قۇرۇق قول،
مېنى ئېزىقتۇرۇپ تېنىڭدىكى چىغىر يول.
ئاشۇ چۆللەردە ماڭا ئاشىق ئۆلۈمدىن بىر لەھزە
پۇرسەت بەر،
تەڭرىمگە ئۆزۈمنى چۈشەندۈرەي...

2009 ـ يىلى 5 ـ ماي، خوتەن

كەل

ئالقىنىمغا كەل
تىرىنقىمىنىڭ ئاستىدا ئولتۇر.
بەرگىدىكى مەست كېپىنەكمەن
لەۋلىرىمنى شارابقا تولدۇر...
بويۇڭ نازۇك، شولاڭ قىلىچتۇر،
يۈرىكىمدىن ئۆرلەيدۇ تۈتۈن.
جەسەتلەردىن بولىمەن ئۆرە
جەڭگاھ ئىچرە ھەر تاڭ سەن ئۇچۇن...
كەل
ئوڭ تەرىپىمدىن ياكى سول تەرىپىمدىن،
ئۇخلاپ ئويغانسام چۈشۈمدىن
قولۇمدىكى قاتتىق زاغرىدىن
يانچۇقۇمدىكى ئەڭ ئاخىرقى ئون تىيىن پۇلدىن...
كەل
ماشىنىلارنىڭ كۆزىنى ئېتىۋېلىپ
ئادەم ئۆلتۈرۈۋاتقان تۇمانلاردىن.
تاماردىكى كىيىملىرىنى سېلىۋېتىپ
ئەرلەرنى قورۇتۇۋاتقان ئېلانلاردىن.
كەل
شاراقلاپ كۈلۈۋاتقان پۇللاردىن

ۋە ئۇنىڭ زىنداندىكى قۇللاردىن...
كەل
مەن سىغىنىشىنىڭ قاپقارا ئۆڭكۈرىدە!

2009 ـ يىلى 5 ـ ماي. خوتەن

سۆيۈشكەن بىز چوڭقۇر مۇھەببەت بىلەن

سۆيۈشكەن بىز چوڭقۇر مۇھەببەت بىلەن
شۇ قەدەر ئەسەبىي، شۇ قەدەر قىزغىن.
تاغلارنىڭ تاشلىرى چۈشكەندەك غۇلاپ،
باسقاندەك گوياكى ئالەمنى قىرغىن.

سۆيۈشكەن تاشقاندەك دېڭىزنىڭ سۈيى،
چۆللەر بوراندا تارتقاندەك نەرە.
زۇلمەتتىن قاچقان ئۆلۈكلەرنى ھەم
قوغلاپ كەلگەندەك سانسىز قەبرىلەر.

سۆيۈشكەن بىز چوڭقۇر مۇھەببەت بىلەن
ھايات ۋە ئۆلۈمدەك چىرمىشىپ خەندان.
مىڭ يىلدىن كېيىنمۇ بەلكىم بۇ سۆيۈش
تەڭرىنىڭ ئېسىدىن چىقماس ھېچقاچان.

2009 ـ يىلى 8 ـ ماي. خوتەن

ئۆزۈمنىڭ تېتىشى ئاڭلىنار غۇۋا

ئۆزۈمنى زورلايمەن ئۆلۈپ كېتىشكە،
كەلمىگەن ھاياتنى بىر ئۆمۈر كۈتۈپ.
كۆڭلۈمنىڭ قاراڭغۇ بۇلۇڭلىرىدا
ئاسمانىڭ يېرىمى چۈشتى ئۆرۈلۈپ...
ئۆرۈلگەن ئاسماندىن چۈشكەن توزاندەك
ئۆلۈمنىڭ تېتىشى ئاڭلىنار غۇۋا.
چاچلىرى يەلكەمدە ئاقار دولقۇنلاپ،
قوللىرى كۆكسۈمنى قىلىدۇ يارا.
نەقەدەر گۈزەلدۇر، نەقەدەر شېرىن،
يوق ھېچبىر ئايالدا ئۇندىكى سۇبات.
بەرگەندۇر بۇ قاينات ئىلھامنى ماڭا،
بولۇپ ئۇ ياردار روھىمغا قانات.
ئۆرلەپ، بۈيۈكلۈكتە يوق بولغانسېرى
تەڭرىنى كۆرسەتمەك بولغاندۇر ماڭا.
جېنىمنى ئۈزۈپ، ئاھ، بىر تال ئالمىدەك
بەرمەكچى بولغاندۇر سوۋغات قىپ ئاڭا...
ماشىنا چاقىدا ۋە ئارغامچىدا
ئەڭ ئېگىز بىنانىڭ ئەڭ ئۈستىدىكى
ھۈئەللەق بىر ئۆينىڭ دېرىزىسىدە
چاقىرار ئۇ مېنى قىلىپ ئىلتىجا:
كەلگىن ئەي... مەن ساڭا كۆرسىتەي بىر ـ بىر

يەتتە دوزاخنى تۇرغان لاۋۇلداپ.
ئىشق ئوتىدا كۆيگەن يۈرىكىڭ،
نە ئەجەب
دوزاخ ئوتلىرىدا قالسا سەگدەپ!...
كەلگىن ئەي... مەن ساڭا كۆرسىتەي بىر ـ بىر
سەككىز جەننەتنىڭ گۈلزارلىرىنى،
ئىشق چۆللىرىدە چاڭقىغان كۆڭلۈڭ
نە ئەجەب
جەننەت باغلىرىدا يايرىسا بىر پەس!...
كەلگىن ئەي... مەن ساڭا كۆرسىتەي ئاندىن
نۇرانە ۋە يورۇق تەڭرى چېھرىنى،
ئۆزۈڭنى ئىزدەپ تىنىگەن روھىڭ
نە ئەجەب
تەڭرى چېھرىدە كۆرسە ئۆزىنى!...
.....
چاقىرار ئۇ مېنى ئۆلۈپ كېتىشكە،
نازۇك قوللىرىدا سىيلاپ جېنىمنى.
نەقەدەر قاتتىق ـ ھە، نەقەدەر شېرىن
ئاھ، ئۇنىڭ قەسمى، ئۇنىڭ قەسمى!...

2009 ـ يىلى 13 ـ مايـ. خوتەن

كۆڭلۈمده سەن پاتقۇدەك بىرلا ئىشك بار

كۆڭلۈمده سەن پاتقۇدەك بىرلا ئىشك بار،
مەن ئىشك تۈۋىدىكى قاراۋۇل؛

كۆڭلۈمده سەن پاتقۇدەك بىرلا كارىۋات بار
مەن كارىۋاتنىڭ يېنىدىكى كۆزەتچى.

كۆڭلۈمده سەن پاتقۇدەك بىرلا قەبره بار،
مەن قەبره ئالدىدىكى هازىدار.

كۆڭلۈمده
بار پەقەت بىرلا پادىشاه،
مەن ئۇ پادىشاهنىڭ بىردىنبىر قۇلى...

2009 ـ يىلى 14 ـ ماي. خوتەن

مەن نەپەس ئېلىۋاتىمەن...

مەن ئۇچۇن ھاۋا سەن، نەپەس ئېلىۋاتىمەن،
مەن ئۇچۇن ئوتسەن، قالمىدىم مۇزلاپ.
مەن ئۇچۇن تۇپراقسەن، ئاچ قالمىدىم،
مەن ئۇچۇن سۇسەن، قالمىدىم چاڭقاپ...
سەن ئىچمىدە لىپمۇلىق،
سەن ئىچمىدە چوڭقۇر ھەم چەكسىز.
مېنىڭ بار بولۇشۇم سەن تۇپەيلى
بىر قۇرتتەك، قوڭغۇزدەك شۇنچە قەدىرسىز.
ئىچمىدە ئۆزۈمنىڭ بىر كارىۋتىمۇ يوق
ئارام ئالغۇدەك ھارسام بەھۇزۇر.
يوق ھەتتا غېرىب ـ غۇرۇا كۆلەڭگەمۇ
چىراغ تۇتۇدە ئولتۇرغان يالغۇز...
مېھرىبانلىق ۋە مۇھەببەت بىلەن
پاك ـ پاكىز ئادالىۋەتتىڭ مېنى ئۆزۈمدىن.
مەن پەقەتلا سېنىڭ پوستۇڭمەن،
كىيىمىڭمەن ياكى نىقابىڭ...
ئاھ، تەڭرى
مەن نەپەس ئېلىۋاتىمەن!...

2009 ـ يىلى 14 ـ مايى. خوتەن

بىر باقساڭ...

بىر باقساڭ كۆزۈمنىڭ ئاسمانلىرىغا،
يېگانە بىر يۇلتۇز چېكەر دەرد ـ ھەسرەت.
جېنىمنى ئوينىغان بارماقلىرىڭغا
كۆڭلۈمنىڭ رىشتىنى چىگەر مۇھەببەت.

بىر باقساڭ... يۈرىكىم ئېچىلار گۈلدەك،
ئۇنلەر شاد كۈيلەرگە قەلبىمدىكى تار.
مىڭ قۇياش كۈلگەندەك يورۇپ كېتەر، ئاھ،
تىمتاس ھەم قاراڭغۇ روھىمدىكى غار.

بىر باقساڭ... تۇرار يەر چۆچۈپ ئورنىدىن،
يىقىلار ئايىغىم ئاستىغا ئاسمان.
قايتارمەن مەڭگۈلۈك ئىشق چۆلىدىن
مۇھەببەت ئېلىگە بولۇپ مەن سۇلتان!

2009 ـ يىلى 17 ـ ماي. خوتەن

يېرىم كېچىدە قانايدۇ يۇرەك

يېرىم كېچىدە قانايدۇ يۇرەك،
نېچۈن يالغۇزدۇرسەن ھايۋانغا ئوخشاش؟
ئۆلگۈڭ كېلىدۇ، ئەزرائىل كەلمەس
يىغلىغۇڭ كېلىدۇ، قەلبىڭ قۇپقۇرۇق.
كەتكۈڭ كېلىدۇ، ئالەم قاراڭغۇ
كۆرۈنمەس ئۆلۈمدىن ئۆزگە بىر يورۇق...
ۋارقىراپ باقسەن، تىلىڭ تۇتۇلار
ئۆچەر ھەم دىلىڭدىكى ئاجىز چىراغ.
پۈتۈڭنى تاشلايسەن ئۇيان ـ بۇيانغا،
قولۇڭنى سوزىسەن ئۇزاقتىن ـ ئۇزاق...
ئەي
قەبرىدەك يۈكۈنۈپ ئولتۇرغان تاغلار،
دىلدىكى غۇنچىلار توزۇغان باغلار،
ۋۇجۇدى بىر قېتىم چېچەك ئاچمىغان
تاشلارغا غەرق بولغان ھازىدار سايلار
ئاڭلاڭلار ئۇنىڭ تىنىقلىرىنى...
ئۇ ھايات،
تىرىكى قەبرىدە تۇرىدۇ ئۆرە،
ئۆلۈكى كوچىدا تۇرىدۇ تېنەپ.
يەرنى كۆلپىتىدە تۇرىدۇ ساقلاپ،
ئاسماننى پەريادىدا تۇرىدۇ تىرەپ.

تۇمانلار ئىچىده يىتكەن تاغلارنى
ۋارقىراپ قايتۇرىدۇ ئەكس ساداغا.
چۆلنى قايتۇرىدۇ قەلەندەر بولۇپ،
ئازاب ـ ئوقۇبەتكە، جەبرۇ بالاغا.
ئۆرلىتىپ بۇيۇكلۇككە، يوق قىلىپ
تەڭرىنى قايتۇرىدۇ ئەبەدىيەتكە.
قايتۇرىدۇ جەننەتنى نەپرەتكە،
دوزاخنى قايتۇرىدۇ مۇھەببەتكە...
ئاندىن
ئۆزى قايتىدۇ تۇپراققا.
ئۇنىڭ توپىسىدىن ئۇنەر قىزىلگۈل
ياكى شۇمبۇيا ۋەياكى يانتاق!...

2009 ـ يىلى 4 ـ ئىيۇن. خوتەن

پەقەت بىر ئاسمان بولمايسەن

پەقەت بىر ئاسمان بولمايسەن،
يۇلتۇزلىرىمنى پەرىشان قىلمىسەن.
پەقەت بىر چۆل بولمايسەن،
ئاياغ ئىزلىرىمنى سەرگەردان قىلمىسەن.
پەقەت بىر گۈل بولمايسەن،
گۈلزارلىقىمنى ۋەيران قىلمىسەن.
پەقەت سەن
قىيا بىر بېقىپ،
تاغدىكى ئاھۇلاردەك چۆچۈپ،
چۆلدىكى ياھۇلاردەك ئۈركۈپ،
تۆگىلەردەك
ئات ـ ئۇلاغلاردەك
تۆگمەس سەپەرلەرگە ماڭغان كارۋانلاردەك
مېنى سېغىنىش ئازابىغا تاشلاپ كېتىسەن...

جېنىمدىنمۇ يېقىنراق تۇرىسەن،
ئۆلمىگۈچە يار بولمايسەن!

2009 ـ يىلى 24 ـ ئىيۇن. خوتەن

ئىستەكلىرىم قۇلۇپلانمىغان

ئىستەكلىرىم قۇلۇپلانمىغان،
تېخى ياڭراق ناخشىلىرىم بار.
تۇن كېچىدە قۇياشمىدۇر ئۇ،
تاڭ سەھەردە ئەينى بىر گۈلزار.
توزۇمايدۇ ھەرگىز كۈتۈشلەر،
ئەگەر ئۇندا بولسا سۆيۈشلەر،
ھاياتتىنمۇ چىندۇر مۇھەببەت،
چىندۇر ئۆلۈم سۆيگۈدىن بەتتەر.
ئىچكىرىدە جەننەت بار دېگەن
جۇدالىقنىڭ تاشلىرىنىڭ، ئېھ
كۈتۈۋاتىمەن يېرىلىشىنى...
ئەي مۇھەببەت
يالقۇنىڭدىن دوزاخمۇ خىجىل.
ۋۇجۇدۇمنىڭ ئىمارەتلىرى
پۈتكەن ئاشۇ يالقۇنلار ئىچرە
بىر - بىرىدىن ھەيۋەت ھەم ئېسىل.
تىرىكتورمەن لېكىن جەستىم
توختىماس ھېچ ئۆلۈشتىن تەكرار.
ئۇنىڭ ھەر بىر پەريادلىرىدىن
ھاياتلىقنىڭ كۈيلىرى ياڭرار.
بىراق تەڭرى ئۆلۈم تەرەپتە

ھەقىقەتتۇر ئۆلۈملا ھامان.
بۇ دۇنيانىڭ بىمەنىلىكى
ئۇ دۇنيانىڭ ئەپسانىلىرى
ئالدىيالماس ئۇنى ھېچقاچان!...

2009 ـ يىلى 6 ـ ئىيۇل. خوتەن

بۇ كېچە ئۆلۈمنىڭ تەمى ئۆزگىچە

بۇ كېچە ھەسرىتىم ئايدىن ئايانداۋۇر،
كۆڭلۈم خارابە، بارخان ـ بارخاندۇر.
تېنىمنىڭ ئىچكىرى قاقاس باياۋان،
ئۇ باياۋاندا، ئاھ، يالغۇز جېنىم
يارنىڭ مەنزىلىگە ماڭغان كارۋاندۇر.

بۇ كېچە ئۆلۈمنىڭ تەمى ئۆزگىچە،
نالىلەر، پەريادلار ئۇنچە ـ مارجاندۇر.
ئىككى ئالەمدۇر قۇچقىمدىكى
بىرى ئەپسانە، بىرى يالغاندۇر.

بۇ كېچە تاڭ ئاتماس رومالىن قايرىپ،
تاڭ ئاتماس، نىگارنىڭ يۈزى پىنھاندۇر.
ئاشىقچۇن پەقەت بىر كېچىدۇر ھايات،
ھايات بىر كېچىدۇر، چۈشتۇر، تۇماندۇر...

2009 ـ يىلى 7 ـ ئىيۇل. خوتەن

ھەقىقەت يەرنىڭ يەتتە قات تەكتىدە

خيال قۇشلىرىم ئۇچۇپ بارالمىغان ئۇ ئاسمان
يەرنىڭ يەتتە قات تەكتىددۇر.
بەلكىم ئۇ قۇشلار
چۈشەنگەن ئاسمانىنىڭ يوقلۇقىنى
ئۇچقانسېرى
ئۇچقانسېرى...

2009 ـ يىلى 10 ـ ئىيۇل. خوتەن

چۈشلىرىم قالايمىقان

پەرىشتىنىڭ قاناتلىرى يوق،
ئاسمان يوقتۇر پايانسىز كۆكتە.
كېتىپ بارار توپ ـ توپ ئادەملەر
كارۋان تارتىپ قاندىن ياشقىچە.
ئايەتلەرنىڭ سېپىلمۇ يوق،
يوق ئۆلۈمنىڭ ئەينىكى ھەتتا.
بار دوزاختىن كېيىنكى جەننەت
ئۆلۈكلەرنىڭ ئاياغ ئاستىدا.
ھەممە ئۆلۈم ئوخشاشتۇر، ئەينى ـ
مۇراد تاپقان كەبى مۇھەببەت.
يوق ھېچنېمە قىلغۇدەك بايان
بار تەڭرىنىڭ ۋەدىسى پەقەت...
چۈشلىرىم قالايمىقان
تووۋلار بىر كىم: ئادەم ئۆلدى! دەپ،
ئويغىنىشتىن قورققانسېرى
چىللىماقتا تاڭ خورازلىرى.

2009 ـ يىلى 10 ـ ئىيۇل. خوتەن

ئىيۇلنىڭ قوللىرى يۇمران ۋە ئاپئاق

ئىيۇلنىڭ قوللىرى يۇمران ۋە ئاپئاق،
يامغۇرغا چىلاشقان يوپۇرماقلىرى.
كۆزىدە ھۇۋلايدۇ ياردار ئۇپۇق،
كۆكسىدە تاشقىنلار كۈي بۇلاقلىرى.

ئىيۇلنىڭ يۈرىكى بىر تىمتاس مازار،
ئاڭلىنار ئۆلۈكلەر ئېيتقان ناخشىلار.
سۇكۇتتە تۇرىدۇ سانسىز قەبرىلەر،
قىيامەت كۈنىگە بولۇپ ئىنتىزار.

پايانسىز بىر چۆلدۇر ئىيۇلنىڭ تېنى،
مۇقامغا جور بولۇپ كېلەر بىر كارۋان.
ئاھ، ھەر بىر مەرغۇلى جۇل ـ جۇل قەلەندەر،
ئاھ، ھەر بىر قەلەندەر سەرسان ـ سەرگەردان.

2009 ـ يىلى 13 ـ ئىيۇل. خوتەن

يەنە بىر كېچە مېنىڭ بولدى

يەنە بىر كېچە مېنىڭ بولدى،
يالىڭاچ خيالىلىرىمنىڭ كارىۋاتقا چىقىشى
تەنھالىقنىڭ جىن ـ پەرىلىرى بىلەن پىچىرلىشىشى
كۆز ياشلىرىمنىڭ قاشتاش مارجانلارغا ئايلىنىشى
قېنىمنىڭ ھۇۋلاۋاتقان بۆرىلەرگە ئۆزگىرىشى...
مېنىڭ بولدى
تامدىكى ئاتلار، تورۇستىكى پەريادىلار،
جىمجىتلىق ياقىسىنى يىرتىپ ئېيتىۋاتقان ناخشىلار،
ئىككى كۆزۈمدىن ئۇيان ـ بۇيان كېتىۋاتقان ئەرۋاھلار؛
يەلكەمدىكى بىر ـ بىرىگە دەستىلەنگەن تاغلارنىڭ جەستى،
قوللىرىمدىن سۇمبۇل چاچلارغا ئېقىۋاتقان بارماقلار...
پۈتلىرىم تەرەپتىن كېلەر بىر ئايال،
كەينىدە چۆل، چۆلدە ئۇسسۇل ئويناۋاتقان سەۋدايى شامال،
ئايىغىدىن ئەشەددىي مۇقاملار جارانغلاپ تۇرغان،
تىنىقىدىن ئۆلۈمنىڭ خۇشبۇي ئەتىرگۈللىرى پۇراپ تۇرغان.
چەكسىز بىر ئايال قۇچقىمدىكى
مېنىڭ بولدى...

2009 ـ يىلى 14 ـ ئىيۇل. خوتەن

تېنىڭدىن گۈپۈلدەپ كېلەر نەۋباھار

تېنىڭدىن گۈپۈلدەپ كېلەر نەۋباھار،
گۈلزارغا يەتكۈچە مىڭ بىر باياۋان.
لېۋىڭدە مەجنۇندەك يالاڭ ئاياغمەن،
ماڭارمەن، لېۋىڭنىڭ غۇنچىسى پىنھان.
ئۆلۈكۈم قالدۇ ئۆتەڭ ـ ئۆتەڭدە،
ئاڭلىنار گۆرلەردىن دۇتار ناۋاسى.
كېلىدۇ تاغلارمۇ بېشىنى ئېگىپ،
كېلەر ھەم چۆللەردىن تەمبۇر ساداسى.
ياتسەن باغرىمدا تەكلىماكاندەك،
سەرگەردان ئاشقىمەن، ماكانىم ناخشا.
مۇقامدىن بىر قەترە ئىچەي دېگۈچە،
لىپ قىلىپ كۆزۈڭنى ئاچتىڭ بىردىنلا...

2009 ـ يىلى 26 ـ ئىيۇل. خوتەن

ئەتراپىمدا شاۋقۇنلار هايات

ئەتراپىمدا قىز ـ ئاياللار بار،
شېرىن هېسلاردا يۇرىكىم دەريا.
گۈللەر باش ئېگەر، سۇلار كۆز يۇمار،
قۇرۇپ كېتىمەن ئاستا ، ئاستا...

ئەتراپىمدا ياتار چۈش كۆرۈپ
ئۆلۈكلەرنىڭ تەكلىماكانى.
جەستىنى تۆگىگە ئارتىپ
ماڭار ئۇيۇقسا ۋاقىت كارۋانى.
بەزىدە قوڭغۇراق قالار جىرىڭلاپ،
بەزىدە ئەرۋاهلار يىغلار ۋارقىراپ،
بەزىدە بوران، بەزىدە مۇقام
ئاشار هەدىدىن چۆلنىڭ پىغانى...

ئەتراپىمدا يالغان ياشىغان،
راست يىغلاۋاتقان سانسىز ئادەملەر،
قاپقارا كۆزلەر، قاپقارا چاچلار،
قاپقارا تويلار، قارا ماتەملەر.
قىپقىزىل پۇللار شاللاق هەم رەسۋا،
رەڭدار ماشىنىلار، ئېگىز بىنالار
مەجنۇن مۇزىكىلار، غېرىب ناخشىلار

پۈتلىرىمغا ئېسىلىپ يىغلار...

ئەتراپىمدا شاۋقۇنلار ھايات،
مەنلا تۆكۈۋاتقاندەك بۇ ئاچچىق ياشنى.
كۆتۈرۈۋاتقاندەك پەقەت بىر مەنلا
يەلكەمدىكى ئېغىر قۇياشنى...
ئىشق - مۇھەببەتنى كۆيلەپ بىر ئۆمۈر،
يالغۇز قالغاندەك بىر مەنلا پەقەت.
پەقەت مەنلا قالغاندەك يالغۇز،
بۇ ئالەمدە بولۇپ قىيامەت...

ئەتراپىمدا ھېچكىم قالمىغان،
ئەرزىمنى ئېيتقۇدەك ئۆزۈمدىن بۆلەك.
نېچۈن كىمگىدۇر ئېسىلىپ يەنە،
قايغۇلار ئىچىدە يىغلار بۇ يۈرەك!...

2009 - يىلى 28 - ئىيۇل. خوتەن

زالىم يار

يەر بولدۇم بىر ئۆھۇر، ئاسمان بولمىدىڭ،
كۆڭلۈمنىڭ تەختىگە سۇلتان بولمىدىڭ.
جان بەردىم، ئۆلۈشكە كەلسىلا پۇرسەت،
بىر قېتىم جېنىمغا جانان بولمىدىڭ.

تېنىمنى ئالدىڭغا ياياتتىم بارخانەك،
يېشىمنى يولۇڭغا چاچتىم مارجانەك،
دىلىمنى نۇرانە قىلدىم ئايۇانەك،
بىر قېتىم ئۇنىڭغا مېھمان بولمىدىڭ.

تۇنلەردە يۇلتۇزنى قىلىپ مەن ئوقيا،
كۈندۈزدە قۇياشتىن ئېشىپ ئارغامچا،
يول ئالدىم سەن ئۈچۈن جەڭلەرگە ھەتتا،
بىر قېتىم ھالىمغا ھەيران بولمىدىڭ.

ئەي زالىم، مەن ئۆلۈپ جەننەتكە كىرسەم،
ئىشقىڭ ساماۋى سۆھبەتكە كىرسەم،
ھۆرلەرنىڭ نازىدىن ئىشرەتكە كىرسەم،
دەرمەنمۇ، ئاھ، يەنە: رىزۋان بولمىدىڭ!...

2009 ـ يىلى 30 ـ ئىيۇل. خوتەن

ئىككىمىز...

ئىككىمىز ئىككى يول تۇتاشقان قەبرە،
ئىككىمىز ئىككى تەن ئىچىدە بىر جان.
ئىككىمىز دۇنيانىڭ ئىككى ئىشىكى،
ئىككىمىز ئاي، قۇياش يانغان بىر ئاسمان،

قولۇمغا ساز ئالسام خۇشخۇي ئاھاڭىمەن،
قولۇمغا جام ئالسام ھەم خۇشبۇي شاراب.
مەن سېنىڭ جەستىڭ، سەن مېنىڭ قەبرەم،
ئۆلۈمدىن گۈزەلدۇر بىزدىكى ئازاب.

سەن ئۇندىن يول ئېلىپ، مەن بۇندىن كېلىپ،
ئۇچرىشىپ قالىمىز شېئىردا ھامان.
يىرتىپ سەن سۆزلەرنىڭ پۈركەنجىسىنى،
مىسرالار قېتىدىن چىقسا‌ڭچۇ جانان!

2009 ـ يىلى 8 ـ ئاۋغۇست. خوتەن

پلانلىغۇچى: **ئەركىن ئىبراھىم پەيدا**
تەكلىپلىك مۇھەررىرى: **ۋاھىتجان ئوسمان**
مەسئۇل مۇھەررىرى: **چىمەنگۈل ئاۋۇت**
مەسئۇل كوررېكتورى: **مۇھەممەتسىدىق تاھىر**
تەكلىپلىك كوررېكتورى: **ئابدۇرېھىم ئابلىمىت**
بەت ۋە مۇقاۋا لايىھىلىگۈچى: **نۇرمۇھەممەت ئۆمەر ئۇچقۇن**

بەرگى خازان
(شېئىرلار)

ئاپتورى: غوجىمۇھەممەد مۇھەممەد
نەشرىيات: شىنجاڭ خەلق باش نەشرىياتى
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى
تېلېفون نومۇرى: 2653927 ـ 0998
ئادرېسى: قەشقەر شەھىرى تاربوغۇز يولى 14 ـ قورۇ
پوچتا نومۇرى: 844000
تارقاتقۇچى: شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسى
باسقۇچى: شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتى
فورماتى: 880×1230 مىللىمېتىر 1/32
باسما تاۋىقى: 8.375
نەشرى: 2014 ـ يىلى 8 ـ ئاي 1 ـ نەشرى
بېسىلىشى: 2014 ـ يىلى 12 ـ ئاي 1 ـ بېسىلىشى
باھاسى: 40.00 يۈەن
